

Θεσ/νίκη 22-11-2003

«Τα προβλήματα των Εκπαιδευτικών Ειδικοτήτων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης»

...«Η εισαγωγή των Ειδικοτήτων στην Α/θμια Εκπ/ση ήταν αίτημα του κλάδου και είχε ως στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας της Εκπ/σης και την άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Δεν υπάρχει Γ.Σ. του κλάδου από την ψήφιση του Ν. 1566/85, που να μην ασχολείται με τα προβλήματα των ειδικοτήτων και να μην προτείνει λύση σ' αυτά»...

«Το συνδικαλιστικό κίνημα με μακροχρόνιους αγώνες και ανεξάντλητη επιστημονική τεκμηρίωση, αγωνίστηκε και αγωνίζεται για την ανάδειξη και την ενίσχυση του δημόσιου σχολείου»...

Το 2004 ας είναι η χρονιά εκδήλωσης των οραμάτων μας για μια καλύτερη παιδεία στην υπηρεσία του λαού και του τόπου.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Δελτίο Τύπου

Αθήνα 4/12/2003

Προς: Μ.Μ.Ε.

(Συντάκτες εκπαιδευτικού ρεπορτάζ)

Τρεις μήνες μετά την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς και δεν έχουν καλυφθεί ακόμη τα κενά των εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, με αποτέλεσμα πολλά σχολεία να υπολειμθούν και χιλιάδες διδακτικές ώρες να χάνονται.

Αυτή τη στιγμή τα κενά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση είναι περίπου 2.200. Λείπουν 500 δάσκαλοι, 300 νηπιαγωγοί, 500 εκπαιδευτικοί Αγγλικών, 500 Φ. Αγωγής και 300 Μουσικοί.

Το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να καλύψει τα κενά **καταργώντας θεσμούς αντισταθμιστικής αγωγής** (τάξεις υποδοχής και φροντιστηριακά τμήματα για τους αλλοδαπούς μαθητές, τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας), αναθέτοντας υπερωρίες σε συναδέλφους και προχωρεί, για πρώτη φορά, σε πρόσληψη ωρομισθίων δασκάλων μέσω του ΕΠΕΑΕΚ, λύσεις οι οποίες μας βρίσκουν κατηγορηματικά αντίθετους.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί για μια ακόμη φορά την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ να καλύψει άμεσα τα κενά με το διορισμό αναπληρωτών συναδέλφων μας εξασφαλίζοντας τις πιστώσεις που απαιτούνται, για να σταματήσει η αναστάτωση που επικρατεί στα σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α
Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης: Μπράτης Δημήτρης
Τηλ.: 210 3312790

Υπεύθυνος Εκδόσεων: Καραγιάννης Θωμάς
Τηλ.: 210 3312792

Παραγωγή: PRESS LINE - Μάγερ 11, - Αθήνα
Τ.Κ. 10438 Τηλ.: 210 5225479

Λες πολύν καιρό έλπιζες. Δεν μπορείς άλλο πια να ελπίσεις. Έλπιζες τι;

Πως ο αγώνας θαν' εύκολος; Δεν είναι έτσι.

Η θέση μας είναι χειρότερη απ' όσο νομίζεις. Είναι τέτοια που:

Αν δεν καταφέρουμε το αδύνατο δεν έχουμε ελπίδα. Αν δεν κάνουμε αυτό που κανείς δεν μπορεί να μας ζητήσει θα χαθούμε. Οι εχθροί μας περιμένουν να κουραστούμε. Όταν ο αγώνας είναι στην πιο σκληρή καμπή του.

Οι αγωνιστές έχουν την πιο μεγάλη κούραση. Οι κουρασμένοι χάνουν τη μάχη.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

για την παραπέρα αγωνιστική πορεία του Κλάδου

Αθήνα 7-11-2003

Αριθ. πρωτ. 429

ΠΡΟΣ: Τα Δ.Σ. των Συλλόγων Δ/Ν της χώρας

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το Δ.Σ της Δ.Ο.Ε. στη σημερινή του συνεδρίαση, 7-11-03, αφού έλαβε υπόψη του:

1. Τις αποφάσεις της 72ης Γ.Σ. του κλάδου, τόσο για το διεκδικητικό, όσο και για το αγωνιστικό πλαίσιο
2. Το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καμιά θετική εξέλιξη τόσο στα οικονομικά όσο και στα θεσμικά αιτήματα του κλάδου
3. Το γεγονός ότι προωθείται στη Βουλή για ψήφιση το «Νέο Μισθολόγιο» των Δ.Υ. το οποίο, όχι μόνο δεν περιλαμβάνει καμιά από τις αρχές που ο κλάδος και το Δ.Υ. κίνημα κατέθεσαν, αλλά καταργεί ακόμη και κεκτημένα (όπως π.χ. η αυτόματη τιμαριθμοποίηση του εξωδιδακτικού επιδόματος)
4. Τα ποσοστά συμμετοχής των συναδέλφων τόσο στην 24ωρη όσο και στη 48ωρη απεργιακή κινητοποίηση
5. Το ότι, δυο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, υπάρχουν 2.500 κενά στα Σχολεία της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τα οποία επιχειρείται να καλυφθούν με ωρομίσθιους, υπερωρίες κλπ και όχι με διορισμό αναπληρωτών.

Ολομέλεια Προέδρων 15 Νοεμβρίου 2003

Αποφάσεις:

1. Εκτιμά ότι ο αγώνας των εκπαιδευτικών πρέπει να συνεχιστεί με το ίδιο διεκδικητικό πλαίσιο. Σε ό,τι αφορά τη μορφή των αγωνιστικών κινητοποιήσεων αυτή θα αποφασιστεί από τους Προέδρους των Συλλόγων Δ/Ν της χώρας, οι οποίοι θα μεταφέρουν την ελεύθερη βούληση της βάσης στην Ολομέλεια της 15ης Νοεμβρίου 2003.
Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κατέληξε στη συγκεκριμένη απόφαση, προκειμένου να δοθεί, σ' αυτή τη συγκυρία, η δυνατότητα στους συναδέλφους να επιλέξουν οι ίδιοι την καλύτερη μορφή συνέχισης των απεργιακών κινητοποιήσεων, μέσα από τη συμμετοχή τους στις Γενικές Συνελεύσεις που θα πραγματοποιήσουν.
2. Καλεί τα Δ.Σ. των Συλλόγων της χώρας να οργανώσουν σε συνεργασία με τις τοπικές ΕΛΜΕ (υπάρχει σχετική συναπόφαση με την ΟΛΜΕ), τους γονείς και άλλους κοινωνικούς φορείς εκδηλώσεις με θέμα: «**Το παρόν και το μέλλον της Δημόσιας Εκπαίδευσης, οι αγώνες των εκπαιδευτικών**», με στόχο ν' αναδειχθούν τα προβλήματα της Παιδείας στις τοπικές κοινωνίες και να προωθηθούν από κοινού λύσεις σ' αυτά.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μηράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Ενέργειες του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

ΠΡΟΣ: Τους Συλλόγους Δ/Ν της χώρας

Εργασιακά - Ωράριο - Κάλυψη κενών

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Έχουν περάσει δύο μήνες από την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς και ακόμη δεν έχουν καλυφθεί τα κενά που υπάρχουν στα σχολεία. Αυτή τη στιγμή λείπουν από την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση 2500 περίπου εκπαιδευτικοί.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ., αντί να εξασφαλίσει τις απαραίτητες πιστώσεις για το διορισμό αναπληρωτών προκειμένου να καλύψει τα κενά, προχωρεί σε λύσεις οι οποίες δημιουργούν αναστάτωση στα σχολεία και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, αφού:

1. Αναθέτει υποχρεωτικά υπερωρίες σε συναδέλφους για κενά, που μπορούν να καλυφθούν με διορισμό.
2. Για πρώτη φορά προχωρεί σε πρόσληψη ωρομισθίων δασκάλων.
3. Συμπτύσσει τμήματα και αυξάνει τον αριθμό των νηπίων από 20 σε 30 στα ολοήμερα τμήματα.
4. Καταργεί τους μοναδικούς θεσμούς αντισταθμιστικής αγωγής που υπάρχουν στην Π.Ε. (τάξεις υποδοχής, τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας) και παράλληλα προχωρεί, χωρίς κανένα προγραμματισμό, στη μείωση των ωρών της μουσικής, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προβλήματα, τόσο ως προς την αποτελεσματικότητα της διδασκαλίας του μαθήματος, όσο και στους συναδέλφους που διδάσκουν το μάθημα.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. με ανακοινώσεις του, έχει εκφράσει την κατηγορηματική του αντίθεση για όλες τις παραπάνω ρυθμίσεις και έχει ζητήσει από το ΥΠ.Ε.Π.Θ.:

- Την άμεση κάλυψη όλων των κενών με προσλήψεις αναπληρωτών.
- Την ανάκληση των εγκυκλίων για ανάληψη υπερωριών, συμπτώξεις τμημάτων, διορισμό ωρομισθίων κ.λπ.

Επειδή, όμως, παρά τις παρεμβάσεις μας τα προβλήματα εξακολουθούν να υπάρχουν και να οξύνονται το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.:

1. Καλεί τους συναδέλφους και τους διευθυντές για οποιαδήποτε αλλαγή της εργασιακής σχέσης (π.χ. μετακίνηση και συμπλήρωση ωραρίου σε άλλο σχολείο, σύμπτυξη τμημάτων) να ζητούν έγγραφη εντολή.
2. Καλεί όλους τους εκπαιδευτικούς να μην καλύπτουν ώρες απουσίας άλλων συναδέλφων (στα πλαίσια εγκυκλίων για απασχόληση), εφόσον συμπληρώνουν το υποχρεωτικό διδακτικό τους ωράριο, αν δεν προβλέπεται υπερωριακή αποζημίωση. (Παλαιότερες αποφάσεις της Δ.Ο.Ε. υποδεικνύουν πάγιους ή κατά περίπτωση τρόπους αναπλήρωσης ωρών λόγω απουσίας εκπαιδευτικού).
3. Καλεί τους Συλλόγους διδασκόντων να μην αναθέτουν υπερωρίες για θέσεις, οι οποίες μπορούν να καλυφθούν με διορισμούς.
4. Στην ίδια κατεύθυνση καλεί τα μέλη των Π.Υ.Σ.Π.Ε. να μην αναθέτουν υπερωρίες για κενά, που πρέπει να καλυφθούν με διορισμούς. Εξάλλου κάτι τέτοιο είναι παράνομο και έρχεται σε αντίθεση με το Ν. 1566/1985.
5. Η Δ.Ο.Ε. παρέχει για όλα τα παραπάνω πλήρη συνδικαλιστική κάλυψη.
Ο Κλάδος με βάση και τις αποφάσεις της 72ης Γ.Σ., διεκδικεί:
 - Ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο. Το ωράριο των εκπαιδευτικών καθορίζεται ενιαία για όλους, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι από τον τύπο του σχολείου στο οποίο υπηρετεί ο εκπαιδευτικός.
 - Συνεχές ωράριο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Όχι στην ελαστικοποι-

ηση του ωραρίου.

- Εκπαιδευτικός, που συμπληρώνει τουλάχιστον 18 ώρες την εβδομάδα στο ίδιο σχολείο, να μη μετακινείται για συμπλήρωση του ωραρίου σε άλλο. Τις υπόλοιπες ώρες, μέχρι την πλήρη συμπλήρωση του υποχρεωτικού του ωραρίου, να τις διαθέτει για την ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων στο ίδιο σχολείο.
- Ο χρόνος επίβλεψης κατά τη διάρκεια του φαγητού των μαθητών στα ολοήμερα τμήματα να θεωρείται ως χρόνος διδακτικού ωραρίου, όπως συμβαίνει και στα πιλοτικά ολοήμερα.
- Μείωση του διδακτικού ωραρίου των διευθυντών σχολικών μονάδων που είναι ολοήμερα. Ο διευθυντής να διδάσκει από 3 μέχρι 6 ώρες, ανάλογα με τον τύπο του σχολείου. Παράλληλα να μειωθεί το ωράριο και των υποδιευθυντών και ανάλογα με τον τύπο του σχολείου να γίνει από 12 μέχρι 15 ώρες.
- Αποζημίωση των oligοθεσιτών συναδέλφων μας για τις περισσότερες ώρες που εργάζονται καθώς, επίσης, υπερωριακή αποζημίωση για όσους εκπαιδευτικούς καλύπτουν κενά συναδέλφων, που απουσιάζουν για οποιοδήποτε λόγο.
- Μεγαλύτερος αριθμός προσλήψεων εκπαιδευτικών ειδικοτήτων σε οργανικές θέσεις.
- Αύξηση της οργανικότητας των σχολείων με βάση την αναλογία 1:20.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

Νόμος για ρύθμιση εκπαιδευτικών θεμάτων και άλλες διατάξεις

Αθήνα 25/11/2003

Προς:

1. Τον Υπουργό Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
2. Τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

Κοιν.:

1. Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Τμήμα Ειδικής Αγωγής
2. Διδασκαλεία της χώρας
3. Συλλόγους Δ/Ν της χώρας

Κύριοι Υπουργοί,

Βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να εκφράσουμε για άλλη μια φορά την έντονη αγανάκτηση και απογοήτευσή μας για το γεγονός, ότι κατατέθηκε και ψηφίστηκε από τη Βουλή Νομοσχέδιο με τίτλο «**Ρύθμιση εκπαιδευτικών θεμάτων και άλλες διατάξεις**», που άπτεται άμεσα των ενδιαφερόντων μας και έβλεπαν ότι δε ζητήθηκε η γνώμη μας, ούτε καν προσκληθήκαμε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή να εκφράσουμε τις απόψεις μας.

Κύριοι Υπουργοί,

Θεωρούμε καθήκον μας να σας ενημερώσουμε, έστω και τώρα, για τις θέσεις μας σε συγκεκριμένα ζητήματα του Νόμου:

1. Ωρομίσθιοι

Με το άρθρο 1 παρ. 7 εισάγεται για πρώτη φορά ο

θεσμός των ωρομισθίων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Είμαστε κάθετα αντίθετοι με τη συγκεκριμένη διάταξη, η οποία δεν απηχεί ούτε απηχούσε ποτέ τις θέσεις της Ομοσπονδίας μας για τους παρακάτω λόγους:

- Η εισαγωγή ωρομισθίων ανοίγει διάπλατα την πόρτα στην νομιμοποίηση των απασχολήσιμων και στην Π.Ε. μειώνοντας, όπως είναι προφανές τους μόνιμους διορισμούς, οι οποίοι αποτελούν πάγιο αίτημά μας.
- Ευνοεί την ελαστικοποίηση του ωραρίου με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την καθημερινότητα του σχολείου.
- Η πρόσληψη ωρομισθίων στην ουσία υποβαθμίζει τη διδασκαλία των συγκεκριμένων μαθημάτων μιας και οι συνάδελφοι εκ των πραγμάτων, δε θα μπορέσουν να ενστερνιστούν ή να δημιουργήσουν οι ίδιοι το κατάλληλο παιδαγωγικό κλίμα στις τάξεις, από τις οποίες θα περνούν ουσιαστικά ως επισκέπτες.

Προτείνουμε την κατάργηση της συγκεκριμένης διάταξης και την κάλυψη των κενών με μόνιμους διορισμούς και προσλήψεις αναπληρωτών, όπου υπάρχουν ανάγκες.

2. Ειδική Αγωγή

Στον ίδιο νόμο θεσμοθετείται η απαξίωση του πτυχίου του μετεκπαιδευόμενου ή κατόχου μεταπτυχιακού τίτλου στην Ειδική Αγωγή εκπαιδευτικού, καθώς και εκείνου που έχει προϋπηρεσία σ' αυτήν, προς όφελος πτυχιούχων άσχετων τμημάτων - π.χ. Πανεπιστημίου Μα-

κεδονίας Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής -στους οποίους δίνεται η δυνατότητα από τον ίδιο νόμο να εργαστούν και ως Νοσηλεύτές, ή και κατόχων μεταπτυχιακών στην Ειδική Αγωγή, των οποίων το κύριο πτυχίο τους είναι άσχετο με το λειτούργημα του εκπ/κού.

Είναι ακατανόητη και απαράδεκτη για μας η απόφασή σας και η όποια σκοπιμότητά της, να εμπιστευθείτε την Ειδική Αγωγή σ' αυτούς τους πτυχιούχους και όχι στους εκπαιδευτικούς. Η φιλοσοφία που είναι γενικά αποδεκτή και θα πρέπει να διαπερνά όλο το φάσμα των νόμων για την Ειδική Αγωγή είναι η Εκπαιδευτική Κατεύθυνση. Με τις διατάξεις του Νόμου εκείνο το οποίο διαφαίνεται είναι ότι οι εκπαιδευτικοί είναι υπό διωγμό από την Ειδική Αγωγή.

Προτείνουμε, για το άρθρο 2 παρ. 7 εδ. (δ), να τροποποιηθεί ως εξής:

αα) Τίτλο διετούς Πανεπιστημιακής μετεκπαίδευσης στην Ειδική Αγωγή ή Πτυχίο Ειδικής Αγωγής Πανεπιστημίου της ημεδαπής (ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο της Αλλοδαπής) ή τίτλο Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Ειδική Αγωγή.

ββ) Πτυχίο πανεπιστημίου της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο πανεπιστημίου της αλλοδαπής, και μεταπτυχιακές σπουδές με εξειδίκευση σε μια κατηγορία ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών.

γγ) Πτυχίο πανεπιστημίου της ημεδαπής ή αναγνωρισμένο και ισότιμο τίτλο πανεπιστημίου της αλλοδαπής και σεμινάριο εξειδίκευσης ή επιμόρφωσης στην Ειδική Αγωγή τουλάχιστον ετήσιας διάρκειας, που πραγματοποιήθηκαν από πανεπιστήμιο της ημεδαπής και πενταετή θητεία σε Σ.Μ.Ε.Α Επίσης προτείνουμε :

- Την επαναφορά στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και Π.Υ.Σ.Π.Ε. όλων των αρμοδιοτήτων θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης. Κατάργηση των Υ.Σ.Ε.Ε.Π. και Π.Υ.Σ.Ε.Ε.Π.
- Κατάργηση του εδ. (στ) της παρ. 7 του άρθρου 2 που αφορά διορισμό ή τοποθέτηση σε κενές θέσεις Κ.Δ.Α.Υ. μόνο επιτυχόντων του Α.Σ.Ε.Π.
- Τροποποίηση του εδ. (ζ) της παρ. 7 του άρθρου 2 που αφορά τον ορισμό προϊσταμένου Κ.Δ.Α.Υ. έτσι ώστε, Προϊστάμενος να ορίζεται μόνο εκπαιδευτικός.

3. Για τη διδασκαλία της Πληροφορικής προτείνουμε να προστεθεί ειδικά για τη διδασκαλία στην Π.Ε. ξεχωριστή κατηγορία Εκπαιδευτικών Π.Ε., οι οποίοι αποδεδειγμένα (Πιστοποίηση από την Κοινωνία της Πληροφορίας), έχουν τη δυνατότητα, κατά προτεραιότητα, να διδάξουν το μάθημα στα Ολοήμερα Τμήματα των Δημοτικών Σχολείων. 4. Στο άρθρο 5 προβλέπεται η διαδικασία μονιμοποίησης στη Δημόσια Εκπαίδευση Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών.

Ζητούμε κατ' αντιστοιχία να μονιμοποιούνται συνάδελφοι αναπληρωτές που έχουν υπογράψει τρεις (3) συμβάσεις εργασίας.

Κύριοι Υπουργοί,

Θεωρούμε, ότι θα μπορούσαμε να σας είχαμε καταστήσει κοινωνούς των θέσεων και προτάσεών μας, εγκαίρως, εάν μας είχατε στείλει το νομοσχέδιο πριν την ψήφισή του. Πιστεύουμε όμως, ότι ακόμα και τώρα υπάρχει η δυνατότητα για τροποποιήσεις του Νόμου, εφόσον υπάρξει από σας η πολιτική βούληση. Από την πλευρά μας είμαστε έτοιμοι για περαιτέρω ενημέρωση επί των θέσεων και των προτάσεών μας.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μπαμπούρας Πολυζώης

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ψήφισμα

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, που συνήλθε σήμερα 15-11-03 εκφράζει την κατηγορηματική της αντίθεση στις διατάξεις του πρόσφατου Νόμου που ψηφίστηκε από τη Βουλή «**Ρύθμιση εκ/κών θεμάτων και άλλες διατάξεις**», που αφορούν την πρόσληψη ωρομισθίων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση καθώς και τη ρύθμιση θεμάτων Ειδικής Αγωγής, που είναι σε βάρος των συναδέλφων μας που υπηρετούν σ' αυτήν και δηλώνει ότι ο κλάδος θ' αγωνιστεί μ' όλες του τις δυνάμεις για την κατάργησή τους.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΕ

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΡΗΣΕΙΣ

Πολλοπλός πόνος γίνεται τις τελευταίες μέρες περί δικαιοσύνης από πολλούς και διάφορες πλευρές...

Εμείς επιμένουμε στις θέσεις μας γιατί:

«Δίκαιον εστί το προσήκον ενί εκάστω αποδιδόναι»

(δίκαιο είναι ν' αποδίδεται στον καθένα ό,τι του ανήκει). (ΠΛΑΤΩΝ)

«Δικαιοσύνη άσκει λόγω και έργω»

(να εφαρμόζεις τη δικαιοσύνη με λόγο και έργο). (ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ)

ΠΡΟΣ: Τα Δ.Σ. των Συλλόγων Δ/Ν της Χώρας

Το «Νέο Μισθολόγιο» των Δημοσίων Υπαλλήλων Οι Ρυθμίσεις για το Συνταξιοδοτικό

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η κυβέρνηση κατέθεσε για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή το «νέο μισθολόγιο» των Δημοσίων Υπαλλήλων και έδωσε στη δημοσιότητα τις προτάσεις της για τη ρύθμιση συνταξιοδοτικών θεμάτων.

Με αφορμή τις εξελίξεις αυτές, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. **α-νακοινώνει** τα εξής:

1. Εκφράζει για μια ακόμη φορά την κατηγορηματική του αντίθεση στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου για το «νέο μισθολόγιο» των Δημοσίων Υπαλλήλων, ζητά την απόσυρσή του και την καθιέρωση ενός νέου Ενιαιίου Μισθολογίου στο χώρο του Δημοσίου, που θα θέτει τέρμα στη μισθολογική αναρχία, θα καταργεί τους ειδικούς λογαριασμούς, θα ενσωματώνει όλα τα επιδόματα στους βασικούς μισθούς, θα καλύπτει τις απώλειες των αποδοχών μας, θα συνδέει τους μισθούς μας με την αύξηση του ΑΕΠ και θα έχει προοπτική σύγκλισης με τα μισθολόγια των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Οι διατάξεις του Νομοσχεδίου για το Μισθολόγιο έρχονται σε αντίθεση με τη θέση του κλάδου για μη σύνδεση της αξιολόγησης με τη μισθολογική εξέλιξη. Με το άρθρο 11, επίσης, περιορίζεται αυθαίρετα το χρονικό διάστημα για την καταβολή των αναδρομικών του οικογενειακού επιδόματος στους 15 μήνες (από 1-3-2001 έως 30-6-2002), όταν είναι γνωστό ότι από την έκδοση της δικαστικής απόφασης οι

υπάλληλοι μπορούν να διεκδικήσουν, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, τα δυο προηγούμενα χρόνια. Ταυτόχρονα καταργεί με διάταξη νόμου όλες τις εκκρεμείς δίκες γι' αυτό το θέμα. (Φυσικά η διάταξη αυτή είναι εξόφθαλμα αντισυνταγματική και κανένα δικαστήριο δε θα την αποδεχθεί).

3. Στο σχέδιο Νόμου για το ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό προβλέπεται κράτηση 2% επί των πάσης φύσεως επιδομάτων, για το ΤΕΑΔΥ, γεγονός που σημαίνει περαιτέρω μείωση των καθαρών αποδοχών μας.

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ

**Σχέδια Νόμου για το Μισθολόγιο
και τις Νέες Ρυθμίσεις Κανόνων
Κοινωνικής Ασφάλισης**

Α. Νέο Μισθολόγιο

1. Βασικός Μισθός

Στους νέους Βασικούς έχουν ενσωματωθεί το Χρονο-επίδομα, το Επίδομα Εξομάλυνσης και 58€ από το Κίνητρο Απόδοσης.

Ο Βασικός Μισθός της Π.Ε. κατηγορίας υπαλλήλων προσδιορίζεται με βάση το βασικό μισθό του αντίστοιχου Μ.Κ. της Υ.Ε. κατηγορίας πολλαπλασιαζόμενο με συντελεστή 1,37.

Χρόνος Υπηρεσίας	Κλιμάκιο	Βασικός
0	18	808
1-2	17	843
3-4	16	877
5-6	15	911
7-8	14	945
9-10	13	980
11-12	12	1014
13-14	11	1048
15-16	10	1082
17-18	9	1117
19-20	8	1151
21-22	7	1185
23-24	6	1219
25-26	5	1254
27-28	4	1288
29-30	3	1322
31-32	2	1356
33-34	1	1391

2. Επίδομα

2.1. Μεταπτυχιακών Σπουδών

	N. 2470/ 1997	Νέο Μισθολόγιο
Για κατόχους διδακτορικού διπλώματος	53€	75€
Για κατόχους μεταπτυχιακού διπλώματος ετήσιας, τουλάχιστον, φοίτησης	29€	45€

2.2. Εξωδιδακτικής Απασχόλησης Εκπαιδευτικών Λειτουργών Π.Ε./Δ.Ε.

N. 2470/ 1997	Νέο Μισθολόγιο
228€	302€

2.3. Προβληματικών και Παραμεθόριων Περιοχών

Προβληματικές περιοχές κατηγορίας Β'	33€
Προβληματικές περιοχές κατηγορίας Α'	44€
Προβληματικές και παραμεθόριες περιοχές	110€

2.4. Ειδικής Απασχόλησης, για τα στελέχη της Π.Ε. και Δ.Ε.

	N. 2470/ 1997	Νέο Μισθολόγιο
Σχολικοί Σύμβουλοι, Προϊστάμενοι Δ/νσεων Π.Ε. - Δ.Ε. Προϊστάμενοι Γραφείων Εκπ/σης	235€	235€
Διευθυντές 4/θεσίων και άνω Δημ. Σχολείων	176€	176€
Υποδ/ντές Σχολικών Μονάδων, Προϊστάμενοι Εκπ/κών Θεμάτων Π.Ε./Δ.Ε., Προϊστάμενοι 1/θ, 2/θ, 3/θ Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων	88€	88€

2.5. Επίδομα Θέσης Ευθύνης

	N. 2470/ 1997	Νέο Μισθολόγιο
Σχολικοί Σύμβουλοι, Προϊστάμενοι Δ/νσεων Π.Ε. - Δ.Ε.	147€	175€
Προϊστάμενοι Γραφείων Εκπαίδευσης	103€	135€
Διευθυντές 4/θεσίων και άνω Δημ. Σχολείων	94€	115€
Υποδ/ντές Σχολικών Μονάδων, Προϊστάμενοι Εκπ/κών Θεμάτων Π.Ε./Δ.Ε.	59€	70€
Προϊστάμενοι 1/θ, 2/θ, 3/θ Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων	29€	35€

2.6. Ειδικά Επίδομα

Α. Μειονοτικών Σχολείων	
Πεδινών Περιοχών	40€
Ορεινών και ημιορεινών περιοχών	45€
Απομακρυσμένων απομονωμένων περιοχών	50€
Δυσπρόσιτων μειονοτικών περιοχών	425€
Β. Ειδικής Αγωγής	
	195€

2.7. Επίδομα Εορτών και Αδείας

Το επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται ίσο με το μηνιαίο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος.

Τα επίδομα Πάσχα και Αδείας ορίζονται ίσα με το ήμισυ του μηνιαίου βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έχει κάθε φορά ο υπάλληλος.

2.8. Οικογενειακή παροχή

	Παλιό Μισθολόγιο (N. 2470/97)	Νέο Μισθολόγιο
Γάμου	35€	35€
1 παιδί	18€	18€
2 παιδιά	36€	36€
3 παιδιά	70€	71€
4 παιδιά	117€	118€
5 παιδιά	191€	191€

2.9. Κίνητρο Απόδοσης

Παλιό Μισθολόγιο (N. 2470/97)	Νέο Μισθολόγιο
208€	150€

- 58€ του Κινήτρου Απόδοσης ενσωματώνονται στο Βασικό Μισθό.

2.10. Υπερωριακή εργασία

Από το Σχέδιο Νόμου για το Νέο Μισθολόγιο δεν προβλέπεται αναπροσαρμογή της ωριαίας αντιμισθίας με αποτέλεσμα αυτή να μένει στα επίπεδα του 1996 (9,2€).

2.11. Ειδικοί Λογαριασμοί

Με το άρθρο 23 του Νέου Μισθολογίου προβλέπεται η διατήρηση των υπαρχόντων Ειδικών Λογαριασμών και απαγορεύεται η σύσταση νέων. Ανάλογη διάταξη υπήρχε και στο προηγούμενο μισθολόγιο (Άρθρο 26, παρ.2, Ν2470/97).

2.12. Διασφάλιση Αποδοχών

Με το άρθρο 24 του Νέου Μισθολογίου προβλέπεται η κατάργηση των επιδομάτων που καταβλήθηκαν με βάση του Ν. 3Θ16 / 2002 και διατήρηση σε όσους δόθηκαν ως προσωπικής διαφοράς. Πρόκειται για το επίδομα των 176€.

2.13. Καταβολή αναδρομικών οικογενειακής παροχής

Άρθρο 26: Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος και ο ακριβής χρόνος εξόφλησης των απαιτήσεων καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια, των εν ενεργεία υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. και των λοιπών Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των μονίμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχων των Σωμάτων Ασφαλείας, οι οποίες απορρέουν από τη μη σύγχρονη καταβολή και στους δύο συζύγους της οικογενειακής παροχής λόγω γάμου και τέκνων του άρθρου 12 του ν.2470/1997, κατά το χρονικό διάστημα από 1.3.2001 μέχρι 30.6.2002, είτε έχουν ασκήσει αγωγές είτε όχι».

- Οι συνάδελφοι που είχαν προσφύγει στη δικαιοσύνη για την καταβολή των αναδρομικών του οικογενειακού επιδόματος, δικαιούνται αναδρομικά, τουλάχιστον, από 1/2/2000 μέχρι 30/6/2002. Με την προαναφερόμενη διάταξη του Νέου Μισθολογίου το παραπάνω χρονικό διάστημα των 30 μηνών ελαττώνεται σε 16 μήνες.

«Στην ανωτέρω ρύθμιση υπάγονται και οι περιπτώσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί τελεσίδικες ή αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και οι απαιτήσεις που απορρέουν απ' αυτές δεν έχουν εξοφληθεί μέχρι την δημοσίευση του παρόντος νόμου. Οι εκκρεμείς δίκες καταργούνται.

Με όμοια απόφαση θα τακτοποιηθούν και οι αντίστοιχες απαιτήσεις των συνταξιούχων του Δημοσίου».

2.14. Τροποποίηση μισθολογίου

Το Άρθρο 24 παρ. 3 απαγορεύει την αλλαγή των ρυθμίσεων του μισθολογίου μέσα από τις διαδικασίες των συλλογικών διαπραγματεύσεων και οι όποιες αλλαγές μπορούν να γίνουν μόνο με νόμο, ο οποίος θα τροποποιεί διατάξεις του παρόντος.

Β. Σχέδιο Νόμου

«Νέες ρυθμίσεις κανόνων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 18

Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης
Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Ε.Α.Δ.Υ.)

1. Το πρώτο εδάφιο της δ' περίπτωσης της παρ. 1Α του άρθρου 17 του Ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') αντικαθίσταται, από 1ης Ιανουαρίου 2004, ως εξής: «δ. Κράτηση 2% στις πάσης φύσεως αμοιβές των ασφαλισμένων στο Ταμείο πέραν των προβλεπόμενων από τις διατάξεις της περίπτωσης α' περιλαμβανομένων και των εξόδων κίνησης και οδοιπορικών, με εξαίρεση τις καταβαλλόμενες για εκτός έδρας μετακινήσεις και όσων εξαιρούνται με ρητή διάταξη νόμου. Η διάταξη αυτή έχει ανάλογη εφαρμογή και στους συνταξιούχους του Ταμείου που λαμβάνουν οποιαδήποτε αμοιβή ή αποζημίωση πάσης φύσεως και μορφής από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με εξαίρεση ποσά που λαμβάνουν από συντάξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από αναλογιστική μελέτη και γνώμη του Δ.Σ του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., το ποσοστό της κράτησης, μπορεί να μεταβάλλεται».

Νόμος 2676/1999

δ. Κράτηση 5% στις πάσης φύσεως αμοιβές των ασφαλισμένων στο Ταμείο λόγω παροχής πρόσθετης υπηρεσίας πάσης φύσεως, περιλαμβανομένων και των εξόδων κίνησης και οδοιπορικών, με εξαίρεση τα καταβαλλόμενα για εκτός έδρας μετακινήσεις και όσα εξαιρούνται με ρητή διάταξη νόμου.

- Με τη διάταξη αυτή επιβάλλεται κράτηση 2% σ' όλα τα επίδομα. Η κράτηση γίνεται επί των επιδομάτων: Εξωδιδακτικό, Μεταπτυχιακό, Οικογενειακό κ.λ.π..
- Δεν υπάρχει αναφορά στο Σχέδιο Νόμου για αντισταθμιστική αύξηση των συντάξιμων αποδοχών.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Κώδικας Δήμων και κοινοτήτων

Προς:

- Υπουργό Εσωτερικών
Δημόσιας Διοίκησης και
Αποκέντρωσης
κ. Κώστα Σκανδαλίδη

Κοιν:

- ΓενικόΓραμματέα Υπουργείου
Εσωτερικών
κ. Βασίλη Βαλασόπουλο
- ΚΕΔΚΕ

Κύριε Υπουργέ,

Στο νέο σχέδιο του κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και στο άρθρο 39 παρ. 1δ υπάρχει διάταξη, η οποία αποκλείει τους Δημοσίους Υπαλλήλους από τη δυνατότητα να είναι υποψήφιοι Δήμαρχοι ή Πρόεδροι κοινοτήτων και Δημοτικοί ή Κοινοτικοί Σύμβουλοι στους ΟΤΑ, στα διοικητικά όρια των οποίων υπηρέτησαν ως προϊστάμενοι αντίστοιχων οργανικών μονάδων, επιπέδου Δ/νσης, αν δεν παραιτηθούν ένα έτος, πριν από τη διενέργεια των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών.

Με τη διάταξη αυτή, κύριε Υπουργέ, αποκλείονται χιλιάδες εκπαιδευτικοί που είναι Προϊστά-

μενοι μονοθέσιων, διθέσιων, τριθέσιων και Δ/ντες πολυθέσιων σχολείων, από τη δυνατότητα να είναι υποψήφιοι όχι μόνο για Πρόεδροι ή Δήμαρχοι, αλλά και για απλοί Δημοτικοί ή Κοινοτικοί Σύμβουλοι.

Στην ουσία, η διάταξη αυτή αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, αφού στις περισσότερες περιοχές της χώρας οι Προϊστάμενοι των άλλων υπηρεσιών είναι σε επίπεδο Νομού και όχι συγκεκριμένου Δήμου (π.χ. Δ/ντές Εφορίας κλπ.).

Για όλους αυτούς τους λόγους, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι η διάταξη πρέπει να τροποποιηθεί και να δίνεται η δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς, να είναι υποψήφιοι Δημοτικοί ή Κοινοτικοί Σύμβουλοι, χωρίς να χρειάζεται να παραιτηθούν από Προϊστάμενοι μονοθέσιων, διθέσιων, τριθέσιων ή Δ/ντες πολυθέσιων σχολείων.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος

Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας

Μπαμπούρας Πολυζώης

Προς: Τον Περιφερειακό Διευθυντή
Α/θμιας & Β/θμιας Εκπ/σης
Ν. Αττικής
κ. Σκανδάλη Κωνσταντίνο

Κοιν.:

- Δ/ντή Εκπαίδευσης Π.Ε.
Γ' Αθήνας
κ. Σακκά Βασίλειο

- Συλλόγους Δ/Ν της Χώρας

1. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία και αποδοκιμασία του στο έγγραφο του Περιφερειακού Δ/ντή Αττικής (Φ/40/ 6363/3-12-2003) με το οποίο προσπαθεί να εκφοβίσει τους συναδέλφους, που ασκούν το αναφαίρετο δικαίωμα συμμετοχής τους στις απεργιακές κινητοποιήσεις που κηρύσσουν τα συνδικαλιστικά όργανα.

2. Θεωρούμε ως απαράδεκτη και ωμή την παρέμβασή του με την οποία αποφαίνεται: «...δεν είναι επιτρεπτή η απεργία ή στάση εργασίας εκπαιδευτικών για μέρος των υποχρεώσεών τους ...» και ταυτόχρονα απειλεί με πειθαρχικές διώξεις τους απεργούς κατά παράβαση κάθε έννοιας δημοκρατίας.

3. Δηλώνουμε ότι περιφρουρώντας τα δικαιώματά μας, καλούμε τους συναδέλφους και τους Συλλόγους εκπαιδευτικών Π.Ε. που κήρυξαν τις στάσεις εργασίας ενάντια στην ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών, να συνεχίσουν ανυποχώρητα τον αγώνα τους, έχοντας την πλήρη συνδικαλιστική και νομική κάλυψη της Ομοσπονδίας.

4. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι κατηγορηματικά αντίθετο με τα φαινόμενα καταστράτηγησης των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων (ωρομίσθιους, ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών κλπ) και διεκδικεί την άμεση κάλυψη όλων των κενών με μαζικούς διορισμούς.

5. Καλούμε τους Συλλόγους της χώρας ν' αντισταθούν με ανάλογες αποφάσεις στην προσπάθεια ανατροπής των δικαιωμάτων μας.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Αντιπρόεδρος
Καραγιάννης Θωμάς

Ο Ειδ. Γραμματέας
Μαντάς Κομνηνός

Τοποθέτηση Υποδ/ντων ΠΕΚ

Προς: Υπουργό Εθνικής Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

Κύριοι Υπουργοί,

Κατά την πρόσφατη επιλογή και τοποθέτηση των Υποδ/ντών ΠΕΚ, σε αρκετές περιπτώσεις, δεν ελήφθη υπόψη η πρόταση του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, με αποτέλεσμα να μην τοποθετηθούν ως Υποδ/ντές οι προτεινόμενοι από το ΚΥΣΠΕ, αλλά άλλοι, της δικής σας επιλογής.

Κύριοι Υπουργοί,

Θεωρούμε ότι τέτοιες ενέργειες υποβαθμίζουν το κύρος θεσμοθετημένων οργάνων (ΚΥΣΠΕ) και ακυρώνουν τη λειτουργία τους. Γι' αυτό και σας καλούμε να ανακαλέσετε την απόφασή σας και να εκδώσετε νέα, σύμφωνα με την εισήγηση του αρμόδιου Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου (ΚΥΣΠΕ).

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Ημερίδα με θέμα:

«Τα προβλήματα των Εκπαιδευτικών Ειδικοτήτων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης»

Θεσ/νίκη 22-11-03

Ιστορική Αναδρομή...

(ανάδειξη, καταγραφή, προώθηση λύσεων των προβλημάτων)

Από την εισήγηση του Προέδρου της ΔΟΕ Δημήτρη Μπράτη παρουσιάζουμε από τις στήλες του Δ.Β. μερικά σημεία για ενημέρωση των συναδέλφων.

Ολόκληρη η εισήγηση του Προέδρου, η δευτερολογία του, τα πορίσματα καθώς και όλες οι τοποθετήσεις των συναδέλφων στην Ημερίδα θα σταλούν σύντομα στους Συλλόγους της χώρας.

Εξυπακούεται, ότι τα συμπεράσματα της Ημερίδας θα φέρει για συζήτηση το Δ.Σ. της ΔΟΕ στην 73η Γ.Σ. προκειμένου να γίνουν αποφάσεις του Κλάδου.

Μπράτης Δημήτρης, Πρόεδρος ΔΟΕ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το αίτημα του κλάδου μας για την εισαγωγή των ειδικοτήτων, που θα διδάσκουν τα μαθήματα της Φ. Αγωγής, της Ξένης Γλώσσας, της Μουσικής και των καλλιτεχνικών στην Π.Ε., είναι παλιό και αν ανατρέξει κανείς στην ιστορία του κλάδου, θα το δει να πρωτοδιατυπώνεται στις αρχές της δεκαετίας του 1980, τότε που άρχισαν οι συζητήσεις για το Νέο Νόμο πλαίσιο της Γενικής Εκπαίδευσης (Ν. 1566/85).

Το Σχέδιο Νόμου που δόθηκε στη Διδασκαλική Ομοσπονδία, το Φλεβάρη του 1985, για να διατυπώσει τις απόψεις της, συζητήθηκε λόγω της σπουδαιότητάς του, στην έκτακτη Γ.Σ. του κλάδου που έγινε στις 21 και 22

Μάρτη του 1985 στην Αθήνα. Η έκτακτη εκείνη Γ.Σ. του κλάδου στις αποφάσεις της «χαρακτηρίζει το νομοσχέδιο πρωτοποριακό όσον αφορά στους νέους θεσμούς που εισάγει (π.χ. λαϊκή συμμετοχή, αποκέντρωση, συλλογικά όργανα κ.λπ.) καθώς και στη διδασκαλία της Ξένης Γλώσσας, της Φ. Αγωγής και των Καλλιτεχνικών μαθημάτων, από ειδικούς στο Δημοτικό Σχολείο».

Στην ίδια απόφασή της η ιστορική εκείνη Γ.Σ. του κλάδου σημειώνει: «Εκτίμηση της Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι ότι το Ν/Σ κάτω από τις παρούσες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική πρόταση που στοχεύει και μπορεί να ανοίξει προοπτική για τη δημιουργία ενός σχολείου δημοκρατικού, ανοιχτού στην κοινωνία και τη ζωή, να αμβλύνει το καθεστώς των α-

νισοτήτων και των διακρίσεων στην Εκπαίδευση και να οδηγήσει στην ωρίμανση των συνθηκών για τη μετάβαση σ' ένα «ολοήμερο» λαϊκό 9χρονο βασικό σχολείο, στο οποίο θα εξασφαλίζονται ίσες ευκαιρίες μόρφωσης σ' όλα τα παιδιά του λαού, ανεξάρτητα από την κοινωνικοοικονομική κατάσταση της οικογένειάς τους. Σ' ένα τέτοιο «ολοήμερο σχολείο» που σε πρώτη φάση πρέπει να εφαρμοστεί πειραματικά, οι

εργασιακές σχέσεις και οι κατακτήσεις των εκπαιδευτικών δε θα θιγούν. Αντίθετα, με την πρόβλεψη της εσωσχολικής βοήθειας, την άθληση, τις αθλητικές, καλλιτεχνικές κλπ εκδηλώσεις και νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν για τις ειδικότητες (εκπαιδευτικό και άλλο προσωπικό) και –το κυριότερο– το σχολείο θα μετατραπεί σε ζωντανή αγορά του δήμου, σε ζωντανό πολιτιστικό και κοινωνικό κύτταρο της γειτονιάς και του χωριού».

Στις αποφάσεις της έκτακτης Γ.Σ. που γίνεται στις 21 και 22 Φλεβάρη του 1986 αναφέρονται τα εξής:

«... Επίσης η Γεν. Συνέλευση διαπιστώνει πως ο κλάδος θα πρέπει ν' αγωνιστεί με κάθε τρόπο για την άμβλυνση των ανισοτήτων στην εκπαίδευση και για την κατάργηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης και παραπαιδείας. Προς την κατεύθυνση άμβλυνσης των ανισοτήτων στην εκπαίδευση, η πολιτεία οφείλει να πάρει συγκεκριμένα μέτρα. Ένα επιπλέον μέτρο είναι η πρόσληψη εκπαιδευτικών ξένης γλώσσας και καλλιτεχνικών μαθημάτων, κατά προτεραιότητα, από τις υποβαθμισμένες περιοχές».

Στην 56η Γ.Σ. του κλάδου (Ιούνιος 1987) συμπεριλαμβάνεται και πάλι το αίτημα για τη λειτουργία των νέων θεσμών και το διορισμό ειδικοτήτων στην Π.Ε.

Συγκεκριμένα η απόφαση αναφέρει: «Ο κλάδος να προετοιμαστεί για αγωνιστική παρέμβαση για την υλοποίηση των διατάξεων του άρθρου 92 του Ν. 1566/85 που προβλέπει το διορισμό στα δημοτικά σχολεία από 1-9-85 καθηγητών Φ.Αγωγής, Ξένης Γλώσσας και Καλλιτεχνικών μαθημάτων». «Είναι απαράδεκτο για τον

κλάδο το γεγονός ότι μέχρι στιγμής δεν έχει καλυφθεί ούτε μια από τις παραπάνω θέσεις».

Με τις συνεχείς παρεμβάσεις του κλάδου γίνονται οι πρώτοι διορισμοί εκπαιδευτικών ειδικοτήτων το 1987 σε 430 σχολεία ΣΔΕΝΠ.

Το 1988 στα σχολεία αυτά προστίθενται άλλα 850. Η εφαρμογή όμως αυτή του προγράμματος αντιμετωπίζει τεράστιες δυσκολίες. Δεν υπήρχαν ενδιαφερόμενοι εκπαιδευτικοί (μουσικοί και καλλιτεχνικών μαθημάτων) και σε αρκετές περιπτώσεις - ιδιαίτερα στην επαρχία - ούτε γυμναστές και καθηγητές ξένων γλωσσών για να διδάξουν δοκιμαστικά στα σχολεία. Κι αυτό γιατί δεν υπήρχε σύσταση οργανικών θέσεων αλλά οι συνάδελφοι διορίζονταν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τη χρονοβόρα διαδικασία των αναπληρωτών.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. μπροστά σ' αυτή την κατάσταση θέτει το θέμα στην 58η Γ.Σ. του κλάδου (Ιούνιος 1989) η οποία αποφασίζει:

«Να διορίζονται και να ανήκουν οργανικά στα δημοτικά σχολεία καθηγητές γυμναστές, ξένων γλωσσών και καλλιτεχνικών μαθημάτων».

Το Μάρτιο του 1990 το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. στα πλαίσια διαλόγου με το Υπουργείο Παιδείας καταθέτει συγκεκριμένο σχέδιο Π.Δ. για τη σύσταση οργανικών θέσεων και τα προσόντα διορισμού εκπαιδευτικών ειδικοτήτων. Το διάταγμα εκείνο ήταν, πράγματι, εμπεριστατωμένο και αντιμετώπιζε όλα τα θέματα των ειδικοτήτων. Συγκεκριμένα το σχέδιο εκείνο προέβλεπε:

«Οι οργανικές θέσεις των νέων κλάδων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης προσδιορίζονται ως εξής:

Φ. Αγωγής	4900
Αγγλικής	1190
Γαλλικής	795
Γερμανικής	50
Ιταλικής	25
Καλλιτεχνικών	1400
Μουσικής	1300

Οι θέσεις αυτές δύνανται να αυξάνονται και να μειώνονται με Π.Δ. στις περιπτώσεις τροποποίησης των αναλυτικών και ωρολογίων προγραμμάτων ίδρυσης, προαγωγής, συγχώνευσης ή κατάργησης δημοτικών σχολείων. Οι διορισμοί για τη συμπλήρωση των παραπάνω οργανικών θέσεων, γίνονται σταδιακά, ώστε να ολοκληρωθούν μέσα σε τρία χρόνια, με έναρξη το σχολ. έτος 1990-91.

Στην 59η Γ.Σ. εγκρίνεται το σχέδιο της ομάδας εργασίας της Δ.Ο.Ε. (Ιούνιος 1990) και αποφασίζεται: « Οι εκπαιδευτικοί των ειδικοτήτων να ενταχθούν οργανικά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και η πρόσληψή τους να ολοκληρώνεται μέχρι την 1η του Σεπτεμβρίου».

Στην 60η (Ιούνιος 1991) και **στην 61η Γ.Σ.** (Ιούνιος 1992) επαναβεβαιώνονται οι θέσεις του κλάδου που αναφέρονται στη γενίκευση των ΣΔΕΝΠ και στην εφαρμογή του Π.Δ. που έχει καταρτίσει η Δ.Ο.Ε.

Στην 62η Γ.Σ. (Ιούνιος 1993) το θέμα επανέρχεται με την επισήμανση, ότι παρατηρείται μεγάλη έλλειψη υποψηφίων για να διδάξουν το μάθημα της μουσικής και των καλλιτεχνικών μαθημάτων. Γι' αυτό και η Γ.Σ. αποφασίζει, ότι τα μαθήματα αυτά μπορούν να διδασχθούν από δασκάλους, που έχουν τα αντίστοιχα προσόντα. Όπως διευκρινίζεται στο Δ.Β. Μαρτίου-Απριλίου 1994, η απόφαση αυτή αφορά μόνο τα μαθήματα της μουσικής και των καλλιτεχνικών μαθημάτων.

Στην απόφαση της 63ης Γ.Σ. (Ιούνιος 1994) του κλάδου γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων στα δημοτικά σχολεία.

Στην 64η Γ.Σ. του κλάδου (Ιούνιος 1995) διαπιστώνεται, ότι ο θεσμός των ΣΔΕΝΠ πέτυχε και ζητείται η γενίκευσή του. Ταυτόχρονα κατατίθεται και συγκεκριμένη πρόταση για τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευ-

τικών της Π.Ε.

Στην 66η Γ.Σ. του κλάδου γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στο θέμα του διορισμού του αναγκαίου αριθμού εκπαιδευτικών ειδικοτήτων και στην **67η Γ.Σ.** (Ιούνιος 1998) γίνεται συζήτηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ειδικοί στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Με τις αποφάσεις της **69ης Γ.Σ.** του κλάδου (Ιούνιος 2000) ζητείται η διδασκαλία της Φ. Αγωγής στις Α' και Β' τάξεις και των Αγγλικών στη Γ' τάξη.

Στην 70η Γ.Σ. του κλάδου συμπεριλαμβάνεται, ως ξεχωριστό θέμα για συζήτηση, το θέμα των ειδικοτήτων και συμπληρωματικά αποφασίζονται τα εξής:

- Μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που μετακινούνται για εκτέλεση διδακτικού έργου σε άλλο σχολείο μακριά από την οργανική τους θέση.
- Ίδρυση γραφείου Φ. Αγωγής Π.Ε. σε κάθε διοικητική περιφέρεια.
- Δυνατότητα διεκδίκησης θέσης Δ/ντή ή Υποδ/ντή σχολείου από τους συναδέλφους ειδικοτήτων.
- Αναγνώριση ως εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας του χρόνου κατά τον οποίο γυμναστές εργάστηκαν σε σχολεία μέσω των προγραμμάτων της Γ.Γ.Α.

Στην 72η Γ.Σ. (περσινή) του κλάδου και στα πλαίσια του θέματος εργασιακές σχέσεις - ωράριο αποφασίζεται να διεκδικηθεί η μη μετακίνηση εκπαιδευτικών για συμπλήρωση ωραρίου εφόσον συμπληρώνουν σ' ένα σχολείο 18 ώρες. Οι άλλες ώρες να διατίθενται για άλλες δραστηριότητες στο ίδιο σχολείο...

Έκανα, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή την ιστορική αναδρομή για δυο λόγους:

Αφενός μεν για να φανεί, ότι η εισαγωγή των ειδικοτήτων στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση ήταν αίτημα του κλάδου, που πρωτοδιατυπώθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80 και είχε ως στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης και την άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και αφετέρου για να φανεί, επίσης, ότι από την ψήφιση του Ν. 1566/85, (18 χρόνια συνεχώς) δεν υπάρχει Γ.Σ. του κλάδου - παρά τα όσα αντίθετα πολλές φορές λέγονται - που να μην ασχολείται με τα προβλήματα των ειδικοτήτων και να μην προτείνει λύσεις σ' αυτά...

«Η παιδεία των λαϊκών αναγκών δε θα χαριστεί
αλλά θα είναι αποτέλεσμα της δυναμικής επιβολής
από τον ίδιο το λαό»...

Δ. Γληνός

ΔΟΕ-ΟΛΜΕ

Κοινή εκδήλωση με θέμα:

«Το παρόν και το μέλλον του δημόσιου σχολείου
και οι αγώνες των εκπαιδευτικών»

Αθήνα 23 Οκτωβρίου 2003

Οι θέσεις των πολιτικών Κομμάτων:

ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΚΚΕ-ΣΥΝ

Πραγματοποιήθηκε από τις Ομοσπονδίες (ΔΟΕ και ΟΛΜΕ) κοινή εκδήλωση με θέμα: «Το παρόν και το μέλλον του δημόσιου σχολείου και οι αγώνες των Εκπαιδευτικών».

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε σε Κεντρικό Ξενοδοχείο των Αθηνών και πήραν μέρος Εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ, της Ν.Δ., του ΚΚΕ, του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, της ΑΚΟΑ, της ΠΟΔΕΣΠ, της ΑΔΕΔΥ και της ΑΣΓΜΕ.

Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ «ανοίγοντας» με την ομιλία του την εκδήλωση επισήμανε τα εξής:

Μπράτης Δημήτρης (Πρόεδρος Δ.Ο.Ε.):

Αφού σας καλωσορίσω στη σημερινή εκδήλωση, θα ήθελα να ξεκινήσω αυτή τη σύντομη παρέμβαση, με μια φράση του Ευάγγελου Παπανούτσου από ένα βιβλίο του: «Αγώνες και αγωνία για την παιδεία», που είναι και το μισό του τίτλου της σημερινής μας εκδήλωσης.

Έλεγε σ' αυτό το βιβλίο: «Ότι εδώ και 200 χρόνια στον τόπο μας, κάθε γενιά δίνει τη δική της μάχη για την παιδεία, γιατί από ένστικτο αισθάνεται ότι το μέλλον του έθνους, κατά κύ-

ριο λόγο εξαρτάται από το είδος της μόρφωσης που δίνουμε στα παιδιά μας».

Είναι αλήθεια φίλες και φίλοι, ότι οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ, εδώ και 8 δεκαετίες περίπου, από την ίδρυσή τους δηλαδή, αγωνίζονται για την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης και την αναγνώριση του ρόλου του εκπαιδευτικού.

Ως κίνημα εκπαιδευτικών, θέσαμε διαχρονικά έναν κυρίαρχο στόχο. Την ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Εδραιώσαμε την πεποίθηση, ότι η εκπαίδευση είναι ένα κοινωνικό αγαθό, που πρέπει να απευθύνεται σε όλους, ανεξάρτητα από οικονομική ή κοινωνική θέση και κατάσταση.

Οι ανισότητες στη μόρφωση είναι η χειρότερη μορφή κοινωνικής αδικίας και η επένδυση στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, είναι ένα μέσο για την μείωσή τους. Το δημόσιο σχολείο, είναι η προσωποποίηση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, είναι ο αποκλειστικός φορέας της. Ο δείκτης και το μέτρο που αξιολογεί την ποιότητα της ασκούμενης εκπαιδευτικής πολιτικής, την ποιότητα του εκπαιδευτικού και κοινωνικού χαρακτήρα της.

Σε ολόκληρο τον 20ο αιώνα το εκπαιδευτικό κίνημα με μακροχρόνιους αγώνες και ανεξάντλητη επιστημονική τεκμηρίωση, αγωνίστηκε για την ανάδειξη και την ενίσχυση του δημόσιου σχολείου.

Πιστέψαμε και πιστεύουμε ότι το δημόσιο σχολείο είναι ο τύπος του σχολείου που ικανοποιεί τις ανάγκες της γενικής παιδείας, που ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις προσδοκίες του λαού μας να ανυψώσει το μορφωτικό του επίπεδο, συμμετέχοντας στη διαδικασία της παιδείας, με όρους ισότητας και ίσων ευκαιριών, χωρίς την καταβολή πρόσφατων πόρων, χωρίς εμπορευματοποίησή της.

Η συμμετοχή του κινήματος των εκπαιδευτικών για ένα ενισχυμένο και αναβαθμισμένο δημόσιο σχολείο, ιδιαίτερα τα τελευταία 40 χρόνια είναι εμφανής. Οι βάσεις, η φιλοσοφία του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος φίλες και φίλοι, βρίσκονται στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1964, η οποία βέβαια είχε τότε θα έλεγα την καθολική στήριξη του εκπαιδευτικού κινήματος.

Η μεταρρύθμιση εκείνη στηριζόταν στις εξής αρχές:

Πρώτον, στην αρχή της ισότητας των ευκαιριών, των εκπαιδευτικών ευκαιριών, στον εκδημοκρατισμό της παιδείας, στην κατάργηση των οικονομικών φραγμών στη μόρφωση, στην επέκταση της διάρκειας της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, στην καθιέρωση της δημοτικής γλώσσας και σε άλλα.

Επικρατούσε η άποψη, ότι η ισότητα των ευκαιριών στην εκπαίδευση, θα οδηγούσε σε κοινωνικό μετασχηματισμό και σε άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Και δεύτερον, στην ιδέα ότι οι δαπάνες για την παιδεία, είναι κατ' εξοχήν παραγωγική επένδυση, γιατί η παιδεία ανα-

πτύσσει τις ικανότητες του ανθρώπινου κεφαλαίου, που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

Θα έλεγα, ότι και οι μεταρρυθμίσεις που ακολούθησαν του '76 και της δεκαετίας του '80, κυρίως σε αυτή τη φιλοσοφία στηρίχθηκαν. Σε ποιο βαθμό δικαιώθηκαν αλήθεια οι ελπίδες που επενδύθηκαν σε αυτή τη φιλοσοφία;

Είναι αλήθεια φίλες και φίλοι, ότι το σχολείο των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων, μαστιζόταν από φραγμούς και αποκλεισμούς στη μόρφωση, από τεράστιες ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό, από σοβαρότατες ελλείψεις σε μέσα υλικοτεχνικής υποδομής, από αυταρχικό σύστημα διαπαιδαγώγησης, από ταξικούς και κοινωνικούς διαχωρισμούς, από ελαστικοποίηση του υποχρεωτικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Το διαδέχτηκε το σχολείο της τελευταίας 30ετίας που ενσωμάτωσε στην όλη δομή, λειτουργία και οργάνωσή του, πολλά και σημαντικά αιτήματα των εκπαιδευτικών, όπως αναβαθμισμένο επιστημονικό επίπεδο για τους ίδιους, αναβαθμισμένο επίπεδο μόρφωσης, μαζικούς διορισμούς, νέα βιβλία, εκδημοκρατισμό της λειτουργίας του και απαλλαγή από συστήματα αυταρχισμού και καταπίεσης που τόσο ταλάνισαν την εκπαίδευση στο παρελθόν, εισαγωγή και επέκταση καινοτόμων θεσμών όπως ενισχυτική διδασκαλία, τάξεις υποδοχής, φροντιστηριακά τμήματα και κυρίως βέβαια οι πρωτοποριακοί θεσμοί του ολοήμερου δημοτικού σχολείου και νηπιαγωγείου.

Αναμφίβολα ένα μεγαλύτερο ποσοστό παιδιών από μη προνομιούχα στρώματα, μπορούσε να συνεχίσει ανώτερες σπουδές. Ωστόσο όμως, η εκπαίδευση δεν λειτούργησε ως ο μέγας εξισωτής, στο βαθμό που αναμενόταν. Πολλοί ισχυρίζονται, ότι η εκπαίδευση έχει γίνει ο μέγας μηχανισμός διαλογής των νέων, με βάση τους εκπαιδευτικούς τίτλους για τις διαβαθμισμένες θέσεις της οικονομίας και στην πράξη διευρύνει στις επόμενες βαθμίδες τις ανισότητες, που παρατηρούνται στην αφετηρία της σχολικής σταδιοδρομίας των μαθητών.

Θα υπερεκτιμούσαμε, όμως, φίλες και φίλοι, την πραγματικότητα αν ισχυριζόμαστε, ότι οι αλλαγές αυτές στον εκπαιδευτικό τομέα δεν συνοδεύτηκαν από πλήθος προβλημάτων, από πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Τα προβλήματα αυτά έχουν κυρίως να κάνουν με την υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, τις ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό. Πρέπει να πω, ότι σήμερα και τα στοιχεία αυτά δεν προέρχονται μόνο από την Ομοσπονδία, είναι διασταυρωμένα από το Υπουργείο Παιδείας, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση έχουμε 2.500 ελλείψεις.

Λείπουν 700 δάσκαλοι, 500 καθηγητές αγγλικής γλώσσας, 500 γυμναστές, δεν είχαμε διορισμό φέτος κανενός αναπληρωτή γυμναστή. Έχουμε την υπολειτουργία των καινοτόμων θεσμών εξαιτίας της έλλειψης του προσωπικού.

Δεν στηρίζεται πχ. ο θεσμός του ολοήμερου νηπιαγωγείου

όταν λέμε ότι τα 20άρια τμήματα στο ολοήμερο νηπιαγωγείο, τα κάνουμε 30άρια. Όταν για να δώσουμε κίνητρο να ιδρυθούν περισσότερα, λέμε για 20 μαθητές και τώρα τα κάνουμε 30.

Δεν μπορεί να πούμε σήμερα ότι στηρίζουμε τους μοναδικούς θεσμούς αντισταθμικής αγωγής που υπήρχαν στο Δημοτικό Σχολείο, που ήταν η ενισχυτική διδασκαλία και οι τάξεις υποδοχής για τους αλλοδαπούς μαθητές. Είπε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και πολύ ορθά, ότι Έλληνες είναι όσοι μετέχουν της ελληνικής παιδείας. Αλλά όταν καταργούμε τις τάξεις υποδοχής και τα φροντιστηριακά τμήματα, που είναι το μόνο μέτρο για τους αλλοδαπούς μαθητές, που τους βοηθάει ουσιαστικά να ενταχθούν στο σχολικό περιβάλλον, επειδή δεν έχουμε πιστώσεις για να καλύψουμε τα κενά, αυτό νομίζω ότι είναι μια πολύ σοβαρή υστέρηση και μια πολύ σοβαρή οπισθοδρόμηση.

Μιλούμε σήμερα για συγχωνεύσεις τμημάτων. Μιλούμε σήμερα για σχολεία, όπου ο εκπαιδευτικός καλείται να κάνει μάθημα σε τμήματα πάνω και από αυτά που προβλέπει ο νόμος. Πάνω από 30 μαθητές και σε 45 και σε 50, για να μην διαμαρτύρονται οι γονείς, οι οποίοι ορθά διαμαρτύρονται.

Μιλούμε για το απαράδεκτο καθεστώς που συμβαίνει εδώ στο λεκανοπέδιο και ιδιαίτερα στην περιοχή της Ανατολικής Αττικής. Και τα λέω όλα αυτά για να πω το εξής, ότι δεν μπορεί το ζήτημα της παιδείας να αντιμετωπίζεται λογιστικά. Και νομίζω ότι και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας, έχει παραπληροφορηθεί πάνω στον τομέα αυτό.

Δεν γίνεται να περισσεύουν ώρες, μια ώρα από τον κάθε εκπαιδευτικό σε κάθε σχολείο και να λέμε ότι έτσι μπορεί να εξοικονομήσουμε έναν εκπαιδευτικό. Δεν μπορεί να λέμε ότι θέλουμε να στηρίζουμε πρωτοπόρους θεσμούς και τη χρονιά που αυτοί αναπτύσσονται και επεκτείνονται, να στερούμε τους θεσμούς αυτούς από το απαραίτητο προσωπικό. Είναι απαράδεκτο.

Λένε ότι τους θεσμούς αυτούς δεν τους χαρίζουμε εμείς ως εκπαιδευτικοί σε κανέναν, γιατί ήταν οράματα και συλλήψεις δικές μας, φυσικά και δεν είμαστε ευχαριστημένοι με τον τρόπο λειτουργίας, αλλά χαιρετήσαμε όμως ως πρώτο βήμα αυτή τη θεσμοθέτηση.

Η ίδια η πολιτεία δηλαδή τους τορπιλίζει με το να μην διατέτει, δεν θα έλεγα τα κονδύλια και για τις υποδομές που είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνουν και θα τα πω παρακάτω αλλά για το προσωπικό. Επιμένω στο προσωπικό, γιατί και σήμερα επικρατεί αναστάτωση σε όλη την Ελλάδα.

Δεν υπάρχει περιοχή της Ελλάδας που να μην είναι αναστατωμένη από το ζήτημα των κενών. Και βέβαια στα υπόλοιπα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα θα ανέφερα τη μη θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, τη ανάγκη να πληρώνει ακόμα ο γονιός αρκετά χρήματα για τη μόρφωση των παιδιών και ιδιαίτερα στις μεγαλύτερες βαθ-

μίδες στην εκπαίδευση και φυσικά φίλες και φίλοι την υποβάθμιση του ρόλου, του έργου και της προσφοράς του εκπαιδευτικού.

Γι' αυτό θα έλεγα και οι αγώνες των εκπαιδευτικών έθεταν εδώ και 40 χρόνια το αίτημα για 15% στην παιδεία, που μεταφράζεται σήμερα στο 5% του ΑΕΠ. Είναι κυρίαρχο αίτημα και σ' αυτή την κινητοποίηση. Είναι αδύνατον να υπάρξει εκπαίδευση ποιότητας με το 3,5% για την παιδεία που διατίθεται σήμερα.

Θα έλεγα, ότι ίσως είναι θετικό το γεγονός ότι τουλάχιστον τα δύο μεγάλα κόμματα στις συναντήσεις που είχαν, ανέφεραν ότι το ποσοστό αυτό, σταδιακά ως το 2008 θα φτάσει στο ποσοστό που οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες θέτουν. Θα θέλαμε όμως και μια μεγαλύτερη δέσμευση συγκεκριμένη, τι θα γίνει χρόνο με το χρόνο. Πιο συγκεκριμένη, για να μπορούμε και εμείς να κάνουμε την κριτική μας και να δούμε αν αυτό θα γίνει πραγματικότητα.

Γιατί, αγαπητοί φίλοι πώς θα βελτιωθεί η κατάσταση στην εκπαίδευση και θα εξαλειφθούν όλες οι ανεπάρκειες που προανέφερα αν δεν δοθούν τα απαραίτητα χρήματα; Πώς θα προχωρήσουν και θα λειτουργήσουν σωστά οι νέοι θεσμοί αν δεν διατεθούν για τα ολοήμερα χρήματα για υποδομές, για αίθουσες δηλαδή, πληροφορικής, για αίθουσες για ξεκούραση, για γυμναστήρια για όλα αυτά; Πώς θα μειωθεί ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα που έχει να κάνει με την ποιότητα στην εκπαίδευση αν δεν διατεθούν οι απαραίτητες πιστώσεις για αναπληρωτές;

Πώς θα μπορέσει ο εκπαιδευτικός ν' ανταποκριθεί στις ανάγκες της σημερινής εποχής, όταν δεν χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό κανένα επιμορφωτικό πρόγραμμα; Πώς αλήθεια, θα εξασφαλιστούν χωρίς πόρους, συνθήκες στέγασης υλικοτεχνικής υποδομής και λειτουργίας των σχολείων, οι οποίες ν' ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα και βέβαια πώς θα έχουμε νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που είναι 20ετίας στο Δημοτικό Σχολείο και μερικά απ' αυτά απαράδεκτα, όπως τα βιβλία των Αγγλικών, αν δεν υπάρχει η διάθεση των απαραίτητων πόρων;

Είναι σαφές φίλες και φίλοι, ότι το αίτημα της αύξησης των δαπανών για την παιδεία, πρέπει να γίνει κυρίαρχο αίτημα για ολοκληρωτή την κοινωνία, γιατί η εκπαίδευση δεν είναι ζήτημα των εκπαιδευτικών αλλά όλων των πολιτών.

Περιέγραψα με λίγα λόγια την κατάσταση που επικρατεί σήμερα και θέλω να πω τα εξής για το πώς βλέπουμε ως εκπαιδευτικό κίνημα το αύριο στην εκπαίδευση. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι το εκπαιδευτικό κίνημα από νωρίς αφουγκράστηκε τις νέες εκπαιδευτικές ανάγκες και με τους συνεχείς αγώνες του διαμόρφωσε τις απαραίτητες συνθήκες, για την μετάβαση του εκπαιδευτικού συστήματος στη νέα εποχή και τα δεδομένα της.

Το μέλλον του δημόσιου σχολείου συνδέεται φίλες και φί-

λοι αναγκαστικά με τις εξελίξεις που έχουμε στη σημερινή εποχή. Ως εκπαιδευτικοί καλούμαστε εκ των πραγμάτων να πάρουμε θέσεις και να προτείνουμε λύσεις.

Στην εποχή της ηλεκτρονικής διάδοσης της πληροφορίας και των ραγδαίων κοινωνικοοικονομικών ανακατατάξεων, ποιος θα είναι αλήθεια ο ρόλος του δημόσιου σχολείου; Η ευρωπαϊκή διάσταση της εκπαίδευσης, ο ρόλος του δημόσιου σχολείου στις νέες παραγωγικές συνθήκες, η διαμόρφωση των όρων που θα τον καταστήσουν ανταγωνιστικό, αξιόπιστο και βιώσιμο στη νέα εποχή.

Η αναμόρφωση του περιεχομένου του και των εκπαιδευτικών του στόχων. Η ολοκλήρωση του προβληματισμού σχετικά με το περιεχόμενο των ανθρωπιστικών σπουδών και τις ανθρώπινες αξίες που καλείται να καλλιεργήσει.

Το σύνολο των αξιών που πρέπει να προβληθούν και να καλλιεργηθούν για μια Ευρώπη πολυπολιτισμική, όλα αυτά αποτελούν τις προκλήσεις του ορατού μέλλοντος που μας απασχολούν ως εκπαιδευτικούς και ως ανθρώπους του πνεύματος και εξ αντικειμένου δοκιμάζουν την ποιότητα και τις αντοχές του δημόσιου σχολείου.

Με τα δεδομένα αυτά, φίλες και φίλοι ο αγώνας των εκπαιδευτικών είναι πολυδιάστατος. Ο αγώνας αυτός, προτάσσει την ανάγκη ενίσχυσης του δημόσιου σχολείου ως σχολείου ικανού να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις. Ο αγώνας αυτός, προσδιορίζει τα χαρακτηριστικά της ποιότητας του δημόσιου σχολείου ως σχολείου λαϊκής παιδείας.

Ο αγώνας αυτός, υπενθυμίζει προς κάθε κατεύθυνση ότι η κινητήρια δύναμη του δημόσιου σχολείου είναι ο εκπαιδευτικός. Είναι αυτός που συνέδεσε τη ζωή του με όλους τους αγώνες του λαού μας για δημοκρατία, ψωμί, παιδεία, ελευθερία.

Ο εκπαιδευτικός αυτός, αξιώνει και σήμερα σεβασμό στην ιστορικότητα του ρόλου του, στο εκπαιδευτικό του κύρος και στην αξιοπρέπεία του ως σκεπτόμενου και αγωνιζόμενου ανθρώπου. Η μισθολογική μεταχείριση την οποία υφίσταται, είναι αντιστρόφως ανάλογη της προσφοράς, διαχρονικά.

Θα έλεγα ότι είναι πολύ χαρακτηριστικός ο τίτλος ενός άρθρου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», η επανάσταση των διαρκώς εμπαιζομένων, που αποδίδει νομίζω διαχρονικά την αντιμετώπιση του αιτήματος για οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.

Είναι χαρακτηριστικές οι απαντήσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών. 1963 στην μεγάλη απεργία, η οποία κατέληξε στην επιστράτευση των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η απάντηση της τότε κυβέρνησης ήταν. Ουδείς έχει το δικαίωμα υπό τον εκβιασμό της απεργίας να θέτει σε κίνδυνο την οικονομική σταθερότητα και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Είναι σαφές, ότι η ικανοποίηση των αιτημάτων δεν είναι εφικτή. Δεν συζητούμε με απεργούς.

1977. Για τους λόγους αυτούς, κάθε υπέρβαση των αντο-

χών της οικονομίας δεν είναι δυνατόν παρά να υπονομεύσει το μέλλον αυτού του τόπου για πολλά χρόνια.

1980. Η ικανοποίηση των ως άνω αιτημάτων είναι ανέφικτη, λόγω εξαντλήσεως των οριακών δυνατοτήτων του προϋπολογισμού.

1997. Η ικανοποίηση των αιτημάτων δεν είναι δυνατή λόγω μη αντοχής του προϋπολογισμού.

2003. Ότι δώσαμε, δώσαμε. Η αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος των εκπαιδευτικών φίλες και φίλοι, παραπέμπεται συνεχώς και διαχρονικά στις καλές δυνάμεις. Για τους εκπαιδευτικούς δεν υπάρχουν ποτέ χρήματα γιατί είναι πολλοί. Και αντί αυτό να είναι συγκριτικό πλεονέκτημα, θεωρείται μειονέκτημα.

Ο Υπουργός Οικονομίας δεν τηρεί ούτε τις δικές του δεσμεύσεις. Για μισθολόγιο αρχών, για μισθολογική δικαιοσύνη στο δημόσιο τομέα. Ταυτόχρονα προσπαθεί να μας εμφανίσει και στην κοινωνία ότι αμειβόμαστε τάχα πλουσιοπάροχα δίνοντας στοιχεία, όπου για μεν τους εκπαιδευτικούς εμφανίζει το σύνολο των αποδοχών τους για δε τους άλλους υπαλλήλους εμφανίζει μόνο τις βασικές αποδοχές χωρίς τα επιδόματα που παίρνουν και κάνει σύγκριση και νομίζει η κοινή γνώμη ότι όντως έχουμε 300 ευρώ διαφορά από τους άλλους δημοσίου υπαλλήλους.

Δεν ζητούμε προνομιακή μεταχείριση, ποτέ δεν ζητήσαμε ούτε ειδικούς λογαριασμούς. Και κάποτε πρέπει τα πολιτικά κόμματα της πατρίδας μας να το πάρουν απόφαση και να σταματήσουν αυτό το αίσχος των ειδικών λογαριασμών. Δεν μπορεί ένα ολόκληρο μισθολόγιο να κοστίζει 160 δις και τα χρήματα που δίνονται στο 5% των υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα, να είναι 150 δις.

Δεν μπορεί να φτιάχνουμε ένα μισθολόγιο αρχών στο οποίο ο απόφοιτος της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, να αμειβεται πολύ λιγότερο από τον ανειδίκευτο. Εδώ δεν μιλούμε για σύγκλιση των μισθών των εκπαιδευτικών με αυτούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιλούμε ότι δεν έχουμε καν σύγκλιση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων και φυσικά αυτό αποβαίνει σε βάρος μας.

Δεν τα έχουμε με καμιά άλλη κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων αλλά οφείλουμε κάθε φορά να αναδεικνύουμε την πραγματικότητα που λέει αυτό το μισθολόγιο και είναι αυτή που περιέγραψα πριν. Ο απόφοιτος του Πανεπιστημίου που είναι ο εκπαιδευτικός, παίρνει λιγότερα χρήματα από τον απόφοιτο δημοτικού σε πολλές περιπτώσεις.

Κλείνοντας αγαπητοί φίλοι θα ήθελα να πω το εξής: Ότι όποιος νομίζει ότι ο αγώνας των εκπαιδευτικών έχει διάρκεια, τωρινή μόνο και ότι δεν βάζει τις βάσεις για μια διεκδίκηση ουσιαστική, θα είναι γελασμένος. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών που ξεκίνησε σήμερα θα είναι μακροχρόνιος και θα τελειώσει τότε μόνο όταν αποκατασταθεί και η αδικία και όταν υπάρξει ουσιαστική λύση των προβλημάτων.

Γι' αυτό θα είχε μια ιδιαίτερη αξία από τα κόμματα που διεκ-

δικούν την εξουσία, να δεσμευτούν απέναντι στις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, για το τι θα κάνουν και σήμερα και αύριο για τους εκπαιδευτικούς. Γιατί, το ξαναλέω, ο αγώνας αυτός δεν έχει ορατό τέλος.

Κλείνοντας αγαπητοί φίλοι θα ήθελα να πω πως και ο σημερινός αγώνας των εκπαιδευτικών σ' ένα απλό, διαχρονικό και ουσιαστικό αίτημα περικλείεται. Καλύτερη ποιότητα εκπαίδευσης με καλύτερα αμειβόμενους εκπαιδευτικούς για να ζουν με αξιοπρέπεια από τον μισθό τους.

Στον αγώνα αυτό ζητούμε τη στήριξη όλων των κοινωνικών φορέων, όλης της κοινωνίας, των πολιτικών κομμάτων για να γίνουν επιτέλους πράξη οι προσδοκίες μας για μια αναβαθμισμένη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών μας. Σας ευχαριστώ.

Καλός Γεώργιος (Βουλευτής, Εκπρόσωπος Ν.Δ.):

Οφείλω να σας ευχαριστήσω διπλά. Πρώτον, γιατί με καλέσατε και δεύτερον γιατί κάνατε αυτή την παρέκκλιση στο πρόγραμμα. Ζητώ συγνώμη και από τον κ. Αντωνάκο και από τον κ. Κουτσούκο και από τη συνάδελφό μου. Δεν κάνω κατάχρηση του ότι πρέπει να γυρίσω εκεί που ήμουν, γιατί από το πρωί είμαστε με θέματα εκπαιδευτικά και φαίνεται ότι θα μας πάρει και η νύχτα με τα εκπαιδευτικά θέματα.

Είμαι κοντά σας, γιατί όντως, πολύ σωστά είπε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, τα κόμματα και κυρίως εκείνα που διεκδικούν την εξουσία, δεν ξέρω και κανένα κόμμα που να μην τη διεκδικεί, πρέπει να τοποθετηθούν απέναντι στα προβλήματα, με τα οποία επικαιροποιείται η σημερινή σας συνάντηση και ο διήμερος αυτός αγώνας, ο απεργιακός.

Θέλω να σας πω και είναι η πολλοστή φορά που το λέω και προς τη ΔΟΕ και προς την ΟΛΜΕ, ότι εμείς πιστεύουμε στον αγώνα που κάνετε. Δηλαδή, θέλουμε οι εκπαιδευτικοί, είναι βασική θέση μας αυτή, προγραμματική μας θέση, οι εκπαιδευτικοί να είναι κατά το δυνατόν ικανοποιημένοι και όταν λέω κατά το δυνατόν, εννοώ η πολιτεία πρέπει σε κάθε φάση της δημόσιας ζωής του τόπου, να παίρνει εκείνα τα μέτρα, τα οποία θα ικανοποιούν και τα λεγόμενα θεσμικά, που τα θεωρούμε πολύ βασικά αλλά και τα λεγόμενα μη θεσμικά αιτήματα.

Αν αρχίσουμε, δεν χρειάζεται να πολυλογεί κανείς για τα λεγόμενα θεσμικά, νομίζω ότι όλοι έχουμε την άποψή μας πάνω σ' αυτά. Τη γνωρίζετε την άποψή μας, γνωρίζετε τις προγραμματικές μας θέσεις, άρα ο λόγος ή η ταμπακέρα πρέπει να είναι για τα μη θεσμικά.

Θα απαριθμήσω μόνο τις βασικές μας θέσεις για τα θεσμικά σας αιτήματα. Πρώτα απ' όλα ναι, πιστεύουμε την παιδεία, βλέπω και την πολύ ωραία αφίσα, μου άρεσε πάρα πολύ αυτή η αφίσα, να πάρετε θέση. Νομίζω ότι όλοι πρέπει να πάρουμε θέση.

Δεν μπορεί να γίνει παιδεία αναδιανεμόντας τη φτώχεια.

Δεν μπορεί να γίνει παιδεία, ξεκινώντας και λέγοντας ότι πρέπει επειδή οι εκπαιδευτικοί είναι χιλιάδες ή εκατοντάδες χιλιάδων, να σφίξουν το ζωνάρι πρώτα αυτοί και εν πάση περιπτώσει να δεχτούν αυτοί, ότι λόγω του μεγάλου πλήθους των, δεν πρέπει να αμείβονται ή πρέπει να υποχωρούν σε σχέση με εκείνο που θεωρούν ή που θεωρεί τουλάχιστον η κοινωνία ή που θεωρεί τουλάχιστον η ευρωπαϊκή κοινωνία, που είναι το υπερσύνολο, μέσα στο οποίο εμείς θέλουμε και να συγκλίνουμε και να ζούμε και να πορευόμαστε, να είμαστε αντιφατικοί σε αυτό.

Δεν μπορούμε να λέμε στους εκπαιδευτικούς ότι το έργο σας πρέπει να αποτιμάται και να αποπληρώνεται λιγότερο, γιατί είναι μικρό το Ταμείο. Άρα η Νέα Δημοκρατία πρώτη, είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό, ξεκινήσαμε και εμείς δεν βάλουμε ορίζοντα το 2008, μην μας μαζικοποιείτε με τους άλλους, κ. Πρόεδρε της ΔΟΕ.

Εμείς είπαμε γρήγορα και αποφασιστικά, στο όραμα της νέας διακυβέρνησης και εφόσον ο ελληνικός λαός μας δώσει τη δύναμη να γίνουμε κυβέρνηση, με γρήγορα και αποφασιστικά βήματα, μέσα στα όρια της πρώτης τετραετίας θα κάνουμε εκείνο που είναι το όνειρό σας και που πρέπει να γίνει πραγματικότητα, για να μην έχουμε όπως προείπα αναδιανομή της φτώχειας.

Δηλαδή, θα πάμε στο 5% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος με τα μέτρα της εποχής όσον αφορά το επίπεδο του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και μακάρι αυτό αν μπορεί κανείς να το βελτιώνει και να το ανεβάζει, θα ανεβαίνει και το 5% επί του συνόλου.

Αν αυτό γίνει πραγματικότητα, όπως πιστεύουμε ότι με γρήγορα βήματα θα το κάνουμε πραγματικότητα, τότε βέβαιο είναι ότι ένα μεγάλο μέρος των μη θεσμικών σας αιτημάτων, μπορεί να βρει σ' αυτούς ακριβώς τους ανάλογους ρυθμούς, την ικανοποίησή του.

Ξέρετε εμείς δεν μασήσαμε τα λόγια μας. Είπαμε ότι τα 176 ευρώ, ναι τα δικαιούστε, κάναμε και κοινοβουλευτικό έλεγχο, ένα μεγάλο μέρος του κοινοβουλευτικού μας ελέγχου και την άνοιξη και το καλοκαίρι ήταν στο πλευρό των δύο Ομοσπονδιών.

Φωνάζαμε ότι δεν είναι δυνατόν τα υπεσχημένα να μην τηρούνται. Το θεωρήσαμε και το εγγυηθήκαμε ως αντιπολίτευση, ως υπεσχημένο από την κυβέρνηση και συνεχίζουμε να φωνάζουμε και να λέμε, μέσα και έξω από τη Βουλή με τις υπογραφές μας φαρδιές πλατιές και σε ακροαματική διαδικασία αλλά και σε διαδικασία, αν θέλετε, απλών ερωτήσεων και επίκαιρων ερωτήσεων, ότι όντως έπρεπε να τα πάρετε, τα δικαιούστε αυτά. Τα πήραν όλοι, δεν μπορεί επειδή είστε πολυάριθμοι να μη σας τα δίνουν.

Ξέρετε, εγώ, δεν μπορώ να καταλάβω και κάτι άλλο. Εμείς βλέπουμε τις ευθύνες τις κυβερνητικές, επιτρέψτε μου να πω στο σύνολό τους. Δεν διαχωρίζουμε τον έναν Υπουργό από

τον άλλο. Σέβομαι όλους για την προσωπικότητά τους και σέβομαι όλους για τις απόψεις τους έστω και αν δεν συμφωνούν.

Δεν μπορώ όμως να καταλάβω γιατί πρέπει να είναι στο απορρόφητο ο άλφα Υπουργός και να πυροβολείται ο βήτα Υπουργός γιατί δεν δίνει. Είναι κατά την άποψή μου πολύ επικίνδυνο αυτό, το διατυπώνω ως θέση.

Ή, η μια κυβέρνηση που έχει συλλογική ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό αναλαμβάνει να δώσει ή αναλαμβάνει την ευθύνη και δεν δίνει. Όταν δεν δίνει, δεν δίνει η κυβέρνηση άρα δεν δίνει ούτε ο Υπουργός Παιδείας ούτε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και τα άλλα όλα είναι παιχνίδια κατά τη γνώμη μου. Παιχνίδια που μπορεί να βελτιώνουν την εικόνα του ενός, του άλλου κλπ. Μακάρι όλοι να έχουν άριστη εικόνα και εγώ θέλω η εικόνα του κόμματός μου να είναι πάρα πολύ καλή.

Δεύτερον. Εκτός από την αύξηση των δημόσιων οικονομικών, νομίζω ότι θα πρέπει γρήγορα και αυτό είναι και θεσμικό και μη θεσμικό, θα πρέπει γρήγορα να αναβαθμιστεί το status, δηλαδή να ξαναμπει ο εκπαιδευτικός στην καρδιά του κοινωνικού συνόλου με τις ίδιες αξίες και στο ίδιο βάθρο που ήταν επί χρόνια. Σε άλλες εποχές και πάλι τα μη θεσμικά αιτήματα ίσως δεν ικανοποιούνταν πλήρως αλλά υπήρχε μια αναγνώριση στο δάσκαλο και στον καθηγητή.

Θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να γίνει πράξη γρήγορη και να βρει έδαφος και να ολοκληρωθεί γρήγορα και αποτελεσματικά, ποιός; Η διαρκής επανεκπαίδευση των δασκάλων και των καθηγητών. Αυτό που λέμε επιμόρφωση.

Νομίζω ότι όσα θεσμικά και αν φτιάξουμε πλαίσια, βέβαιο είναι, ότι αν δεν διαθέσουμε χρήματα και αν δεν αναγνωρίσουμε τουλάχιστον, ότι εκείνοι οι οποίοι εκπαιδεύονται πρέπει να επανεκπαιδεύονται διαρκώς και αποτελεσματικά, ώστε να χρησιμοποιούν αυτούς τους τίτλους μέσα και έξω από το σχολείο με υπερηφάνεια, τότε δεν κάνουμε τίποτε για το πνευματικό status και την αναγνώρισή του από την κοινωνία των εκπαιδευτικών.

Αναγνωρίζουμε διαρκώς ότι όντως οι υποδομές είναι ένα άλλο κεφάλαιο που και αυτό άπτεται των οικονομικών και οι υποδομές σήμερα δεν βοηθούν στο έργο ούτε του δασκάλου ούτε του καθηγητού. Ακούστε ένα παράδειγμα. Το ολοήμερο σχολείο. Δεν είναι η Νέα Δημοκρατία και ας μην λέγεται από πουθενά αυτό, το δηλώνω και από αυτό το βήμα που με φιλοξενείται, δεν είναι η Νέα Δημοκρατία αντίθετη. Ίσα – ίσα είναι υπέρμαχος και υπερασπίστρια του θεσμού του ολοήμερου σχολείου.

Αλλά δεν μπορεί για το θεσμό αυτό να διαθέτουμε δύο ολόκληρα χρόνια μελετών και χρήμα και 28 πιλοτικά στο πρόγραμμα, να βγάζουμε συμπεράσματα ότι πρέπει να δώσετε γύρω στα 15.000.000 σε κάθε σχολείο, αν θέλετε τα έχω, και τώρα μπορώ να σας τα φέρω, τα έχετε υπόψη σας οι Ομο-

σπονδίες, γύρω στα 15.000.000 τουλάχιστον στο μέσο σχολείο, που μπορεί να μετατραπεί σε ολοήμερο και να βοηθήσουμε και με θέσεις το προσωπικό, για να μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτό το πρόγραμμα το ολοήμερο.

Και από την άλλη πλευρά να μην δίνουμε σχεδόν τίποτε, να δίνουμε ψίχουλα. Εγώ μπορώ να σας πω, ότι ναι, περίπου 600 ευρώ έχει πάρει μέχρι στιγμής σε μετρητά το μέσο σχολείο των μεγάλων αστικών κέντρων για να μετατραπεί σε ολοήμερο και να φορτώνουμε τα υπόλοιπα στις πλάτες των εκπαιδευτικών. Αυτά τα βάρη δεν σας αναλογούν και δηλώνω ότι για μας δεν πρέπει να μετακυλούνται στις πλάτες σας. Είναι πολύ σοβαρή θέση, προγραμματική, της Νέας Δημοκρατίας.

Έπειτα, τα κενά για τα οποία μιλήσατε και να ολοκληρώσω με αυτό, τουλάχιστον από τα επικαιροποιημένα προβλήματα. Πιστεύουμε ότι με μεγάλο αριθμό κενών ούτε εκπαίδευση γίνεται ούτε μπορεί ποτέ ο προγραμματικός στόχος και της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ, προς τιμήν σας, διαχρονικώς το λέω αυτό, ο οποίος είναι να μειώσουμε τον αριθμό των μαθητών κατ' αναλογία προς κάθε διδάσκοντα, μπορεί να ικανοποιηθεί.

Δεν μπορούμε να φτάνουμε στον δεύτερο μήνα και να τον ολοκληρώνουμε. Ο χρόνος είναι αμελίκτος, ξέρετε, στην εκπαίδευση και να έχουμε τόσες χιλιάδες κενά. Το φέραμε στη Βουλή την προηγούμενη εβδομάδα και μάλιστα σε ακροαματική διαδικασία και ο κ. Υπουργός αμφισβήτησε τα στοιχεία μας. Μας είπε μάλιστα παίρνετε τα στοιχεία που σας δίνουν οι Ομοσπονδίες.

Μα, αν οι Ομοσπονδίες δεν μας δίνουν σωστά στοιχεία που εμείς κάνουμε και το παράλληλο και τα ψάχνουμε και εμείς, μείνετε ήσυχoi, τα κόμματα δεν είναι αφελείς Οργανισμοί, τότε βέβαιο είναι, ότι ίσως οι Ομοσπονδίες να αμφισβητούνται και σε αυτό το σημείο. Λάβετέ το υπόψη.

Λέμε γρήγορα, βασική μας θέση είναι ότι τα κενά πρέπει να καλυφθούν, να σταματήσει ο εμπαιγμός των διορισμών, διότι δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι με το σύστημα των διορισμών και να αναβαθμιστεί η εκπαίδευση και στα προγράμματα έτσι όπως είπε και ο Πρόεδρος της ΔΟΕ και στα βιβλία και σε όλα αυτά.

Είναι βασικές μας θέσεις, που δεν είναι ανάγκη να τις επαναλαμβάνω εδώ για να λέμε ότι τάχα το κάνουμε αυτό για να γίνουμε αρεστοί αλλά έτσι είναι. Να αναβαθμιστούν τα προγράμματα. Οποιοσδήποτε θεσμοθετημένος Οργανισμός από το Υπουργείο Παιδείας, να χρησιμοποιεί ήδη αυτούς και αλλήλους τους τίτλους και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο να σεβαστεί, εκείνο που είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Γι' αυτό μιλάμε για ξαναχτίσιμο από την αρχή, επανίδρυση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Να σεβαστεί ότι πρώτα απ' όλα και αυτά πρέπει να κάνει και τα άλλα που έχει παραλείψει μέχρι σήμερα να τα κάνει πράξη και να τα ολοκληρώσει.

Διότι πιστεύουμε, ότι το ψάρι και εδώ βρωμάει από το κεφάλι. Δεν έχω να σας πω τίποτε άλλο. Εύχομαι να έχετε δύ-

ναμη στο έργο σας. Εύχομαι και εμείς που είμαστε συντελεστές, όπως και η Ομοσπονδία σας, της λειτουργίας της Δημοκρατίας, δηλαδή τα κόμματα, να μπορούμε πάντοτε εκείνα που υποσχόμεθα να τα κάνουμε πράξη. Τουλάχιστον αυτά, για να ξέρετε τι έδαφος έχετε, πού πατάτε και πώς χτίζετε τα επόμενα βήματά σας προς την πρόοδο. Σας ευχαριστώ πολύ.

Αντωνάκος Αντώνης (Πρόεδρος ΟΛΜΕ):

Κύριοι βουλευτές, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων, κύριοι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων, κύριοι εκπρόσωποι της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Γονέων, Πρόεδρε της ανωτάτης Συνομοσπονδίας Γονέων, σας ευχαριστούμε που είσαστε όλοι σήμερα εδώ κοντά μας, σ' αυτή την προσπάθεια, σε μια ακόμα προσπάθεια για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, σε μια προσπάθεια να καταδειχτούν και ν' αναδειχτούν τα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η εκπαιδευτική κοινότητα και το εκπαιδευτικό μας σύστημα στο σύνολό του, σε μια προσπάθεια να ενεργοποιηθεί η κοινωνία, σ' αυτό το οποίο, πρέπει ν' αποτελεί κοινή υπόθεση όλων μας, κοινή υπόθεση κάθε πολίτη, κοινή υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας.

Η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, αφού μέσα απ' αυτή την αναβάθμιση εξαρτάται όχι το μέλλον κάποιων παιδιών μόνο, όχι το μέλλον μόνο μιας γενιάς αλλά το μέλλον αυτού του τόπου. Σε μια εποχή που όλοι μιλούν για την κοινωνία της γνώσης και για την κοινωνία της πληροφορίας, λίγα χρόνια μετά τη σύνοδο της Λισσαβόνας όπου τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόριζαν, ότι ο στόχος να αποτελέσει η Ευρώπη την πιο ανταγωνιστική οικονομία της γνώσης, το εκπαιδευτικό μας σύστημα εξακολουθεί να βρίσκεται στο τοπίο του γκρίζου.

Εξακολουθεί να τοποθετείται το εκπαιδευτικό σύστημα στο περιθώριο του κυβερνητικού ενδιαφέροντος, όπως μαρτυρούν τα αδιάψευστα στοιχεία της παρατεταμένης υποχρηματοδότησης σε σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες αλλά και με τις χώρες του Οργανισμού οικονομικής συνεργασίας και ανάπτυξης.

Έτσι η ανάγκη της ελληνικής κοινωνίας, η ανάγκη της νεολαίας μας για ένα σύγχρονο δημοκρατικό, δημιουργικό και δυναμικό σχολείο, ανοιχτό στην κοινωνία και στη ζωή, ένα σχολείο όπου η νέα γενιά, θα διαμορφώνεται και θα διαμορφώνει την ταυτότητα της κοινωνίας του αύριο, μιας κοινωνίας πιο ευτυχισμένης, πιο δημοκρατικής, μιας κοινωνίας απεξαρτημένης από τα είδωλα της αποτελεσματικότητας, του σκληρού ανταγωνισμού και του καταναλωτικού ευδαιμονισμού, παραμένει ανικανοποίητη.

Το όραμά μας, το όραμα των εκπαιδευτικών που με αγωνία βαδίζουμε μαζί με τα παιδιά, τον κακοτράχαλο δρόμο του εκπαιδευτικού μας συστήματος, για μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ικανή να συμβάλει καθοριστικά στην οικοδόμηση μιας συνεκτικής ανοικτής συμμετοχικής κοινωνίας, με τους πολίτες

ενεργά υποκείμενα και όχι ενεργούμενα αντικείμενα σε ρόλο του πρωταγωνιστή και όχι του κομπάρσου, παραμένει δέσμιο της κυβερνητικής αδιαφορίας και της πολιτικής μικρόνοιας.

Οι μαθητές μας, οι γονείς τους και εμείς οι εκπαιδευτικοί βιώνουμε τ' αποτελέσματα αυτής της πολιτικής και πληρώνουμε τις συνέπειες. Έχουμε κουραστεί να εισπράττουμε τις ακάλυπτες πολιτικές επιταγές της κυβερνητικής γενναιοδωρίας που προσπαθούν να μας πείσουν, ότι εμείς και οι κυβερνώντες ζούμε σε διαφορετικές χώρες.

Ή μήπως τελικά ζούμε και δεν το έχουμε αντιληφθεί σε διαφορετικές χώρες; Γιατί πώς εξηγείται διαφορετικά να μην αντιλαμβάνονται οι κυβερνώντες τα σχολεία που λειτουργούν σε διπλή και σε τριπλή βάρδια και τις αρνητικότερες συνέπειες που έχει αυτό, τόσο στην εκπαιδευτική διαδικασία όσο και στην οικογενειακή ζωή;

Πώς είναι δυνατόν να μην αντιλαμβάνονται τον παραλογισμό της κατασκευής πολυτελών καλντεριμιών στο κέντρο της Αθήνας για τις ανάγκες της Ολυμπιάδας, όταν στην ίδια περιοχή σχολεία λειτουργούν πάνω από βενζινάδικα ή σε κτίρια του προπερασμένου αιώνα;

Πώς είναι δυνατόν να μην αντιλαμβάνονται τον μαραθώνιο των μαθητών από το σχολείο στο φροντιστήριο και στα Ινστιτούτα ξένων γλωσσών και τον αγώνα των γονιών από δουλειά σε δουλειά για να τα βγάλουν πέρα, για να καλύψουν τις μαύρες τρύπες της δήθεν δωρεάν παιδείας;

Πώς είναι δυνατόν να μην ακούν τη φωνή μας, τις κραυγές αγωνίας των εκπαιδευτικών για τις κοινωνικές ανισότητες που αναπαράγονται, για τα παιδιά όνειρα που αντί να τροφοδοτούνται με το οξυγόνο της συλλογικότητας και της δημιουργίας στραγγαλίζονται με τους βρόγχους της απομνημόνευσης των πανελλαδικών εξετάσεων και του σκληρού ανταγωνισμού;

Πώς είναι δυνατόν να μην αφυπνίζονται από τον αποδεδειγμένα αδιέξοδο δρόμο των προσωπικών μεταρρυθμίσεων απορρυθμίσεων του κάθε Υπουργού και να μην κατανοούν την ανάγκη για μια πολιτική που θα έχει την ευρύτερη δυνατή απήχηση σε πολιτικό αλλά κυρίως σε κοινωνικό επίπεδο;

Γιατί επιμένουν στην ίδια αποτυχημένη και καταδικασμένη και από τους ίδιους, όταν την ασκούσαν άλλοι, αυταρχική πολιτική αγνοώντας τους εκπαιδευτικούς φορείς; Γιατί, ενώ τα σχολεία ταλαιπωρούνται από τα κενά σήμερα 40 μέρες μετά την έναρξη του διδακτικού έτους; Υπάρχουν πάνω από 3.000 κενά στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Γιατί ενώ την ίδια στιγμή υπάρχουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί αναπληρωτές οι οποίοι για χρόνια έχουν υπηρετήσει την εκπαίδευση στις εσχατιές της Ελλάδας αδιαφορούν και για το εκπαιδευτικό πρόβλημα αλλά και για το κοινωνικό πρόβλημα των συναδέλφων;

Πώς είναι δυνατόν να μην ικανοποιούν το αίτημα των εκπαιδευτικών για παιδαγωγική ελευθερία, για αναβαθμισμένη και πλήρη παιδαγωγική κατάρτιση για τους καθηγητές, για ου-

σιαστική και καθολική περιοδική επιμόρφωση, όταν η γνώση, διαρκώς και με ραγδαίους ρυθμούς, αυξάνεται;

Πώς είναι δυνατόν να μην κατανοούν, ότι η εκπαίδευση είναι πάνω απ' όλα κατάθεση ψυχής και ότι με εκπαιδευτικούς ταπεινωμένους και οικονομικά υποβαθμισμένους, με εκπαιδευτικούς που δεν μπορούν να ζήσουν με το μισθό τους με αξιοπρέπεια, δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει κανένα εκπαιδευτικό σύστημα, όσα διαγγέλματα και αν εκδοθούν, όσοι νόμοι και αν ψηφιστούν, όσοι διοικητικοί και κομματικοί μηχανισμοί και αν συσταθούν.

Πώς είναι δυνατόν να μην κατανοούν, ότι δεν είναι δυνατόν να έχουμε εκπαιδευτικό σύστημα που να ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες, όταν εμείς διαθέτουμε το 3,4% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, την ίδια στιγμή, που οι κουτόφραγκοι οι Δανοί, για παράδειγμα, διαθέτουν το 10,01 του δικού τους ακαθάριστου εθνικού προϊόντος;

Πώς μπορούν να αναγορεύουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες στη νέα μεγάλη ιδέα του έθνους για να αφήνουν την εκπαίδευση στο περιθώριο; Με αυτά και άλλα ερωτήματα αναπάντητα, ίσως τελικά θα έπρεπε να δώσουμε καταφατική απάντηση στο αρχικό ερώτημα. Μάλλον ζούμε σε άλλη χώρα.

Μ' αυτές τις συνθήκες δεν είναι επιλογή των εκπαιδευτικών να είναι από την άλλη πλευρά του λόφου. Αντίθετα, αποτελεί τη φυσιολογική αντίδραση που οφείλει να έχει κάθε κοινωνικός φορέας, κάθε πολίτης που με τη στάση του δικαιολογεί τον τίτλο του πολίτη.

Είναι όμως δική μας επιλογή η αγωνιστική αντίδραση απέναντι σε μια πολιτική, η οποία ενώ είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για το γκρίζο εκπαιδευτικό τοπίο, προσπαθεί με τη μέθοδο της παραπλάνησης να αποπροσανατολίζει την κοινή γνώμη και να τη στρέψει κατά των εκπαιδευτικών φορτώνοντας σε μας τ' αποτελέσματα της πολιτικής της.

Είναι δική μας επιλογή να μην μένουμε σκυμμένοι σε μια πολιτική που ταλαιπωρεί το παρόν και τίποτε ευοίωνα δεν προοιωνίζεται για το μέλλον του δημόσιου σχολείου. Γιατί, όπως λέγαμε και στην επιστολή με την οποία απευθυνόμαστε στους γονείς, δεν απεργούμε μόνο για το οικονομικό. Η κατάσταση της εκπαίδευσης μας πληγώνει και μας ενδιαφέρει εξίσου.

Η εργασία μας δεν αφορά κάτι το άψυχο αλλά τη διαμόρφωση της προσωπικότητας νέων ανθρώπων και θέλουμε οι κόποι μας να έχουν αποτέλεσμα. Θέλουμε να βλέπουμε τους μαθητές μας να αποφοιτούν πιο πλούσιοι σε γνώσεις, κρίση, καλλιέργεια. Θέλουμε να ολοκληρώνουν τον κύκλο της μέσης εκπαίδευσης και να είναι ολόπλευρα μορφωμένοι.

Βέβαια, θέλουμε και ως δάσκαλοι των παιδιών σας αλλά και ως γονείς μαθητών πολλοί από μας, να έχει και πρακτικό αντίκρυσμα το απολυτήριο. Να είναι διαβατήριο ζωής και εργασίας.

Ξέρουμε ότι και εμείς δεν είμαστε αλάνθαστοι, ξέρουμε ότι δεν προσφέρουμε πάντοτε όσα και εσείς και εμείς θα θέλαμε.

Γι' αυτό, εξάλλου, ανάμεσα στα αιτήματά μας, όπως είπα και προηγουμένως, βρίσκεται και η επιμόρφωσή μας, σε κεντρική θέση μάλιστα.

Όμως βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά μαζί σας και η συλλογική επιθυμία μας, πρέπει να είναι και δική σας. Γι' αυτό σας κοιτάμε με ειλικρίνεια στα μάτια. Γι' αυτό όσο και αν επιχειρεί η κυβέρνηση με ποσοστά και λογιστικές αλχημείες να παρουσιάσει ως ικανοποιητικές τις δήθεν παροχές, οι εκπαιδευτικοί βιώνουν μια καθημερινή πραγματικότητα που τους κάνει να θυμούνται το απόφθεγμα του Γεωργίου Παπανδρέου, το οποίο φαίνεται ότι λησμονούν οι επίγονοί του.

Οι αριθμοί ευημερούν και οι άνθρωποι πένονται. Γι' αυτό όσο και αν προσπαθούν να παραδώσουν τους εκπαιδευτικούς βόρα στον κοινωνικό εμφύλιο, δεν θα τα καταφέρουν, όχι μόνο γιατί προερχόμαστε και εξακολουθούμε να ανήκουμε στους ξεχασμένους από τους ίδιους μη προνομιούχους αλλά και γιατί βιώνοντας οι ίδιοι μέσα από τα παιδιά τους τα ευεργετήματα της κυβερνητικής αδιαφορίας για την εκπαίδευση, θα είναι στο πλάι μας, όσες φιλότιμες προσπάθειες και αν καταβάλλουν και όση βοήθεια και αν τους προσφέρουν, με το αζημίωτο φυσικά, τα γνωστά κέντρα επηρεασμού και χειραγώγησης της κοινής γνώμης.

Όσο και αν επιχειρούν με μεταχρονολογημένες επιταγές που παραπέμπουν στο μέλλον να μας καθησυχάσουν ενώ την ίδια στιγμή που υπόσχονται για το 2008 το 5% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος κρατούν καθηλωμένο στον υποψήφιο προϋπολογισμό το 2004 το ποσοστό στο 3,4%, εμείς όλοι μαζί θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για τα αυτονόητα.

Για το 5% τουλάχιστον του ακαθάριστου, για την εκπαίδευση τώρα, για 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, για την αξιοπρέπεια και την παιδαγωγική ελευθερία και την ουσιαστική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Για το δικαίωμα να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, για το δικαίωμα των ανաήλων στην εργασία, για να αναγκαστεί η κυβέρνηση να σεβαστεί τη δημοκρατική της υποχρέωση στο διάλογο και τη σύνθεση και να σταματήσει να περιφρονεί την εκπαιδευτική κοινότητα.

Είμαστε υποχρεωμένοι απέναντι στους μαθητές μας, απέναντι στην κοινωνία, απέναντι στο μέλλον να συνεχίσουμε και τώρα και αργότερα τους αγώνες μας, έως ότου εξασφαλίσουμε μια άλλη πολιτική για την εκπαίδευση. Σ' αυτή την αγωνία της εκπαιδευτικής κοινότητας, συμπυκνώνεται η αγωνία για το μέλλον του δημόσιου σχολείου ως κοινωνικού αγαθού, η δωρεάν παροχή του οποίου σε ποσοτική και ποιοτική επάρκεια, αποτελεί και πρωταρχική και αυτονόητη υποχρέωση κάθε δημοκρατικής και προοδευτικής πολιτείας.

Στον αγώνα μας, στον αγώνα της εκπαιδευτικής κοινότητας για να εξασφαλίσουμε ένα άλλο εκπαιδευτικό σύστημα, για να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες να κάνουμε εμείς τη δουλειά μας και καλύτερες συνθήκες και για τα παιδιά μας και για

τα παιδιά ολόκληρου του ελληνικού λαού, ζητάμε τη συμπαράσταση και των πολιτικών φορέων και των κοινωνικών φορέων αλλά και κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Κουτσούκος Γιάννης (Εκπρόσωπος ΠΑΣΟΚ):

Θέλω να σας ευχαριστήσω κατ' αρχήν για την πρόσκληση και να σας πω, ότι έπρεπε κανονικά να είναι εδώ η κα Φώφη Γεννηματά, που ως γνωστό είναι υπεύθυνη στο Κόμμα για τα ζητήματα παιδείας, αλλά δεν της επέτρεπαν οι υποχρεώσεις της και επομένως θα εκπροσωπήσω εγώ το ΠΑΣΟΚ.

Πρέπει από το ξεκίνημα της τοποθέτησής μου να πω ότι όσα είπε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, αγαπητός συνάδελφος κ. Μπράτης, στην έναρξη της σημερινής μας διαδικασίας, για τις αξίες των μεταρρυθμίσεων του 1964, του αείμνηστου Παπανούτσου και τους αγώνες των εκπαιδευτικών για τη στήριξη του δημόσιου σχολείου νομίζω ότι και εμένα και το Κόμμα μου, αλλά και κανέναν άλλον σε αυτή την αίθουσα δεν τον βρίσκουν αντίθετο, αλλά αποτελούν τον κοινό τόπο μιας προσπάθειας.

Γιατί είμαστε κόμματα, που έχουμε διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές αφετηρίες και είναι φανερό ότι ενδεχόμενα και πρέπει να έχουμε και αποκλίνουσες απόψεις και για τα ζητήματα της παιδείας.

Όμως θεωρώ, ότι αυτό πρέπει να είναι και πιστεύω ότι είναι ο κοινός τόπος, πάνω στον οποίο οφείλει μια συζήτηση να είναι πολύ καθαρή για το πώς το κάθε κόμμα βλέπει το ρόλο του δημόσιου σχολείου σήμερα.

Όλοι, αγαπητοί φίλοι, συμφωνούμε, ότι στη σημερινή κοινωνία ο πολίτης πρέπει να είναι πρωταγωνιστής, συμμετοχος, με εφόδια, παιδευόμενος στη συλλογική σκέψη και δράση.

Η παιδεία αποτέλεσε και αποτελεί το βασικό θεσμικό σύστημα που εφοδιάζει το άτομο με δυνατότητες και οικοδομεί τη ζωή των πολιτών με το πνεύμα της συλλογικότητας.

Στο σχολείο καλλιεργείται το πρόσφορο αίσθημα ένταξης των πολιτών σε μια κοινότητα. Σήμερα που η κοινωνία των ανθρώπων μετατρέπεται σε κοινωνία της πληροφορίας, το πλήθος των κατακτήσεων δυσκολεύει την αφομοίωσή τους και οι ταχύτητες υπερβαίνουν τις προσωπικές δυνατότητες κατανόησης, η συλλογική δράση αλλάζει και γίνεται πιο επιτακτική.

Ο έλεγχος της γνώσης γίνεται κεντρικό ζητούμενο. Ζητούμενο συνθέσεων, αλλά και σκληρών αναμετρήσεων. Ο εξοπλισμός της νέας γενιάς, με τα γνωστικά εργαλεία του αύριο, πρέπει να είναι άξονας της εκπαιδευτικής πολιτικής μας. Παράλληλα όμως απαραίτητο είναι να προσεχτεί ιδιαίτερα η ανθρωπιστική διάσταση της εκπαίδευσης.

Η διαδικασία της γνώσης σήμερα γίνεται όλο και πιο σύνθετη, όλο και πιο ενδιαφέρουσα. Το νέο σχολείο οφείλει να ανταποκρίνεται στις πολυπολιτισμικές και πολυγλωσσικές ανάγκες της Ευρώπης, στις ανάγκες που δημιουργεί η ελεύθερη κινητικότητα των πολιτών της Ευρώπης, στις υποχρεώσεις που

δημιουργεί η δια βίου μάθηση.

Πιστεύουμε συνειδητά και σταθερά, ότι τα μεγάλα άλματα που πρέπει να κάνει η παιδεία μας για το μέλλον, περνούν μέσα από το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Μέσα και κύρια από το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Η μείωση της σχολικής διαρροής και της σχολικής αποτυχίας, η βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής και ο εκσυγχρονισμός της διοικητικής δομής της εκπαίδευσης, υλοποιούν στην πράξη την παιδεία των ίσων ευκαιριών, το σχολείο μιας ταχύτητας.

Όμως είναι καιρός να ξεκαθαρίσουμε κάτι προς όλες τις κατευθύνσεις. Για να έχει νόημα ο δημόσιος χαρακτήρας του σχολικού μας συστήματος, για να είναι ο κεντρικός άξονας της προόδου και των νέων γενιών, δεν επιτρέπεται και δεν πρέπει να επιτρέψουμε οποιαδήποτε υποβάθμισή του.

Ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης είναι ο βασικός κανόνας που καλούμαστε να υπερασπίσουμε, όχι μόνο στηρίζοντας τις ελλείψεις και τις αδυναμίες του, τις οποίες πολύ εύκολα μπορεί κανείς να καταγράψει, αλλά ωθώντας τον σε νέες μορφές, που θα τον φέρνουν σε μεγαλύτερη επαφή με την κοινωνία και τις εξελίξεις του ευρωπαϊκού περιβάλλοντός μας.

Θέλουμε το δημόσιο σχολείο, ως εκπαιδευτική αξία και όραμα, όχι για να οδηγηθούμε στην αδράνεια και εγκατάλειψη της εκπαιδευτικής κοινότητας αλλά επειδή πιστεύουμε, ότι μέσα απ' αυτό μπορούμε να την ανανεώσουμε και να τις δώσουμε νέα πνοή.

Η λειτουργία του ολοήμερου εκπαιδευτικού σχολείου αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα. Τα 2.900 Ολοήμερα Δημοτικά Σχολεία και τα 1.800 Ολοήμερα Νηπιαγωγεία, που λειτουργούν πλέον σε αστικές αλλά και σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας μας, δείχνουν το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε και προπαντός τις δυνατότητες του δημόσιου σχολείου.

Το τελευταίο διαμορφώνεται πλέον σε πραγματική κοινότητα, η οποία απαντάει σε μια σειρά από σύγχρονες ανάγκες, στις απαιτήσεις των γονέων για ένα σύγχρονο σχολείο, στις προσδοκίες και στις ανάγκες των παιδιών, στην προστασία του εισοδήματος της οικογένειας, την απελευθέρωση της εργαζόμενης μητέρας.

Αγαπητοί φίλοι, πιστεύω ότι το Κόμμα μας, το ΠΑΣΟΚ, στα τελευταία χρόνια της κυβερνητικής του διαδρομής, της πράξης, έχει με συγκεκριμένα βήματα στηρίξει το δημόσιο σχολείο και στο επίπεδο των υποδομών και στο επίπεδο της ποιοτικής του αναβάθμισης.

Υπάρχει ένα χαρακτηριστικό στοιχείο, αυτό που παλιότερα ήταν το σύνθημα που συγκλόνισε τις γενιές που έδωσαν τους αγώνες για τη δημοκρατία στη χώρα μας, το σύνθημα του 15%.

Αυτό σήμερα μεταφράζεται σε έναν καινούριο στόχο, το

στόχο του 5% στο ΑΕΠ, ώστε η χώρα μας να έρθει ακριβώς στο μέσο όρο των δαπανών των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Είναι εύκολο ένας, οποιοσδήποτε από το βήμα αυτό, να πλειοδοτεί σε στόχους. Έχει σημασία όμως να μπορεί να αποδείξει, ότι αυτό που λέει μπορεί να το κάνει και πράξη.

Εμείς μπορούμε να ισχυριστούμε ότι οι δαπάνες για την παιδεία το '95 ήταν κάτω από το 3% του ΑΕΠ και ότι σήμερα είναι γύρω στο 3,8% και άρα ο στόχος που έχουμε θέσει για να είναι 5% το 2008 είναι ένας στόχος που μπορούμε να τον κάνουμε πράξη και τα βήματά μας είναι συγκεκριμένα και φαίνονται από την εξέλιξη των προηγούμενων χρόνων.

Γι' αυτό είναι καλό να είναι συγκεκριμένες οι τοποθετήσεις. Και όταν μιλάμε για τα δημόσια οικονομικά, επειδή τα δημόσια οικονομικά έχουν ορισμένους περιορισμούς, αναγκαστικά ζούμε σε μια χώρα, έχει ένα ποσοστό του ΑΕΠ, έχει ορισμένα δημοσιονομικά προβλήματα, έχει δεσμευτεί και για μια πορεία της χώρας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει να είναι πάρα πολύ συγκεκριμένος, από ποιες πηγές προέρχονται αυτά τα χρήματα. Εμείς έχουμε ένα στόχο, αυτά τα χρήματα να προέρχονται μέσα από την αύξηση του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια, το οποίο κανείς δεν αμφισβητεί ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να το διασφαλίσει και οι μετρήσεις των διεθνών οργανισμών και από τη μείωση των αμυντικών δαπανών κατά 1,5% και βρίσκεται σε εξέλιξη αυτός ο προγραμματισμός.

Άρα μέσα σ' αυτό το πλαίσιο της αύξησης των δαπανών για την παιδεία, μπορούμε να δούμε πώς κρίσιμα ζητήματα, τα οποία θέτει το εκπαιδευτικό κίνημα μπορεί να αντιμετωπιστούν.

Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία τα προηγούμενα χρόνια, αγαπητές φίλοι και φίλες και αγαπητοί συνάδελφοι του Προεδρείου, μας έδωσε τη δυνατότητα να έχουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής.

Δε θα ισχυριστώ εγώ ποτέ, ότι όλα είναι τέλεια. Δε θα ισχυριστώ, ότι μπορούμε να συγκριθούμε με το όραμά μας, αν συγκριθούμε με το όραμά μας υστερούμε. Αλλά μπορούμε να συγκριθούμε μ' αυτό που παραλάβαμε και να είναι θετική η σύγκριση με το σήμερα.

Αν αναφερθούμε στις σχολικές αίθουσες, αν αναφερθούμε στα προγράμματα που αφορούν τα εργαστήρια πληροφορικής, αν αναφερθούμε στους διορισμούς, αν αναφερθούμε στη διαμόρφωση της σχέσης δασκάλου και καθηγητή, όχι πως από μόνος του ο μέσος δείκτης απηχεί μια πραγματικότητα που ισχύει σ' όλη την Ελλάδα, διότι έχουμε τις ιδιαιτερότητες και το γνωρίζουμε, έχουμε σχολεία μονοθέσια, έχουμε απομακρυσμένες περιοχές, αλλά εν πάση περιπτώσει πρέπει να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης και πρέπει να δούμε ποιός ήταν ο μέσος δείκτης της σχέσης καθηγητή ή δασκάλου με μαθητή, τα προηγούμενα χρόνια και πού είναι σήμερα;

Οφείλεται στην υπογεννητικότητα και τη μείωση του μαθη-

τικού πληθυσμού; Ενδεχόμενα, αλλά οφείλεται προφανώς και στις μαζικές προσλήψεις των τελευταίων ετών. Επίσης μπορούμε να κάνουμε ορισμένες συγκρίσεις που συνδέονται με το ποσοστό των μαθητών που αποφοιτούν από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και το οποίο είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη, δεν μπορούν να αμφισβητηθούν αυτά τα στοιχεία, διότι δεν είναι της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, που εγώ δεν αμφισβητώ το έργο της, το αμφισβητούν κάποιοι άλλοι, αλλά είναι της EUROSTAT.

Ο βαθμός αποφοίτησης είναι υψηλότερος από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε μια σειρά από στοιχεία, για ν' αποδείξουμε αυτό που είπα νωρίτερα, ότι ένα σχέδιο βρίσκεται σε εξέλιξη και δίνει θετικά αποτελέσματα.

Εγώ, όπως γνωρίζετε, δεν είμαι της σχολής της καταστροφολογίας, ούτε μπορώ να αποδεχτώ την τοποθέτηση της γκρίζας πραγματικότητας. Γιατί η χώρα μας έχει μεγάλους στόχους και πρέπει να τους κερδίσει.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 είναι ένα μεγάλο στοίχημα για μια μικρή χώρα και πρέπει να το κερδίσουμε. Αλλά πρέπει να δούμε ότι αυτός ο στόχος δεν υποβάθμισε τις κοινωνικές δαπάνες, αλλά τα τελευταία χρόνια, από το '96 και μετά ιδιαίτερα, είχαμε μια σημαντική αύξηση των κοινωνικών δαπανών, από 24% του ΑΕΠ τις πήγαμε στο 27%, είμαστε μπροστά από τις χώρες σύγκλισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αρκεί; Φυσικά, όχι δεν αρκεί, γιατί παραλάβαμε ένα κοινωνικό κράτος 50 χρόνια πίσω από την υπόλοιπη Ευρώπη και τρέχουμε.

Επομένως, αγαπητοί φίλοι, στο επίπεδο των υποδομών που συνδέονται με τις δαπάνες, νομίζω ότι έχει συντελεστεί ένα μεγάλο έργο και πρέπει να ολοκληρωθεί.

Επίσης πιστεύω ότι και στο επίπεδο της ποιότητας και των νέων δυνατοτήτων, το έργο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, της στήριξης του δημόσιου σχολείου. Αναφέρθηκα νωρίτερα στα Ολοήμερα που τα αγκάλιασε όλη η ελληνική κοινωνία, που ανταποκρίνονται και καλύπτουν κοινωνικές ανάγκες και που προφανώς θέλουν ενίσχυση και βελτίωση, αλλά οπωσδήποτε δεν είναι πάρκινγκ τα ολοήμερα σχολεία.

Η ενισχυτική διδασκαλία, 52.000 μαθητές, η πρόσθετη διδακτική στήριξη 100.000 μαθητές, η Ολυμπιακή Παιδεία, συμβουλευτικός επαγγελματικός προσανατολισμός, περιβαλλοντική εκπαίδευση, ξένες γλώσσες, κρατικό πτυχίο γλωσσολογίας, μουσικά σχολεία, αθλητικά σχολεία, καλλιτεχνικά σχολεία, σχολεία ειδικής αγωγής, τάξεις υποδοχής, με προβλήματα, συμφωνώ, αλλά πρέπει να δούμε, ότι πρέπει να στηρίξουμε αυτή την πολιτική.

Πρέπει, αγαπητοί φίλοι, απέναντι και σ' ένα φαινόμενο που νομίζω ότι έχει τοποθετηθεί η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ, που είδαμε χτες, ότι πρέπει να μας βρει αντίθετους.

Αναφέρομαι στο φαινόμενο της Μηχανιώνας, που πρέπει

να βρει αντίθετη όλη την εκπαιδευτική κοινότητα και όλους τους προοδευτικούς πολίτες, γιατί πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι η χώρα μας είναι πια χώρα υποδοχής μεταναστών και ότι, όπως οι δικοί μας πατεράδες αναγκάστηκαν για ένα μεροκάματο να πάνε στις στοές του Βελγίου και στην Άγρια Δύση, έτσι κι εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να υποδεχτούμε και να δώσουμε δυνατότητες, με ισότητα ευκαιριών στα παιδιά των οικονομικών μεταναστών.

Βρίσκεται σ' εξέλιξη ένα ολοκληρωμένο σχέδιο. Εμάς ποιος είναι ο στόχος μας; Ο στόχος μας αγαπητοί φίλοι, είναι πολύ καθαρά καταγραμμένος, σ' αυτό το πλαίσιο που παρουσιάσαμε στις αρχές του Σεπτεμβρίου και λέγεται Χάρτα Σύγκλισης. Και το οποίο το καταθέτουμε στην ελληνική κοινωνία για διάλογο και έχει συγκεκριμένους στόχους που συνδέονται με την αύξηση του Ακαθάριστου Προϊόντος, με την πολιτική αναδιανομής των εισοδημάτων, με την πολιτική με τις κοινωνικές δαπάνες, με την πολιτική για την παιδεία, συνολικά με το πώς εμείς οραματιζόμαστε τη σύγκλιση μέσα στην 4ετία 2000 - 2004.

Σας καλούμε να δείτε αν οι προτάσεις μας για την αύξηση των δαπανών, για τη βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών, για τη μείωση του ποσοστού της διαρροής, το οποίο είναι ένας πολύ φιλόδοξος στόχος, να φτάσουμε δηλαδή τη μείωση του ποσοστού διαρροής στο 4%.

Είναι στόχοι που μας ενώνουν, γιατί προφανώς υπάρχουν και ζητήματα της τρέχουσας συγκυρίας, που δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούμε και είναι γνωστό, ότι ήρθα σήμερα εδώ να εκπροσωπήσω το ΠΑΣΟΚ, σε μια περίοδο που οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε μια κλιμάκωση των απεργιακών τους κινητοποιήσεων με κεντρικό ζήτημα τις αυξήσεις.

Προφανώς κανένας δε θα μπορούσε να αρνηθεί μια πολιτική ενίσχυσης των εκπαιδευτικών. Η Κυβέρνηση έχει πάρει τις αποφάσεις της, έχει κάνει μια πολιτική αυξήσεων, γύρω στο 10% για τους εκπαιδευτικούς, έχει δηλώσει ότι αυτά είναι τα όρια του προϋπολογισμού.

Προφανώς, κατά την άποψή μου, έχει κάνει λάθος η Κυβέρνηση, που δεν αποδέχτηκε τη λογική των συλλογικών διαπραγματεύσεων, καθένας έχει την ιστορία του σ' αυτό τον τόπο, είμαι ένας από εκείνους που είχα υπερασπίσει τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, γιατί τότε θα ήταν φανερό και ποιές είναι οι πραγματικές διαφορές και πώς τοποθετούνται και τα κόμματα, γιατί διάβασα το πλαίσιο που μου στείλατε και είδα μια ισοπεδωτική αντίληψη, π.χ. για την αξιολόγηση, αγαπητοί συνάδελφοι.

Όταν ξέρετε σήμερα, ότι όλη η κοινωνία και τα μεγάλα κόμματα θέλουν την αξιολόγηση, όχι την αξιολόγηση σαν μια διαδικασία μπαμπούλα που θα μας γύριζε στον επιθεωρητισμό αλλά σαν μια διαδικασία που θα έκρινε τη σχολική μονάδα και τον εκπαιδευτικό και θα οδηγούσε σε μέτρα για την αναβάθμισή του.

Θεωρώ ότι είναι λάθος της Κυβέρνησής μας, του ΠΑΣΟΚ εννοώ, που δεν μπήκε στη διαδικασία της συλλογικής διαπραγματεύσεως, για να συζητήσει αυτό το ολοκληρωμένο πλαίσιο, για να φανούν και οι διαφορές.

Εν πάση περιπτώσει, με τον τρόπο που κινήθηκαν τα πράγματα, έχουμε οδηγηθεί σε μια κατάσταση, η οποία εύχομαι μέσα και από τους δικούς σας αγώνες και από το διάλογο, να δώσει θετική διέξοδο.

Εγώ πρέπει να σας δηλώσω, ότι οι αγώνες που συνδέονται με την αναβάθμιση και τη στήριξη του δημόσιου σχολείου, είναι αγώνες που ενώνουν και οφείλουμε όλοι, αυτή την κοινή βάση να την προφυλάξουμε, πέρα από τις συγκρούσεις και τις αναμετρήσεις της συγκυρίας που, προφανώς σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να μας βρίσκουν όλους σύμφωνους στην τελευταία κατάληξη των διεκδικήσεων.

Είναι σίγουρο, ότι προσωπικά δε συμφωνώ με απόψεις που στο παρελθόν είχαν κυριαρχήσει στη φρασεολογία του συνδικαλιστικού κινήματος, γιατί είναι σίγουρο σήμερα ότι, ανεξάρτητα πώς κρίνει κανείς τις αυξήσεις των 110 έως 166 ευρώ, αν είναι πολλές ή λίγες, προφανώς δεν είναι ψίχουλα, προφανώς είναι λιγότερες από κείνες που διεκδικούμε, εν πάση περιπτώσει σε κάθε περίπτωση είναι πραγματικές αυξήσεις.

Κι εγώ μπορώ να ισχυριστώ, ότι και την περίοδο που πέρασε, και αναφέρομαι στα 3 τελευταία χρόνια, και με βάση το πρόγραμμά μας για τη Χάρτα Σύγκλισης, θέλουμε ουσιαστικά να αναβαθμίσουμε τα εισοδήματα των εργαζομένων και μέσα απ' αυτή την πολιτική και τα εισοδήματα των εκπαιδευτικών.

Προφανώς θεωρώ, ότι είναι πολύ λογική η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται για τα μειονεκτήματα του μισθολογίου στο δημόσιο, εξάλλου έχω και προσωπική τοποθέτηση σ' αυτά τα θέματα, ότι οι ειδικοί λογαριασμοί είναι ουσιαστικά μια υποβάθμιση και αλλοίωση του πραγματικού χαρακτήρα του μισθού του εργαζομένου στο δημόσιο, αυτό όμως πιστεύω, ότι δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ούτε στο πλαίσιο μιας συζήτησης ούτε στο πλαίσιο μιας απεργιακής κινητοποίησης.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία στους αγώνες σας, για την ενίσχυση του δημόσιου σχολείου και εύχομαι αν ποτέ τα πράγματα αλλάξουν, εμείς θα διεκδικήσουμε, όπως ξέρετε, να είμαστε πάλι στην εξουσία, να έχετε ακριβώς, όπως είχατε και στο παρελθόν την ίδια τοποθέτηση για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου.

Τζιατζής Θόδωρος (Εκπρόσωπος ΚΚΕ):

Εκ μέρους του ΚΚΕ θέλω να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση στη σημερινή σας εκδήλωση. Η σημασία, η ευρύτερη κοινωνική διάσταση του θέματος είναι φανερή. Η εκπαίδευση των παιδιών μας, τα εφόδια για τη ζωή, για το παρόν και το μέλλον τους ασφαλώς είναι μια από τις βασανιστικότερες έγνοιες της λαϊκής οικογένειας.

Θα προσπαθήσω σύντομα να επισημάνω τις βασικές εκτιμήσεις και τις προτάσεις μας. Εσείς οι δάσκαλοι, οι εκπαιδευτικοί, καιρό τώρα, έχετε μιλήσει με πολλά νούμερα και αριθμούς για τις ελλείψεις στα σχολεία, προβλήματα που υπάρχουν, για τις περιορισμένες δαπάνες. Έχετε μιλήσει για βασικούς θεμελιακούς όρους για να ασκήσετε το λειτούργημά σας.

Εγώ, σήμερα εδώ, θα ήθελα περισσότερο να προσθέσω ορισμένα πράγματα για τα θύματα αυτών των αριθμών, που είναι οι μαθητές, η αυριανή κοινωνία. Πιστεύω ότι κανένας σήμερα δεν αμφιβάλει, ότι οι γονείς καλούνται κάθε μέρα που περνά, να βάλουν πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Όμως, το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι όλο και περισσότερο πληρώνουμε και όποιος αντέξει. Δεν είναι μόνο οι φραγμοί, οι ταξικοί φραγμοί, που διευρύνονται και πολλαπλασιάζονται. Μαζί μ' αυτά που υπάρχουν, εξίσου και ίσως πιο σοβαρό είναι, ότι όσο μεγαλώνει η τιμή της, δήθεν, δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, τόσο αυτή λιγοστεύει για την πλειοψηφία της νεολαίας και κυρίως για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτή η πιο αθέατη επίπτωση της πολιτικής που ακολουθείται, που είναι υποβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου της νεολαίας, της αυριανής κοινωνίας, που αναπαράγεται και διευρύνεται, είναι το πιο κρίσιμο και θεμελιακό πρόβλημα, που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Αυτή δεν αφορά και δεν αποτυπώνεται μόνο, όπως οι ταξικοί φραγμοί, σ' όσους διώχθηκαν από το Λύκειο στην ψευδοκατάρτιση που όλοι καταλαβαίνουμε ότι πήρε μαζικό χαρακτήρα σε λαϊκές συνοικίες αλλά και σε αγροτικές περιφέρειες.

Ακόμα δεν αποτυπώνεται στο ποσοστό των αποφοίτων του Γυμνασίου που εγκαταλείπουν στη συνέχεια κάθε λογής εκπαίδευση. Δυστυχώς, σημαδεύει την πλειοψηφία των μαθητών, αυτή είναι η εκτίμησή μας. Σημαδεύει τους μαθητές των υψηλών επιδόσεων που ξεχνούν τα περισσότερα απ' όσα έμαθαν την επομένη των εξετάσεων, σημαδεύει ως και τους μαθητές που σπρώχνουν όπως – όπως λένε οι ίδιοι – τα πράγματα, οριακά, να περάσουν τις εξετάσεις, να τελειώνουμε και να φύγουμε, να δούμε τι θα κάνουμε.

Σε μια εποχή που η νεολαία βομβαρδίζεται και δυστυχώς χάνεται σ' έναν όγκο αντιφατικών πληροφοριών και μηνυμάτων, σε μια εποχή που το σχολείο, πρέπει περισσότερο από κάθε άλλη φορά να είναι ελκυστικό, να καταξιώνει το ρόλο του καλλιεργώντας την αγάπη της νεολαίας σ' αυτό και στην μόρφωση, σε μια εποχή που η λαϊκή οικογένεια προσδοκά από το σχολείο να είναι αντίβαρο και στήριγμα για τα παιδιά της, απέναντι στα απόβλητα της ανταγωνιστικής κοινωνίας μας, έχουμε το αντίθετο φαινόμενο.

Η φροντιστηριοποίηση του σχολείου, το ανιαρό και σχολαστικό περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων, η πληθώρα των άχρηστων και ασύνδετων γνώσεων, η ψυχοφθόρα

ανταγωνιστική λειτουργία του, καλλιεργούν στο μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας την αποστροφή προς το σχολείο και δυστυχώς προς την μόρφωση, σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ότι πριν.

Όλοι βλέπουμε τα παιδιά μας όσο μεγαλώνουν δεν αγαπούν το σχολείο, το αποστρέφονται. Τέτοιο που είναι, δεν έχουν και άδικο. Μαζί όμως με τα νερά, χάνεται και το παιδί, χάνεται η πίστη στην αξία της μόρφωσης, υπονομεύεται κάθε προσπάθεια να καταχτιέται στη συνέχεια.

Παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις για την επιστημονικοτεχνική επανάσταση, σήμερα στο σχολείο διδάσκονται όλο και πιο αποσπασματικά οι θετικές επιστήμες. Κυρίως αποστεώνονται από το φιλοσοφικό τους περιεχόμενο.

Στα ανθρωπιστικά μαθήματα, κυριαρχεί η απόκρυψη της αλήθειας για την ουσία και τα αίτια των κοινωνικών φαινομένων. Ο νέος μέσα από το σχολείο, παρά τα κηρύγματα περί του αντιθέτου, μαθαίνει να αγνοεί το κοινωνικό σύνολο. Καλείται να προσαρμοστεί και να επιδοθεί χωρίς αναστολές στο κυνήγι της ατομικής επιτυχίας, ανίκανος να κατανοήσει τη θέση του και το ρόλο του μέσα στην κοινωνία.

Αγαπητοί φίλοι όμως, αυτοί οι ταξικοί φραγμοί και η μορφωτική υποβάθμιση, δεν μένει μέχρι εκεί. Επεκτείνεται και στα πανεπιστήμιά μας και είναι και του δικού σας κινήματος πρόβλημα. Οι προπτυχιακές σπουδές πάνε σε αυτόνομους κύκλους, συρρικνώνεται και υποβαθμίζεται σε μια ταχύρυθμη κατάρτιση για την πλειοψηφία των φοιτητών σπουδαστών.

Η ανώτατη εκπαίδευση μετατοπίζεται προς τα μεταπτυχιακά και επί πληρωμή. Γίνεται τεταρτοβάθμια, ουσιαστικά για πολύ λίγους. Το σημαντικότερο όμως ζήτημα, που κρίνεται μέσα από τις εξελίξεις στα Πανεπιστήμια, που σημαδεύει και τις παρακάτω βαθμίδες, είναι η ίδια η εξέλιξη της επιστήμης και η κοινωνική της αποστολή. Η υπονόμηση της δυνατότητας ανάπτυξής της σε όφελος του σχολείου.

Με την περικοπή των δαπανών για την παιδεία, ο ρόλος των πανεπιστημιακών ωθείται και όλοι το βλέπουμε καθημερινά να μοιάζει στο εξής με το ρόλο του εμπορικού αντιπροσώπου, από την ικανότητά τους να συγκεντρώνουν κεφάλαια.

Οι τομείς που κερδίζουν χρήμα, μελετούν το χρήμα, προσελκύουν το χρήμα, είναι οι μεγάλοι ωφελημένοι. Οι υπόλοιποι παραμελούνται ή ακόμα και εγκαταλείπονται.

Στο σύγχρονο κόσμο του εμπορικού Πανεπιστημίου που ετοιμάζεται μαζί με το δίσκο του εράνου, στο άλλο χέρι θα είναι το λιβανιστήρι. Είτε πρόκειται για την επικινδυνότητα του καπνού είτε για το φαινόμενο του θερμοκηπίου είτε για τις αρετές του τάδε φάρμακου. Θα βρίσκεται πάντα ένας ειδικός, ο οποίος θα είναι σε θέση να βασανίζει τους αριθμούς, μέχρι να τους αποσπάσει το συμπέρασμα που να ικανοποιεί τους χρηματοδότες του.

Δεν θα πλατιάσω σε παραδείγματα άλλα. Στο κάτω – κάτω της γραφής, στο όνομα της επιστήμης, δεν βλέπουμε να προ-

ωθούνται μια σειρά αντιλαϊκά μέτρα στις εργασιακές σχέσεις, όπως και στο ασφαλιστικό; Στο όνομα των επιστημονικών μελετών, δεν προσπαθούν να πείσουν την εργατική τάξη να συναινέσει και να συρθεί σε ένα κοινωνικό διάλογο, για το ποιος θα είναι ο πιο ανώδυνος τρόπος δικαιωμάτων τους;

Στο όνομα της επιστήμης, δεν προωθούνται οι αναδιαρθρώσεις, η φτώχεια στην παιδεία που βιώνουμε, η φτώχεια της προσωπικότητας των νέων ανθρώπων, των απασχολήσιμων;

Ο Μπρεχτ στο έργο του «Βίος του Γαλιλαίου» λέει: «Πιστεύω ότι ο μοναδικός σκοπός της επιστήμης, είναι να ελαφρύνει το μόχθο της ανθρώπινης ύπαρξης. Τι να το κάνω που οι κινήσεις των ουρανίων σωμάτων έγιναν πιο διαφανείς, όταν οι λαοί ακόμα δεν μπορούν να υπολογίζουν τις κινήσεις των αφεντάδων τους;»

Πρώτα απ' όλα αυτό πρέπει να δώσει η επιστήμη σήμερα και το σχολείο δυστυχώς. Η επιστήμη και το σχολείο μόνο για το κέρδος και την εξουσία των αφεντάδων, πρέπει να δουλεύει. Δουλεύει και δουλεύει με νέους όρους, επιταχυνόμενους σήμερα.

Και όμως αυτές οι κινήσεις των αφεντάδων υπάρχουν. Είναι καταγεγραμμένες και για το χώρο της παιδείας σε κάθε βαθμίδα. Μόνο που χάνονται μέσα σε τόνους σκουριάς της δήθεν γνώσης, της δήθεν επιστήμης, της δήθεν κοινωνίας των πληροφοριών και της γνώσης, της εκπαιδευτικής κοσμογονίας των ανοιχτών οριζώντων.

Η βασική τάση που διαμορφώνεται και προωθείται, με τις αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση, όχι μόνο στη χώρα μας, είναι την παιδεία εμπόρευμα να την αγοράζει και μάλιστα ακριβά όποιος μπορεί. Να πληρώνει ανάλογα με τη χρήση και μάλιστα σε ατομική εξειδικευμένη βάση. Ο σκοπός της εκπαίδευσης πρέπει να είναι ο ίδιος μ' αυτών των άλλων εμπορευμάτων. Να αυξάνει την κερδοφορία του κεφαλαίου, να κοστίζει λιγότερο, ν' αποδίδει άμεσα κέρδη.

Όχι, λοιπόν, στις μακροχρόνιες σπουδές. Όχι, σε ολόπλευρη μόρφωση. Ναι στη φθηνή, γρήγορη κατάρτιση, την προσαρμοσμένη στις εφήμερες τρέχουσες ανάγκες της αγοράς και να επαναλαμβάνεται αυτή η κατάρτιση εφ' όρου ζωής για το αναλώσιμο απασχολήσιμο εργατικό δυναμικό.

Ακόμα οι ίδιοι δεν κρίβουν. Ομολογούν, ότι η εργατική δύναμη είναι ένα εμπόρευμα που σκέπτεται και η σκέψη ενοχλεί το νευροφυτικό σύστημα της αγοράς τους, στην οποία ορκίζονται όλοι τους. Απ' αυτή την άποψη, δεν αρκούνται μέσα από την εκπαίδευση στην εξασφάλιση της ανοχής και της παθητικότητας για τα κέρδη τους. Επιδιώκουν την αναπαραγωγή μιας ράτσας ανθρώπων, ολόψυχα δοσμένοι στους μονόδρομους των συμφερόντων τους και αυτή η νέα ποιότητα που ευαγγελίζεται.

Εδώ ακριβώς, στη ζωή του απασχολήσιμου, που περιμένει τους σημερινούς 15άρηδες, τους έφηβους, όλους τους μαθητές, βρίσκεται η αιτία των εκπαιδευτικών αλλαγών και της

εκπαιδευτικής κρίσης. Το γιατί της μεταρρύθμισης, κρύβεται στις προθέσεις της άρχουσας τάξης των ισχυρών για την κοινωνία της επόμενης 10ετίας και παραπέρα που στρώνουν.

Ακούστε πως περιγράφουν οι μάντζερ των πολυεθνικών σε σεμινάρια για νέους πτυχιούχους οικονομικών σχολών. Πως περιγράφουν αυτή την κοινωνία. Στην κοινωνία που έρχεται και αυτά στο όνομα της επιστήμης λένε. Ο κομμουνισμός θα έχει πεθάνει. Θα υπάρχουν μόνο ελέφαντες και μύγες. Θα ισχύει η μαθηματική σχέση $\frac{1}{2}$ συν 2 συν 5 που σημαίνει πως οι μισοί θα εργάζονται ίσως με διπλή αμοιβή αλλά 5πλάσια παραγωγικότητα.

Το εκπαιδευτικό σύστημα αναπροσαρμόζεται για να φτιάξει αυτό το εργατικό δυναμικό της επόμενης δεκαετίας. Ανθρώπους μύγες, που θα αποδέχονται μοιρολατρικά μια νέα πραγματικότητα μαζικής ανεργίας, ανασφάλειας, άγχους, σκληρού αγώνα για μικρή ζωή.

Αγαπητοί φίλοι, στα πλαίσια αυτά η προσαρμογή της εκπαίδευσης στις απαιτήσεις της αγοράς και του κεφαλαίου δεν έχει τελειώσει. Η εκπαίδευσή μας πρέπει ν' αποτυπώνει το ανταγωνιστικό επιχειρηματικό πνεύμα. Αυτό είναι το σύνθημα της Ε.Ε. τόσο στο επίπεδο του επιχειρηματικού κόσμου των βιομηχάνων όσο και των πολιτικών εκφραστών τους.

Γι' αυτό η προσαρμογή της εκπαίδευσης στις απαιτήσεις της αγοράς συνεχίζεται με νέα ποιότητα και βάθος, με επιμέρους αλλά κρίσιμες παρεμβάσεις, όπως συγχωνεύσεις, καταργήσεις σχολείων, οι συμπτώσεις των τμημάτων, η αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, η ανταποδοτική λειτουργία των ολοήμερων τμημάτων, η διαφοροποίηση ουσιαστικά των σχολείων και από κοντά η αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών, σ' αυτή την κατεύθυνση.

Για το εμπόριο ανοίγουν οι πόρτες των σχολείων, που σήμερα είναι κλειδωμένες και δεν αφήνουν να παίξουν τα παιδιά το απόγευμα. Αν το κράτος συνεχίσει να κάνει τέτοιους εμπορικούς υπολογισμούς, για να λύσει τα προβλήματα χρηματοδότησης της παιδείας, τότε αλίμονο στα παιδιά που θα μπαίνουν μέσα σε τέτοια εμπορικά καταστήματα. Γιατί εκεί οδηγούνται, δυστυχώς, τα πράγματα. Όσο και αν παραμένει ο τίτλος της δημόσιας εκπαίδευσης κάτω από τις επιταγές των πολυεθνικών και τους σχεδιασμούς της Ε.Ε.

Αγαπητοί φίλοι, πολλοί λένε καλά όλα αυτά αλλά τι λύση προτείνετε για το σήμερα. Η ζωή κατά τη γνώμη μας τα έχει καταγράψει μ' έναν τρόπο, μέσα από τους μικρούς και μεγάλους αγώνες που προηγήθηκαν, όπως και αυτούς που γίνονται σήμερα και άλλους που θα ακολουθήσουν.

Έχει καταγράψει την απαίτηση για απαλλαγή της λαϊκής οικογένειας από τα δυσβάσταχτα οικονομικά βάρη της εκπαίδευσης και τον εξαναγκασμό σ' ένα δεύτερο σχολείο, μετά το σχολείο. Έχει καταγράψει την απαίτηση το σχολείο να ολοκληρώνει το έργο του. Έχει καταγράψει την απαίτηση, όχι στη μόρφωση εμπόρευμα, που ανάλογα με τη τσέπη του ο καθέ-

νας το αγοράζει.

Έχει καταγράψει την απαίτηση για την κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών, μέσα από το δημόσιο και το δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα και εμείς υπογραμμίζουμε με την κατάργηση κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Η ζωή έχει αναδείξει και άλλα. Έχει αναδείξει την ανάγκη, η ολόπλευρη γενική μόρφωση για όλους τους νέους να προχωρήσει, να φτάσει τα 18 χρόνια, που ο άνθρωπος βασικά ενηλικιώνεται ψυχικά, πνευματικά και σωματικά.

Λέμε όχι στον εξαναγκασμό σ' επιλογή ζωής από τα 15. Ζητάμε 12χρονο σχολείο, ενιαίο στο σκοπό, το περιεχόμενο και τη δομή του. Χωρίς τον ξεπερασμένο διαχωρισμό σε δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο. Χωρίς την ταξική διάκριση σε λύκειο ΤΕΕ ή από εδώ για την πνευματική προοπτική εργασίας και από εκεί για τη χειρωνακτική απασχόληση. Σαν βασικό στοιχείο της βασικής εκπαίδευσης.

Χωρίς τέτοιες διακρίσεις, που και σήμερα με τις προτάσεις των άλλων πολιτικών κομμάτων στο όνομα του 12χρονου αναπαράγονται. Έχει καταγραφεί η απαίτηση για πραγματική αύξηση των δαπανών από τον κρατικό προϋπολογισμό, με το ιστορικό αίτημα του 15%, για πραγματική γνώση και όχι απόγνωση ουσιαστικά, για ουσιαστική αλλαγή στο περιεχόμενο των βιβλίων και κυρίως των προγραμμάτων σπουδών, που θα αναπτύσσουν ολόπλευρα την προσωπικότητα του νέου ανθρώπου, δίνοντας ταυτόχρονα ουσιαστική γνώση, τόσο για τη φύση όσο και για την κοινωνία. Για μια ενιαία και πραγματικά ανώτατη εκπαίδευση και πολλά άλλα δεν θέλω να πλατιάσω.

Τελειώνοντας, αγαπητοί φίλοι, θέλω να υπογραμμίσω, ότι το μεγάλο ζήτημα που αναδίδεται, ουσιαστικά το τι άνθρωπο θέλουμε και για ποια κοινωνία, δεν είναι ένα στενά εκπαιδευτικό αλλά είναι ένα κατ' εξοχήν πολιτικό πρόβλημα.

Γι' αυτό η κρίση στην παιδεία διευρύνεται και οξύνεται ανεξάρτητα από τις κυβερνητικές αλλαγές. Για τους εργαζόμενους, στον ορίζοντα προβάλλει το σκληρό προσώπιο των εργασιακών σχέσεων τύπου Ταϊβάν όσο και αν επιχειρούν πολλοί σήμερα να το εξορκίσουν ή να το εξωραϊσουν με τα οράματα της μεγάλης ευρωπαϊκής ιδέας.

Ορισμένοι μας λένε, ότι με τη θέση μας αυτή είμαστε οπισθοδρομικοί. Ότι είναι η εποχή της έκρηξης των τεχνολογιών και των επιστημονικών κατακτήσεων, έρχεται στη χώρα μας καβάλα στο καλάμι της Ε.Ε. του Μάαστριχτ, της Χάρτας σύγκλισης, της ανταγωνιστικότητας.

Τους απαντάμε, ότι έχουμε μείνει πολύ πίσω. Αυτά τα κομπιούτερ και τα προγράμματα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, τα πακέτα που πακετάρουν τη ζωή μας είναι περασμένης γενιάς, δεν αντιπροσωπεύουν το καινούριο. Οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής εμποδίζονται να διαβούν το κατώφλι της χώρας μας, να γίνουν κτήμα της νεολαίας και του λαού, ακριβώς από αυτές τις δομές του μονοπωλιακού κεφα-

λαίου που κυριαρχούν στη ζωή μας, που αποφασίζουν για μας χωρίς εμάς και γενικότερα αναπαράγονται από την μέχρι τώρα πολιτική του δικομματισμού.

Αγαπητοί φίλοι, μέσα από την ιστορική πείρα, μέσα από τη διαδρομή των αλλαγών στην παιδεία, βγαίνει ο ρεαλισμός, το διδάγμα, ότι το σχολείο που έχει αντικειμενικά ανάγκη ο λαός μας, στην εποχή μας, δεν πρόκειται να έρθει χάρισμα, παρά μόνο με τη βούληση και τη δυναμική επιβολή του ίδιου του λαού θα γίνει.

Θέλουμε να συμβάλουμε, ώστε ο αγώνας για την παιδεία να μην περιορίζεται σε κάποιες μάχες οπισθοφυλακής για την άμβλυνση μόνο κάποιων πλευρών της καπιταλιστικής επέλασης.

Να έρθει στο κέντρο της πάλης το σύνολο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών και δικαιωμάτων της νεολαίας και του λαού μας. Για να είναι αποτελεσματικός ο αγώνας, χρειάζεται τα θέματα αυτά της παιδείας να μπουν πιο αποφασιστικά στο κέντρο της προσοχής του αγώνα, συνολικά της εργατικής τάξης και του συνδικαλιστικού της κινήματος ώστε να γίνει ο στυλοβάτης της συνέχειας, του προσανατολισμού και της αποτελεσματικότητας, ενός παλλαϊκού κινήματος για την παιδεία που θα φέρει τις αλλαγές.

Είναι ανάγκη να ενισχυθεί σήμερα, εκείνο το ρεύμα μέσα στο κίνημα των εκπαιδευτικών, που αναγνωρίζει το ρόλο και την παιδαγωγική του αποστολή σαν ζωτικό κομμάτι του εργατικού κινήματος, των παραδόσεων και αξιών του για μια καλύτερη κοινωνία.

Να ενισχυθεί εκείνο το ρεύμα που κατανοεί, ότι ο αγώνας για την μόρφωση, ο αγώνας για την αναγέννηση της παιδείας δεν είναι θέμα μόνο εκπαιδευτικών αλλαγών αλλά πάει πακέτο με την απαίτηση και τον αγώνα για ριζικές, κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών, κομμάτι του εργατικού κινήματος, εκεί πρέπει να τείνουν και ουσιαστικά εκεί πιστεύουμε ότι καταξιώνονται. Στον αγώνα, για ουσιαστική ολόπλευρη μόρφωση, στον αγώνα για ζωή με δικαιώματα, στον αγώνα για πραγματική εξουσία του λαού, που θα καθορίσει την κοινωνική εξέλιξη.

Ξηροτύρη Ασημίνα (Βουλευτής, Εκπρόσωπος ΣΥΝ):

Ευχαριστώ, κατ' αρχήν, για την πρόσκληση. Θα ήταν εδώ και ο Πρόεδρος του κόμματός μου ο Νίκος ο Κωνσταντόπουλος αλλά συνεχίζεται η συζήτηση για το θέμα του ευρωπαϊκού συντάγματος στην Ολομέλεια και γι' αυτό δεν ήταν δυνατή η παρουσία του.

Είναι πραγματικά ανάγκη και όταν βρισκόμαστε σε μια φάση απεργιακών κινητοποιήσεων και μάλιστα που έχουν πάρα πολύ δίκαια αιτήματα, να αναφερθούμε μιας και το θέμα της σημερινής συζήτησης δεν είναι μόνο οι αγώνες των εκπαιδευτικών, οι δικοί σας αγώνες δηλαδή αλλά είναι και για το

παρόν και για το μέλλον του δημόσιου σχολείου, να πούμε δύο πράγματα, το κάθε κόμμα για την αντίληψη που έχει, για την υποστήριξη του δημόσιου σχολείου και για το πώς βλέπει το μέλλον.

Είναι γεγονός, φίλες και φίλοι, ότι τα ζητήματα της παιδείας, συνδιαμορφώνουν τον πυρήνα των προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας αλλά αυτή τη στιγμή και των κοινωνιών της Ε.Ε. Απέναντι σ' αυτά τα ζητήματα της παιδείας αλλά και της κοινωνίας γενικότερα αναπτύσσονται πολιτικές και πρακτικές που φυσικά δεν είναι προς την ίδια κατεύθυνση και δεν αποπνέουν τις ίδιες ιδέες και τις ίδιες αξίες.

Από τον εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν έγινε τοποθέτηση στο που πάνε αυτές οι πολιτικές του κόμματός του, ποιες είναι αυτές οι σταθερές αξίες αλλά και από τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, παρ' όλο που φάνηκε ότι δίδεται προβάδισμα στο δημόσιο σχολείο αλλά τελικά εδώ δεν εμφανίστηκαν ακριβώς οι θέσεις αυτή τη στιγμή και οι – επιτρέψτε μου να πω – μεταλλάξεις που υπάρχουν της κυβέρνησης και σ' αυτό το θέμα της εκπαίδευσης.

Σιγά – σιγά η ιδιωτικοποίηση σ' ορισμένους τομείς και στην εκπαίδευση έχει αρχίσει να εισάγεται. Στις δικές μας προτεραιότητες είναι να συμβάλουμε να διαμορφωθεί μια μάχιμη συλλογική πολιτική και πολιτισμική αντίληψη, που αντιλαμβάνεται την μόρφωση ως ένα δημόσιο αγαθό και κοινωνικό δικαίωμα για κάθε άνθρωπο προσωπικά και για την κοινωνία και για το σύνολό της.

Αναδεικνύοντας τα θέματα της παιδείας, η Αριστερά αποτελεί μια κατεξοχήν μεταρρυθμιστική δύναμη της κοινωνίας και δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα, να λέμε, τα δύο μεγάλα κόμματα και τι θα σας υποσχεθούν και πώς βλέπουν γενικά τα θέματα της παιδείας, τα δύο μεγάλα κόμματα της εξουσίας.

Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Η εξουσία, οι κατευθύνσεις, οι αγώνες της ελληνικής κοινωνίας αλλά και του κόσμου ολόκληρου, διαμορφώνονται απ' όλα τα κόμματα της δημοκρατίας, ακόμη και από τα κόμματα και από τις δυνάμεις που δεν είναι μέσα στη Βουλή και διαμορφώνεται έτσι όσο ισχυρότερες είναι αυτές οι δυνάμεις, οι οποίες πραγματικά ελέγχουν την εξουσία για τις μετακινήσεις, τις οποίες κάνει πολλές φορές και από το πρόγραμμα το οποίο εξέθεσε στον ελληνικό λαό, για να πάρει την εξουσία.

Τί γίνεται όμως αυτό τον καιρό στα θέματα της εκπαίδευσης μας στη χώρα μας; Μετά την παταγώδη αποτυχία, κατά τη δική μας άποψη, της λεγόμενης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, που οδήγησε το Ελληνικό Λύκειο στα γνωστά αδιέξοδα, μια εξέλιξη που την είχαμε προβλέψει πάρα πολύ έγκαιρα και για την οποία δεν είχαμε μόνο μια αντιπολιτευτική πρόταση αλλά είχαμε καταθέσει επ' ακριβώς και με τεκμηρίωση όλες μας τις προτάσεις, το πώς θέλουμε εμείς, το πώς βλέπουμε, το πώς πρέπει να γίνει αυτή η λεγόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Μπροστά σ' αυτή την αποτυχία, η κυβέρνηση και κάτω α-

πό την πίεση και την κατακραυγή της ελληνικής κοινωνίας επιχείρησε να αμβλύνει τις αρνητικές συνέπειες αυτής της πολιτικής με ημίμετρα. Αναμόρφωση όμως της παιδείας στη χώρα μας, δεν γίνεται ούτε με τις αποσπασματικές και εμβληματικές ρυθμίσεις του νυν Υπουργού, δεν γίνεται χωρίς στοιχειωδώς ικανοποιημένους εκπαιδευτικούς, δεν γίνεται χωρίς μόνιμους εκπαιδευτικούς, που κατεβαίνουν σε αγώνες για να διεκδικήσουν ακόμη και στοιχειώδη πράγματα, χωρίς να έχουν κανένα πρόγραμμα και καμιά προοπτική επιμόρφωσης.

Βέβαια, δεν γίνεται μ' αυτούς τους ατέλειωτους και πολύπλοκους πίνακες των αναπληρωτών καθηγητών και τα τεράστια κενά τα οποία υπάρχουν. Στη συνέχεια, δεν γίνεται με ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς και μάλιστα με την εισαγωγή και στην εκπαίδευση της μερικής απασχόλησης.

Αυτή είναι κατά τη δική μας άποψη μια σοβαρή, σοβαροτάτη διολίσθηση της κυβέρνησης σ' άλλα μέτρα και σ' άλλες πολιτικές, που τις εφαρμόζει και στην παιδεία. Προχτές σε ένα νομοσχέδιο που συζητήσαμε, δεν ήρθε ακόμη στην Ολομέλεια, προσθέσαμε και κάποιους άλλους πίνακες ακόμη, για τις ανάγκες της διδασκαλίας της πληροφορικής στα σχολεία. Προσθέσαμε τους πίνακες Δ και Ε στους αναπληρωτές και τις υπό κατηγορίες Δ1, Δ2, Ε1 Ε2 κ.ο.κ.

Εμείς λέμε, ότι πέρα από αυτά τα πολύ σημαντικά θέματα, αναμόρφωση, της παιδείας βέβαια, δεν μπορεί να γίνει χωρίς χρηματοδότηση. Η κυβέρνηση και ο κ. Πρωθυπουργός μιλάει για μια ισχυρή Ελλάδα. Πριν από λίγο ο κ. Κουτσούκος μας είπε εδώ τους υψηλούς δείκτες της ανάπτυξης.

Έχουμε πράγματι αύξηση του ΑΕΠ 4%. Σε καμιά όμως άλλη περίοδο στη χώρα μας, δεν υπήρχαν στοιχεία και δείκτες που να φέρνουν το εισόδημα των μισθωτών, των εργαζομένων, σε χαμηλότερο επίπεδο απ' όλα τα κράτη – μέλη της Ε.Ε.

Δεν είχαμε δείκτες που να φέρνουν την κοινωνική μας υποδομή στην υγεία και στην παιδεία, στους κατώτερους δείκτες στα κράτη – μέλη της Ε.Ε. Δεν είχαμε δείκτες σε καμιά περίπτωση να έχει η χώρα εισπράξει 2,5 ΚΠΣ και να έχει αυτή τη στιγμή, τις μεγαλύτερες κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες.

Ο προϋπολογισμός ο οποίος κατατέθηκε αλλά και ο προϋπολογισμός του 2003 όπως διαμορφώθηκε, είναι υπό το βάρος των Ολυμπιακών Αγώνων και δεν ήθελα να χρησιμοποιήσω εδώ στο λόγο και αυτό το στοιχείο αλλά ήθελα να σας πω, ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες και από άποψη προϋπολογισμού, που συνεχώς καλπάζει και είναι η μαύρη τρύπα του προϋπολογισμού και που δεν δίνει τη δυνατότητα για πολλά χρόνια ακόμη η χώρα να κάνει, μαζί με άλλους λόγους την κοινωνική της και περιφερειακή σύγκλιση, αυτή τη στιγμή ο προϋπολογισμός καλπάζει και ένα πολύ σοβαρό θέμα για την εκπαιδευτική κοινότητα, είναι ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο έλλειμμα στο μήνυμα και στην παιδεία που θα διαμορφώσουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Ας αφήσουμε το θέμα του εθελοντισμού και πως αυτό το χειρίζεται αυτή τη στιγμή και η ΑΘΗΝΑ 2004 και η ίδια η κυβέρνηση. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες στη χώρα σε καμιά περίπτωση, μα σε καμιά περίπτωση αυτή τη στιγμή, δεν βοηθούν στα θέματα της κοινωνικής και περιφερειακής σύγκλισης. Ακριβώς το αντίθετο κάνουν.

Ποιό είναι αυτό το δείγμα της ισχυρής Ελλάδος και ποιό είναι αυτό το οποίο εισπράττουν οι εργαζόμενοι, οι εκπαιδευτικοί από την αύξηση του ΑΕΠ; Παραμένουμε ακόμη και σε αυτόν τον προϋπολογισμό, παραμένουμε στα θέματα της παιδείας στο 3,4%.

Έτσι είναι ατυχείς οι συγκρίσεις. Ακόμη και αν αρχίσουμε να λέμε ότι κάθε φορά ανεβαίνουμε κατά τόσο για να μπορέσουμε να επιτύχουμε τους δείκτες της σύγκλισης, που έχει θέσει η κυβέρνηση για το 2008, δεν βγαίνουν αυτοί οι δείκτες, δεν βγαίνει αυτή η σύγκλιση, δεν βγαίνουν αυτές οι υποσχέσεις.

Είναι γεγονός, ότι δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή από αυτό το ισχύον πακέτο, το κοινωνικό πακέτο της κυβέρνησης και όχι αυτή την μετατόπιση που έκανε για το πακέτο της κοινωνικής σύγκλισης, το οποίο κατά τον ίδιο τρόπο είχε θέσει και το 2000. Έλεγε, το 2000 μέχρι το 2004 και διαφορετικά νούμερα για την παιδεία σε σχέση με το ΑΕΠ και διαφορετικά νούμερα για την περιφερειακή σύγκλιση και διαφορετικά νούμερα για την κοινωνική σύγκλιση.

Τώρα, αυτές οι υποσχέσεις μετατοπίζονται από το 2004 στο 2008. Αυτή τη στιγμή έχουμε ένα κοινωνικό πακέτο, περιορισμένο μιν, για να καλύψει οξύτατα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Αυτό το κοινωνικό πακέτο, δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να καλύψει ούτε ακόμη αυτά τα 176 ευρώ που πάρα πολύ δίκαια και σωστά τα διεκδικείτε και σας τα είχαν υποσχεθεί για να καλυφθούν.

Δεν μπορεί να καλύψει με στοιχειώδεις διορισμούς, τις ανάγκες που έχει σήμερα η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια εκπαίδευση παρ' όλες τις υποσχέσεις τις οποίες είχε δώσει το Υπουργείο Παιδείας.

Έχουμε καταγράψει τα στοιχεία και τα δικά σας αλλά και τα στοιχεία τα οποία έχει και το δικό μας τμήμα του Συνασπισμού της εκπαίδευσης και έχουμε καταθέσει και επίκαιρη επερώτηση και θα συζητηθεί σε λίγες μέρες στη Βουλή για τα θέματα της παιδείας και για τα προβλήματα που συνδέονται και με τους δικούς σας αγώνες και έχουμε καταθέσει και επερώτηση, με το συνάδελφό μου τον Παναγιώτη Λαφαζάνη για τα μεγάλα κενά, 3.000 στην πρωτοβάθμια και 4.000 στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που υπάρχουν παρ' όλο που είμαστε στο δεύτερο μήνα της σχολικής χρονιάς.

Τα πράγματα ούτε στον περιορισμένο, στον στοιχειώδη βαθμό που θα περίμενε κανείς να υπάρξει ευαισθησία, δεν έχουν καλυφθεί. Τώρα αν θέλετε να μιλήσουμε για τις σχολικές αίθουσες και ιδιαίτερα για τη δική μου περιοχή και τις υποδο-

μές που υπάρχουν στα σχολεία και για τη δική μου περιοχή της Θεσσαλονίκης και για άλλες βέβαια περιοχές αλλά είναι μια πληγωμένη ιστορία, που δείχνει την πλήρη ανεπάρκεια των κυβερνώντων, στο να μπορέσουν να εξασφαλίζουν στοιχειωδώς σχολεία, στα μεγάλα κέντρα που να λειτουργούν σε μια βάρδια.

Είναι τα κενά πάρα πολύ μεγάλα. Έχουν μείνει ανεκπλήρωτες πάρα πολλές υποσχέσεις και εδώ το θέμα των αγώνων των εκπαιδευτικών, είναι πάρα πολύ σημαντικό και δεν το λέω από την πλευρά ενός κόμματος, που δεν διεκδικεί την εξουσία. Και την εξουσία διεκδικεί αλλά κυρίως διεκδικεί την ουσιαστική παρέμβαση στην ελληνική κοινωνία, για να λυθούν έστω τα στοιχειώδη προβλήματα που εμφανίζει και η εκπαίδευσή μας.

Για να διασφαλιστεί μια πορεία σύγχρονη και δημοκρατική στην εκπαίδευση, που θα αμβλύνει τις κοινωνικές διακρίσεις, θα προωθεί το δικαίωμα στη σύγχρονη παιδεία όλων των Ελλήνων πολιτών. Δεν θα αφήνει συνεχώς να μετατοπίζεται η παιδεία στο ιδιωτικό σύστημα. Θα παραμένει δηλαδή και θα ενισχύεται η Δημόσια παιδεία.

Δε θα δημιουργούνται μ' όλες αυτές τις ασάφειες, μ' όλες αυτές τις ελλείψεις ακραία φαινόμενα, όπως αυτό το φαινόμενο που δημιουργήθηκε στην περιοχή μου, στην τοπική κοινωνία της Μηχανιώνας.

Δεν είναι όμως φαινόμενο της τοπικής κοινωνίας της Μηχανιώνας, αγαπητοί φίλοι και φίλες. Και τουλάχιστον και το ξέρω αυτό, σας απασχολεί πάρα πολύ βαθιά ως εκπαιδευτικούς, δεν μπορούμε σήμερα και δεν κάνω μια ευκαιριακή και συγκινητική τοποθέτηση.

Δεν είναι δυνατόν ούτε τα κόμματα ούτε η κυβέρνηση ούτε και οι εκπαιδευτικοί, να μην μπορούν να βρουν λύση και τελικά να εφαρμόζεται το τελικό μέρος της εγκυκλίου του κ. Ευθυμίου, που λέει ότι μπορεί ένας αλλοδαπός μαθητής εάν δεν θέλει να μην κρατήσει τη σημαία και να εξαναγκάζεται ο Οδυσσέας Τσενάϊ, με όλο αυτό τον περίγυρο, ο οποίος υπάρχει, να δώσει αυτός τη λύση.

Νομίζω, ότι είναι πράγματι ντροπή για όλους μας, που φέραμε τελικά ένα νέο παιδί, έναν αριστούχο μαθητή, να δώσει αυτός τη λύση με την παραίτησή του, στις μεγάλες αντιπαραθέσεις που έχει ακόμα η ελληνική κοινωνία και που όλοι πιστεύω, ότι πρέπει να φροντίσουμε τελικά να διορθωθούν.

Για μας είναι προφανές, ότι η παιδεία αποτελεί αδιαπραγμάτευτο κοινωνικό αγαθό και θα πρέπει να είναι ένα δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα και επιτέλους, οι δείκτες της ανάπτυξης δεν λένε τίποτε αν δεν υπάρξουν ουσιαστικοί δείκτες ανάπτυξης για την παιδεία, για την υγεία, για τις κοινωνικές υποδομές, που αυτή τη στιγμή υστερούν στο μεγαλύτερο βαθμό, απ' όλα τα άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε.

Τα Δ.Σ. των Συλλόγων μας ενημερώνουν:

13^η Παγγερμανική Συνδιάσκεψη Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

ΘΕΣΕΙΣ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ-ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Α. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

1. Σκοπός της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό

Η παροχή ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στα παιδιά των απόδημων Ελλήνων αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του ελληνικού κράτους με σκοπό:

- Τη διατήρηση της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού
- Την απόκτηση ελληνικής πολιτιστικής ταυτότητας
- Την παροχή εφοδίων και δυνατοτήτων ένταξης των Ελληνόπουλων τόσο στην κοινωνία της χώρας υποδοχής και την κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή τους, όσο και την ένταξή τους στην κοινωνία της Ελλάδας αν αυτά τα παιδιά θελήσουν κάποτε να επιστρέψουν.

2. Μορφές και τύποι της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης

Βασική μας θέση είναι η διατήρηση, ενίσχυση και αναβάθμιση των υπαρχόντων και λειτουργούντων σήμερα μορφών και τύπων σχολείων ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης. Καμία κατάργηση ή ίδρυση κάποιου άλλου τύπου σχολείου δεν πρέπει να γίνει, αν δεν προηγηθεί ουσιαστικός διάλογος των εμπλεκόμενων φορέων της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Η αναβάθμιση των σχολείων μας θα προέλθει:

1. Με την εκπόνηση κατάλληλων αναλυτικών προγραμμάτων τόσο στο ελληνικό όσο και στο γερμανικό πρόγραμμα μαθημάτων για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης με ευθύνη του Ελληνικού Υπουργείου Παιδείας και

αναμόρφωση του ωρολογίου προγράμματος των σχολικών μονάδων.

Οι ιδιαιτερότητες των σχολικών μονάδων ανά κρατίδιο επιβάλλουν τη δημιουργία επιτροπών που θ' ασχοληθούν με τα παραπάνω ζητήματα, στις οποίες η συμμετοχή των εκπαιδευτικών, με διαφανείς διαδικασίες, αποτελεί πάγια θέση του συνδικαλιστικού μας κινήματος και πρέπει να υιοθετηθεί από το ΥΠΕΠΘ.

2. Με τη συγγραφή νέων διδακτικών βιβλίων τόσο για τη διδασκαλία των ελληνικών μαθημάτων όσο και για τη διδασκαλία της γερμανικής γλώσσας, που θα λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες των μαθητών και τους στόχους των σχολείων μας, καθώς και την έγκαιρη αποστολή τους.

3. Με τη στήριξη του διδακτικού έργου με σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή.

4. Με την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος που αντιμετωπίζουν πολλές σχολικές μονάδες.

5. Με τη λειτουργία προγραμμάτων εξομίσωσης, την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στις νέες τεχνολογίες και τη συνεχή επιμόρφωση –ενημέρωση των αποσπασμένων εκπαιδευτικών πάνω σε αλλαγές που συντελούνται στο χώρο της εκπαίδευσης στην Ελλάδα (Ευέλικτη ζώνη, Κοινωνία της πληροφορίας κ.ά.).

6. Με την έγκαιρη στελέχωση των σχολικών μονάδων με το απαραίτητο διδακτικό προσωπικό.

7. Με τη δημιουργία τμημάτων υποδοχής για τη διδασκαλία της γερμανικής ή της ελ-

ληνικής γλώσσας.

8. Με την καθιέρωση ενισχυτικής διδασκαλίας στα ελληνικά σχολεία, θεσμοθέτηση των αντίστοιχων θέσεων εκπαιδευτικών και τη δημιουργία ειδικών τάξεων, που θα στελεχώνονται από δασκάλους ειδικής αγωγής, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο.

9. Με την αναγνώριση ως ισότιμων όλων των μορφών ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στη Γερμανία που παρέχουν τουλάχιστον 8ωρη εβδομαδιαία διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας.

10. Με την κατάργηση της εγκυκλίου με την οποία αίρεται η ισοτιμία των ΤΜΓ με τις αντίστοιχες τάξεις των σχολείων της Ελλάδας, ώστε να δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να φοιτήσουν στην αντίστοιχη τάξη στην ημεδαπή.

11. Με την αναγνώριση των παρεχόμενων τίτλων σπουδών από τη Γερμανική Πολιτεία.

12. Με τη δημιουργία δίγλωσσων ενταγμένων νηπιαγωγείων μέσα στα γερμανικά, όπου οι Έλληνες νηπιαγωγοί θα έχουν ουσιαστικό παιδαγωγικό ρόλο.

13. Με την απόσπαση νηπιαγωγών σε γερμανικά νηπιαγωγεία, όπου φοιτούν Ελληνόπουλα προσχολικής ηλικίας.

14. Με την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων εκείνων των μορφών και τύπων σχολείων που δεν καλύπτει το γερμανικό κράτος.

15. Με την ένταξη της μητρικής γλώσσας στο πρόγραμμα του γερμανικού σχολείου για 8-10 ώρες με ευθύνη της ελληνικής πλευράς όσον αφορά το διδακτικό έργο.

16. Με τη διοικητική ένταξη των ΤΜΓ στο γερμανικό σύστημα μέσα από διακρατικές συμφωνίες.

17. Με ανώτατο όριο στα Ελληνικά Σχολεία τους 25 μαθητές ανά τμήμα.

18. Με τον ουσιαστικό διάλογο με τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς και άλλους φορείς των Αποδήμων για το μέλλον, τις μορφές και το περιεχόμενο της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης.

Β. ΘΕΣΜΙΚΑ-ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

1. Διαμόρφωση σταθερού πλαισίου αρχών και κινήτρων, τήρηση των όρων και προϋποθέσεων με τις οποίες αποσπάται κάθε εκπαιδευτικός και καμιά αλλαγή χωρίς ουσιαστικό διάλογο ανάμεσα στο ΥΠΕΠΘ και τα συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών.

2. Έγκαιρη και λεπτομερής ενημέρωση των εκπαιδευ-

τικών πριν την απόσπασή τους στο εξωτερικό για τις μορφές και τη λειτουργία των σχολείων, καθώς και της συνθήκης που επικρατούν στη χώρα υποδοχής από το ΥΠΕΠΘ με τη συμμετοχή και εκπροσώπων της Παγγελματικής.

3. Απόσπαση για πέντε συνεχή έτη με δυνατότητα παράτασης για δυο ακόμη έτη για όλους τους εκπαιδευτικούς.

4. Διάρκεια απόσπασης ενιαία για όλους τους εκπαιδευτικούς, εκτός των νόμιμων περιπτώσεων παράτασης για μόνιμα εγκαταστημένο/η σύζυγο στο εξωτερικό.

Σε καμία περίπτωση η σύμφωνα με το άρθρο 16, παρ. 11 του νόμου 2413/96 διετής παράταση της θητείας των διευθυντών των Δημοτικών Σχολείων δε θα πρέπει να υπερβαίνει το ανώτατο όριο παράτασης που ισχύει για όλους τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς.

5. Παράταση με τις τακτικές αποδοχές στην Ελλάδα προσαυξημένες μέχρι το ύψος ενός επιμισθίου για όσους έχουν τελέσει γάμο πριν από την απόσπασή τους με μόνιμα εγκατεστημένο στη χώρα υποδοχής.

Μόνιμα εγκατεστημένος θα πρέπει να θεωρείται αυτός που ζει και εργάζεται στη χώρα υποδοχής για τουλάχιστον μία τριετία πριν την απόσπαση της/του συζύγου. Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να προσκομίζουν ως απαραίτητα αποδεικτικά μόνιμης εγκατάστασης βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα για όλα τα έτη εργασίας, βεβαίωση από την οικεία εφορία ότι υποβάλλεται φορολογική δήλωση για όλα τα έτη και δήλωση πρώτης κατοικίας.

Όλες οι περιπτώσεις παρατάσεων να ελέγχονται από το Ειδικό ΠΥΣΠΕ.

6. Έγκαιρος προγραμματισμός και προκήρυξη όλων των κενών θέσεων των κρατιδίων της Ο.Δ. Γερμανίας.

7. Οι θέσεις του εξωτερικού να έχουν ισχύ οργανικής θέσης και να μη μετακινούνται οι εκπαιδευτικοί χωρίς αίτησή τους.

8. Μοριοδότηση των θέσεων της ΟΔΓ από το Ειδικό ΠΥΣΠΕ.

9. Διατήρηση της οργανικής θέσης των αποσπασμένων εκπαιδευτικών στην Ελλάδα.

10. Δικαίωμα αίτησης μετάθεσης στην Ελλάδα σ' όλους τους εκπαιδευτικούς από το δεύτερο έτος της απόσπασής τους.

11. Δικαίωμα μετάθεσης σ' όλους τους εκπαιδευτικούς που δεν υπηρέτησαν τη νέα τους θέση στην Ελλάδα, επειδή μετατέθηκαν τη χρονιά κατά την οποία απο-

σπάστηκαν στο εξωτερικό.

12. Νομοθετική ρύθμιση με την οποία να κατοχυρώνεται το δικαίωμα της κατά προτεραιότητα τοποθέτησης στη Δ/νση όπου ανήκουν οι εκπ/κοί κατά την επιστροφή τους στην Ελλάδα, στο πνεύμα της αριθμ. 89/97 γνωμοδότησης του Ν.Σ. του Κράτους, η οποία έγινε δεκτή από τον τότε υπουργό Παιδείας, αλλά δεν εφαρμόζεται από πολλές Δ/νσεις Α/θμιας Εκπ/σης.

13. Χορήγηση υπηρεσιακών διαβατηρίων στους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς.

14. Διδακτικό προσωπικό που να πληροί τις προϋποθέσεις της επαρκούς διδακτικής εμπειρίας σε δημόσιο σχολείο της Ελλάδας.

Σε καμία περίπτωση η πρόσληψη των Ομογενών και Ελλήνων μεταναστών δε θα πρέπει να ξεπερνάει το 25% των συνολικών θέσεων.

15. Θεσμοθέτηση κριτηρίων μετακινήσεων-τοποθετήσεων μέσα από ουσιαστικό διάλογο των συνδικαλιστικών φορέων των εκπαιδευτικών, το Ειδικό ΠΥΣΠΕ και τη ΔΙΠΟΔΕ.

16. Να ισχύσουν για τους αποσπασμένους στη Γερμανία οι διατάξεις του νόμου 1566/85 και 2517/97 για το ωράριο, με εξαίρεση το κρατίδιο της Βαυαρίας όπου οι εκπαιδευτικοί αμείβονται από τη Βαυαρική Κυβέρνηση και πρέπει να τηρηθεί το ωράριο διδασκαλίας του κρατιδίου (28 ώρες), καθότι υπάρχει άμεση εξάρτηση μισθού-ωραρίου.

17. Κατοχύρωση των συνδικαλιστικών αδειών σύμφωνα με τα ισχύοντα στην Ελλάδα.

18. Αναγνώριση της προϋπηρεσίας στις σχολικές μονάδες του εξωτερικού και τα ΤΜΓ για την κατάληψη θέσεων στελεχών εκπαίδευσης.

Γ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

1. Οι άδειες κύησης και τοκετού να διανύονται όπου επιθυμεί η εκπαιδευτικός και όχι υποχρεωτικά στη χώρα υποδοχής.

2. Καμία περικοπή επιμισθίου για αναρρωτικές άδειες που διανύονται στην Ελλάδα, εφόσον προσκομίζονται στοιχεία Β/θμιας υγειονομικής επιτροπής ή βεβαίωση νοσηλείας σε κρατικό νοσοκομείο.

3. Έγκαιρη αποστολή των σχετικών εντύπων Ε128 στους εκπαιδευτικούς που έχουν τριετή απόσπαση έτσι ώστε να αποφεύγεται η διακοπή της ασφάλισής τους από τις γερμανικές υπηρεσίες.

4. Καθιέρωση πλαισίου χορήγησης αδειών σύμφωνα

με τα ισχύοντα στην Ελλάδα, λαμβάνοντας υπόψη και τις ιδιαιτερότητες της χώρας υποδοχής (τα γερμανικά νοσοκομεία δε χορηγούν βεβαίωση νοσηλείας παρά μόνο ο θεράπων ιατρός).

Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

1. Εφαρμογή του νόμου 2685/99 που προβλέπει τον υπολογισμό του ελληνικού επιμισθίου με βάση τις αποδοχές του Πρέσβη.

Η εξαίρεση των εκπαιδευτικών από τις διατάξεις του νόμου 2685/99 κρίνεται απαράδεκτη και μη συνταγματική.

2. Τιμαριθμική αναπροσαρμογή του επιμισθίου, όπως προβλέπεται και για το επίδομα αλλοδαπής των προξενικών υπαλλήλων.

3. Αύξηση του επιμισθίου με ταυτόχρονη μείωση της φορολόγησής του στο 5%.

4. Χορήγηση επιδόματος θέσης στους Υποδιευθυντές των ελληνικών σχολείων της Ο.Δ. της Γερμανίας.

5. Επίδομα πρώτης εγκατάστασης (εφάπαξ) για όλους τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς.

6. Αναπλήρωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα Ε.Ι.Α. Σχολεία της Βαυαρίας είτε με αναπλήρωση του ποσού προκειμένου να επανέλθουν στο καθεστώς πριν από τη φορολόγηση είτε με την υπαγωγή τους στο καθεστώς φορολόγησης 5%, που με βάση το νόμο 2238/1994, άρθρο 14, παρ. 3 ισχύει για τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς.

7. Λύση του προβλήματος μισθοδοσίας για τους μήνες Γενάρη και Φλεβάρη κάθε νέου έτους.

Η εδώ και χρόνια συνεχιζόμενη καθυστέρηση της καταβολής του επιμισθίου στην αρχή κάθε ημερολογιακού έτους κρίνεται απαράδεκτη καθότι δημιουργεί σωρεία προβλημάτων στους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς, τους εκθέτει στην χώρα που ζουν, εργάζονται και συναλλάσσονται και οδηγεί σε απόγνωση και δανεισμό ιδιαίτερα τους νεοαποσπασμένους και τους μονόμισθους εκπαιδευτικούς.

8. Ο τρόπος συμψηφισμού της επιχορήγησης των γερμανικών αρχών στο επιμισθίο οδηγεί στην πραγματικότητα στη φορολόγηση της επιχορήγησης, πράξη απαράδεκτη.

Ο συνυπολογισμός πρέπει να γίνεται αφού αφαιρεθεί το σχετικό ποσό από το συνολικό επιμισθίο στο οποίο κατά τις πάγιες αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών συμπεριλαμβάνεται και ο φόρος.

9. Επανεξέταση του υπολογισμού των οδοιπορικών των μετακινούμενων εκπαιδευτικών για κάλυψη ωραρίου.

Ο υπολογισμός των οδοιπορικών δεν μπορεί να έχει ως κριτήριο το ποσό της χιλιομετρικής αποζημίωσης στην Ελλάδα, γιατί αυτό καλύπτει μόνο το 1/3 περίπου των πραγματικών τιμών των εισιτηρίων στη Γερμανία.

10. Εναρμόνιση της Ελλάδας με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο θέμα των τελών ταξινόμησης εισαγωγής επιβατικού αυτοκινήτου.

Ε. ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

1. Κάθε σύλλογος αναλαμβάνει την προεδρία της Παγερμανικής για ένα χρόνο.

2. Η σειρά διαδοχής των συλλόγων στην προεδρία της Παγερμανικής έχει ως εξής:

α. Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Μονάχου και Περιχώρων «Ο ΠΛΑΤΩΝ».

β. Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Έσσης «ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ».

γ. Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Φραγκονίας «Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ».

δ. Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Βάδης-Βυρτεμβέργης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ».

ε. Σύλλογος Ελλήνων Εκπαιδευτικών Β. Ρηνανίας Βεσφαλίας.

3. Η Παγερμανική Συνδιάσκεψη συγκαλείται τακτικά μια φορά το χρόνο με ευθύνη της Προεδρίας και έκτακτα όποτε αυτό χρειαστεί.

4. Η Παγερμανική εκπροσωπείται από αντιπροσωπεία των συλλόγων.

5. Η Παγερμανική παίρνει πρωτοβουλίες για τη δημιουργία συλλόγου στο Βερολίνο.

6. Η Παγερμανική ενισχύεται οικονομικά από τους συλλόγους για την κάλυψη των λειτουργικών ετήσιων εξόδων της ως εξής:

α) Σύλλογοι μέχρι 50 μέλη: 75 ευρώ

β) Σύλλογοι πάνω από 50 μέλη: 100 ευρώ

ΣΤ. ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΡΑΣΗΣ

1. Παραστάσεις στις Ελληνικές και Γερμανικές Αρχές.

2. Έγγραφο αναφορά και έκθεση των προβλημάτων μας προς κάθε κατεύθυνση (Υπουργεία, πολιτικά κόμματα κλπ).

3. Προβολή των αιτημάτων και των προτάσεών μας στα ΜΜΕ.

4. Συνεργασία με τους συλλόγους, τις ομοσπονδίες γο-

νέων και άλλους μαζικούς φορείς της Ομογένειας για διαμόρφωση κοινών θέσεων.

5. Διεκδίκηση των αιτημάτων μας με κάθε πρόσφορο και νόμιμο μέσο.

Στη 13η Παγερμανική Συνδιάσκεψη συλλόγων εκπαιδευτικών Π.Ε. Γερμανίας συμμετείχαν:

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Βάδης-Βυρτεμβέργης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Ψέμματος Νικόλαος μέλος, Τσακιρίδης Βασίλης μέλος, Λιώπας Αστερίας μέλος

Ο Σύλλογος Ελλήνων Εκπαιδευτικών

Β. Ρηνανίας Βεσφαλίας

Ηλιάδης Βασίλης πρόεδρος,

Χαριτάκης Φώτης γραμματέας,

Θεοδωρίδου Κωνσταντίνα μέλος

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών

Μονάχου και περιχώρων «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Πλασσαράς Δημήτριος πρόεδρος,

Πασέντσης Δημήτριος γραμματέας

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Φραγκονίας

«Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Πριμηκύρης Δημήτριος πρόεδρος,

Νάκου Σοφία γραμματέας,

Δούμης Γρηγόρης αντιπρόεδρος

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών

Έσσης «ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Μουταφίδης Γιάννης πρόεδρος,

Καραϊορδανίδης Λευτέρης γραμματέας,

Ηλιάδου Δήμητρα αντιπρόεδρος,

Σπανού Δέσποινα μέλος

Στη Συνδιάσκεψη συμμετείχαν οι αιρετοί μας εκπρόσωποι στο Ειδικό ΠΥΣΠΕ Γερμανίας συνάδελφοι Μιχάλης Κορδώνιας και Βασίλης Ηλιάδης, καθώς επίσης και ο πρόεδρος της ΕΛΜΕ Έσσης συνάδελφος Σωτήρης Παπαδόπουλος, ως εκπρόσωπος της Παγερμανικής καθηγητών.

Για την Παγερμανική

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών

Μονάχου και περιχώρων «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Ο Πρόεδρος

Δημ. Πλασσαράς

Ο Γραμματέας

Δημ. Πασέντσης

Τροποποίηση επωνυμίας Συλλόγου

Προς:

Τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας
Αθήνα

Με απόφαση του Πρωτοδικείου Καρδίτσας από 15/10/2003 η νέα επωνυμία του Συλλόγου μας είναι: **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ «ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ».**

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος
Παρασκευάς Κύτταρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Στέλιος Κουτής

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε. ΑΓΡΙΝΙΟΥ-ΘΕΡΜΟΥ
«ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»**

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Λειτουργών Π.Ε. Αγρινίου-Θέρμου «Κοσμάς ο Αιτωλός» με την αναγγελία του θανάτου της εκλεκτής συναδέλφου Βασιλικής Μουτσώκου συνήλθε σήμερα 15 Νοεμβρίου 2003 σ' έκτακτη συνεδρίαση και αποφάσισε τα παρακάτω:

- 1ο Να παρευρεθεί αντιπροσωπεία του Δ.Σ. στην εκφορά της εκλιπούσης συναδέλφου.
- 2ο Να κατατεθεί στεφάνι στη μνήμη της.
- 3ο Να εκφράσει τα θερμά του συλλυπητήρια στο σύζυγο, στα παιδιά και στους συγγενείς της.
- 4ο Να κατατεθεί το ποσό των 60€ στη Σχολική Επιτροπή του Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Βρουβιανών υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της αγαπητής συναδέλφου.
- 5ο Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στο Διδασκαλικό Βήμα.
- 6ο Να εκφωνήσει επικήδειο ο Πρόεδρος του Συλλόγου.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Σερέτης Αθανάσιος

Η Γεν. Γραμματέας
Κων/να Καρτσάκη

Ανακοίνωση για ερασιτεχνικούς θιάσους Εκπ/κων

Εκπαιδευτικός και Συγγραφέας έχει στη διάθεση Ερασιτεχνικού Θιάσου Δασκάλων, Μουσική Επιθεώρηση: (τραγούδι, χορό κ.λπ.) σε αυτοτελή σκετς με θέμα: **«Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ».**

Για την Επιθεώρηση μίλησαν με τα καλύτερα λόγια κριτικοί και άνθρωποι του θεάτρου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας των ενδιαφερομένων: 210-7786828, κ. Αντώνη.

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ Π.Ε.
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
«ΑΛΕΞ. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»**

**Θέμα: «Εγγραφή
τέκνων Αλλοδαπών»**

Αρ. Πρωτ.: 307

13-10-2003

Προς: Τη Δ.Ο.Ε.

Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 94187/Δ5/5-9-03 έγγραφό του, το ΥΠ.Ε.Π.Θ. ζητά, μετά από αίτημα του Υπ. Εσωτερικών, να μη γίνονται εγγραφές τέκνων Αλλοδαπών στα Σχολεία, γιατί οι γονείς τους ζητούν μετά, τη χορήγηση άδειας παραμονής στη χώρα μας για ανθρωπιστικούς λόγους.

Παρακαλούμε η Δ.Ο.Ε. να επιληφθεί του θέματος, να υποβάλει σχετικό ερώτημα στο ΥΠ.Ε.Π.Θ. για το συγκεκριμένο πρόβλημα και να ζητήσει την απόσυρση του εγγράφου, μιας και κύριο μέλημά μας, ως εκπαιδευτικοί, πρέπει να είναι η παροχή παιδείας σε κάθε μαθητή και ένα Σχολείο ανοιχτό σε κάθε άνθρωπο και την κοινωνία ανεξάρτητα από την οικονομική και εθνική του προέλευση.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Θανάσης Γκούμας
Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Καρράς

Μαθητόκοσμος 2003

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠ/ΚΩΝ ΠΡΩΤ/ΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

Ν. ΣΕΡΡΩΝ «Ο ΕΜΜ. ΠΑΠΑΣ»

ΠΡΟΣ: Τη Δ.Ο.Ε.

Με μεγάλη επιτυχία διοργανώθηκαν και φέτος οι εκδηλώσεις των σχολείων του Ν. Σερρών με την επωνυμία ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟΣ.

Δάσκαλοι και μαθητές εργάστηκαν με ζήλο και με αγάπη και με όχημα το πολιτιστικό πρόγραμμα, που φέτος κλείνει 20 χρόνια ενεργούς παρουσίας, χρωμάτισαν τη ζωή τους και τον πολιτιστικό χάρτη της περιοχής μας, προβάλλοντας εκπαιδευτικές, πολιτιστικές και εθνικές αξίες.

Την έναρξη της παρουσίασης των εκδηλώσεων έκανε ο νομάρχης Σερρών, κ. Κων/νος Παπαπαναγιώτου, στην κατάμεστη πλατεία Ελευθερίας, που φωτίστηκε πολύχρωμα από τα δεκάδες πυροτεχνήματα, που μαρτυρούσαν πως το πολιτιστικό πανηγύρι της χαράς και του ονείρου είχε ξεκινήσει. Τις εκδηλώσεις χαιρέτησαν ακόμα ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Νίκος Γκεσούλης, ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, ο Δήμαρχος Σερρών κ. Ιωάννης Μωυσιάδης και η Δ/ντρια Α/θμιας Εκπ/σης Ν. Σερρών κ. Έλσα Άντζιου.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης ημέρας ο εμπνευστής και πρωτεργάτης του θεσμού κ. Ζαφείρης Σοφίτης τίμησε τον υπεύθυνο του πολιτιστικού προγράμματος ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟΣ κ. Δημήτρη Σιαμάγκα... **για την καθοριστική συμβολή του στη συνέχεια του θεσμού.**

Περισσότεροι από 1.800 μαθητές από 64 σχολεία του νομού πήραν μέρος φέτος ενεργά στις δραστηριότητες, προσπαθώντας να βρουν τις πραγματικές αξίες της ζωής, να εκφραστούν μέσα από τις τέχνες και ταυτόχρονα να διασφαλίσουν ότι δεν θα χαθεί η εθνική μας ταυτότητα, η πολιτιστική μας κληρονομιά και η ιστορική μνήμη.

Η επέτειος της συμπλήρωσης των είκοσι (20) χρόνων επέβαλε ανάλογες βελτιώσεις στην παρουσίαση των εκδηλώσεων, κάτι που φέτος ανέλαβαν με ευχαρίστηση να κάνουν δημοσιογράφοι των τοπικών Μέ-

σων Ενημέρωσης.

Τη Δευτέρα 26 Μαΐου στην αίθουσα του Εργατικού Κέντρου ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αρδαμερίου και Αγίου Όρους, κ. Νικόδημος, παρέδωσε το Βραβείο Ήθους σε μαθητή μας, που βρήκε και παρέδωσε ένα πορτοφόλι με χρήματα.

Στις δέκα (10) ημέρες των εκδηλώσεων παρουσιάστηκαν δραστηριότητες που είχαν σχέση με θέατρο, μουσική, χορό, θεατροπαιχνίδια, παντομίμα, εικαστικές δημιουργίες κ.λ.π. από περισσότερα απ' τα μισά περίπου σχολεία του νομού και συμμετείχαν πάνω από χίλια οχτακόσια (1.800)!! παιδιά. Σε μια εποχή που τα παιδιά κατακλύζονται από εικόνες βίας, πολέμου και δυστυχίας, η αντίδρασή μας δεν πρέπει να είναι άλλη από το σχολείο του πολιτισμού, που γεννά την αισιοδοξία και την ελπίδα ότι οι άνθρωποι μπορούν να συνεργάζονται και να συνδημιουργούν, να χαίρονται και να ονειρεύονται μαζί, να ενδιαφέρονται για τον συνάνθρωπό τους. Αυτό το σχολείο υπηρετούν οι δάσκαλοι, που εργάστηκαν μαζί με τους μαθητές τους και φέτος στο μεγαλύτερο πολιτιστικό πρόγραμμα του νομού, το ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟ.

Ο υπεύθυνος του προγράμματος, κ. Δημήτρης Σιαμάγκας, κλείνοντας την τελευταία ημέρα αναφέρθηκε στο χαρούμενο σχολείο, που αξιοποιεί τα ενδιαφέροντα και τις ανησυχίες των μαθητών και δημιουργεί τις προϋποθέσεις, ώστε τα παιδιά να αγαπήσουν και να καλλιεργήσουν τα πολιτιστικά στοιχεία, που μας προσδιορίζουν ως λαό, και να αναπτύξουν μηχανισμούς άμυνας απέναντι στις κάθε είδους προκλήσεις τις εποχής μας.

Τέλος, αφού ευχαρίστησε όλους όσους συνέβαλαν στην επιτυχία των εκδηλώσεων ΜΑΘΗΤΟΚΟΣΜΟΣ 2003, ευχήθηκε καλές διακοπές σ' όλα τα παιδιά και ανανέωσε την υπόσχεση συνάντησης για το Μάιο του 2004.

Ο Υπεύθυνος του Προγράμματος
Μαθητόκοσμος
Δημήτρης Σιαμάγκας

Επιτροπή αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν

Ευχαριστήριο:

ΠΡΟΣ: Τη Δ.Ο.Ε.

Σας ευχαριστούμε για τη βοήθεια που μας προσφέρατε για την έκδοση του βιβλίου «Τζανάν και Ζεχρά» και σας παρακαλούμε να στείλετε στους Συλλόγους σας το παρακάτω κείμενο.

Προς όλους τους ανθρώπους της προόδου

Το αφήγημα αναφέρεται στην πραγματική ιστορία δυο αδερφών, δυο νεαρών κοριτσιών που έπεσαν μάρτυρες στον αγώνα για ελευθερία και δημοκρατία, στην απεργία πείνας-θανάτου που συνεχίζεται εδώ και τρία χρόνια μέσα και έξω από τις φυλακές της Τουρκίας με 107 νεκρούς μάρτυρες και 500 με ανήκεστες βλάβες στην υγεία τους.

Συγγραφέας ο ίδιος ο τραγικός, αλλά και ηρωικός πατέρας των δυο κοριτσιών, που ένιωσε την ανάγκη να μιλήσει μέσα από την ψυχή του γι' αυτό τον αγώνα στο βωμό του οποίου θυσιάστηκαν τα ίδια του τα παιδιά.

Το έγραψε για να μην υπάρχουν ερωτηματικά, για να μάθουν όλοι οι άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο την αλήθεια, για να σταθούν όλοι οι λαοί της γης αλληλέγγυοι στο μεγαλειώδη αγώνα ενάντια στην τρομοκρατία της εξουσίας με τα λευκά κελιά τύπου F, για να σταθούν όλοι δίπλα στους πολιτικούς κρατούμενους και για να συμπαρασταθούν ενεργά και δυναμικά.

Το έγραψε πάνω απ' όλα, για να γνωρίσουν όλοι οι αδελφοί μας, όλοι οι λαοί της γης τη δύναμη της αντίστασης, τον πόθο για ελευθερία και δημοκρατία, της ιδέες και τα οράματα των αγωνιστών όλων των λαών της Τουρκίας, το μεγαλείο και τα οράματά τους.

Όλοι οι λαοί του κόσμου είναι αδέρφια μας και σαν αδέρφια μας τους θέλουμε πλάι μας. Θέλουμε να μη μείνει κανείς που να μη γνωρίζει το δίκιο του αγώνα μας.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι των λαών της Τουρκίας θα νικήσουν με τη διεθνιστική αλληλεγγύη αντλώντας δύναμη από την πίστη και την αγάπη των λαών της Τουρκίας και όλου του κόσμου, όσο αντιστέκονται με αποφασιστικότητα θυσιάζοντας τις ζωές τους.

ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕΙ

(Σύλλογος των Οικογενειών των Πολιτικών Κρατουμένων για τη Συμπράσταση
και την Αλληλοβοήθεια) Επιτροπή αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία
και το Κουρδιστάν

Αντιπροσωπεία της Δ.Ο.Ε.

στην Κωνσταντινούπολη

Αντιπροσωπεία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. αποτελούμενη από τους Γκεσούλη Θανάση, μέλος του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και Παπλωματά Κώστα, μέλος του Ινστιτούτου Παιδαγωγικών Ερευνών και Μελετών της Δ.Ο.Ε. και Πρόεδρο του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Περιστερίου, πήρε μέρος στην αποστολή παρατηρητών δικαστικής διαδικασίας στην Κωνσταντινούπολη στις 2-6 του Δεκεμβρίου 2003, που διοργάνωσε η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν.

Στόχος της αποστολής ήταν να εκφραστεί η αλληλεγγύη των Ελλήνων εργαζομένων στους αγωνιστές της Τουρκίας, όπου ποδοπατούνται τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Η επιτροπή επισκέφτηκε στην Τουρκία την Πρωτοβουλία Δημοκρατικών Δικηγόρων, την Περιφερειακή Συνδικαλιστική Οργάνωση της DISK, το περιοδικό «Ψωμί και Δικαιοσύνη» καθώς και την Ένωση Συμπάραστασης των Πολιτικών Κρατουμένων της χώρας (TAYAD).

Στις 5 Δεκεμβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από το Δικαστήριο Κρατικής Ασφάλειας η έβδομη και τελευταία μέρα δίκης για την υπόθεση «Αρμουτλού».

Κατηγορούμενοι είναι 19 άνθρωποι για «Βοήθεια και υποστήριξη παράνομης οργάνωσης», από τους οποίους οι 8 τελούν υπό κράτηση από τις 5 του Νοέμβρη του 2001.

Στη συνοικία της Κωνσταντινούπολης Αρμουτλού βρίσκονταν πρώην φυλακισμένοι και συγγενείς φυλακισμένων, οι οποίοι πραγματοποιούσαν απεργία πείνας μέχρι

θανάτου. Το κράτος ξεκίνησε στις 5 Νοεμβρίου του 2001 μια στρατιωτική επιχείρηση ενάντια σ' αυτή τη συνοικία της πόλης, για να σπάσει την αντίσταση. Δολοφόνησε 4 απ' αυτούς και συνελήφθησαν 8 αγωνιστές οι οποίοι βρίσκονται από τότε σε διάφορες φυλακές. Λίγες μέρες μετά, στις 13 του Νοέμβρη, πραγματοποιήθηκε μια δεύτερη επίθεση. Τα σπίτια όπου βρίσκονταν οι απεργοί πείνας έγιναν ξανά στόχος των επιθέσεων. Από κείνη την ημέρα κατηγορούνται 11 ακόμη άνθρωποι για «Συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση».

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορουμένων εξήγησαν ότι το κράτος δεν διαθέτει κανένα αποδεικτικό στοιχείο γι' αυτό και ό,τι επιζητά να τιμωρήσει τους κατηγορουμένους με τη διαδικασία και τη διάρκεια της δίκης. Η τελική απόφαση του δικαστηρίου θα εκδοθεί στις 26 του Φλεβάρη 2004.

Διαπιστώθηκε η αγριότητα των δυνάμεων καταστολής την ημέρα της δίκης μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου και παρόντων των Δικαστών και του συνόλου του ακροατηρίου ενάντια στους κατηγορούμενους, αλλά και το ψηλό φρόνημα των αγωνιστών της κοινωνικής προόδου της γειτονικής χώρας, που παρά τα βασανιστήρια και την καταστολή που υφίστανται ακόμα και στα νοσοκομεία, συνεχίζουν την απεργία πείνας μέχρι θανάτου (107 νεκροί).

Είναι αναγκαία η ενίσχυση του κινήματος αλληλεγγύης προς τους αγωνιστές της Τουρκίας για τη μη λειτουργία των θανατηφόρων Λευκών Κελιών τύπου F, στα πλαίσια του κοινού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα των λαών.

Τα μέλη της αντιπροσωπείας

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1973-2003

(Τριάντα χρόνια από τότε)...

**Τιμή σ' εκείνους όπου στην ζωή των
όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.**

**Ποτέ από το χρέος μη κινούντες
δίκαιοι κ' ίσιοι σ' όλες των τες πράξεις...**

Τριάντα χρόνια μετά... Κι όμως το μήνυμά τους για μια Ελλάδα ελεύθερη, δημοκρατική, κοινωνικά δίκαιη, παραμένει στη σκέψη ή καλύτερα, στη συνείδησή μας. Οι έννοιες της συλλογικότητας, της αλληλεγγύης, της πρωτοβουλίας, της αυτοδιαχείρισης, αποτελούν την ιστορική κατάθεσή τους και αναδεικνύονται σε μόνιμες αξίες για τη σημερινή γενιά. Αυτά τα «ωραία παιδιά με τα μεγάλα μάτια σαν εκκλησίες χωρίς στασίδια», όπως έγραφε ο Γ. Ρίτσος, αυτά τα παιδιά με τη «μεγάλη θλίψη των ανδρείων, αψήφιστοι, όρθιοι στα προπύλαια», με το που πήραν την πρωτοβουλία της εξέγερσης, βρήκαν χιλιάδες συμμάχους και εντός του Πολυτεχνείου και εκτός. Θα πρέπει να βρουν και συνεχιστές. Θα πρέπει να βρουν σήμερα συμμέτοχους στα όνειρά τους.

Το Πολυτεχνείο αποτελεί για όλους μας ένα ανεξίτηλο σύμβολο, που πάντα ζητά μέσα στο χρόνο τη δικαίωσή του. Μας εμπνέει για νέους αγώνες και απαιτεί μια υπεύθυνη στάση ζωής που θα εμπνέεται από οράματα και ιδανικά. Το 1973, το Πολυτεχνείο ως κορυφαίος σταθμός της αντίστασης, ήταν ο καταλύτης για τα μετέπειτα χρόνια. Οι αγώνες και οι θυσίες στα χρόνια της δικτατορίας αποτελούν αναμφισβήτητα μια πολιτική και ιστορική υποθήκη, μια υποθήκη ελευθερίας, ευαισθησίας και ηθικής στάσης.

Βήματα έγιναν πολλά από τότε μέχρι σήμερα. Χρειάζονται όμως περισσότερα και μεγαλύτερα. Χρειάζεται αρετή, τόλμη και αποφασιστικότητα, για να μπορούμε να διηγηθούμε (χωρίς ενοχές) στα παιδιά μας το χρονικό της αντίστασης Εκείνων.

Σήμερα 30 χρόνια μετά, παλεύουμε να βρούμε τα ίχνη της χαμένης μας αθωότητας. Παλεύουμε, να ισορροπήσουμε ανάμεσα στην ιστορική μνήμη και τον ανηλεή βομβαρδισμό των διαφημιστικών μηνυμά-

των, ανάμεσα στην αίσθηση του χρέους και την ιδιότητα, ανάμεσα στον αγώνα και τη διεκδίκηση και στον εφησυχασμό. Η Δημοκρατία πρέπει να διευρύνεται, η Δημοκρατία πρέπει να γίνει κτήμα κάθε πολίτη. Και γι' αυτό ο αγώνας της 17ης του Νοέμβρη είναι ένας αγώνας που πρέπει συνεχώς να συνεχίζεται.

Σήμερα, 30 χρόνια μετά, το αίτημα για την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία εξακολουθεί να είναι στην πρώτη γραμμή στους αγώνες εκπαιδευτικών και μαθητών.

Σήμερα, 30 χρόνια μετά, αγωνιζόμαστε για ένα σχολείο ανοιχτό στην κοινωνία, που θα χωράει όλα τα παιδιά, όλες τις γνώσεις, όλα τα όνειρα. Ένα σχολείο που θα αντιμετωπίζει το διαφορετικό ως πλούτο και όχι ως απειλή. Ένα σχολείο που θα καλλιεργεί όσα ενώνουν και όχι όσα χωρίζουν ανθρώπους.

Σήμερα, 30 χρόνια μετά, το ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ, εκεί που οι αγώνες το ξαναζωντανεύουν.

Σήμερα, 30 χρόνια μετά, το Πολυτεχνείο ως άφθαρτο ηθικό σύμβολο μπορεί να γίνει αφετηρία για «να λάβουν τα όνειρα εκδίκηση».

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ανακοίνωση των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών ΔΟΕ, ΟΛΜΕ και ΠΟΣΔΕΠ και της Συνομοσπονδίας Γονέων (ΑΣΓΜΕ)

Για το θέμα του Οδυσσέα Τσενάϊ

Με αφορμή τις πρόσφατες, απαράδεκτες εξελίξεις στην περίπτωση του μαθητή Οδυσσέα Τσενάϊ, επα-
νερχόμαστε σημειώνοντας τα εξής:

1. Εκφράζουμε την αμέριστη στήριξή μας στο μαθητή Οδυσσέα Τσενάϊ στο αυτονόητο δικαίωμά του να κρατήσει την ελληνική σημαία και θεωρούμε τις αντιδράσεις μέρους της τοπικής κοινωνίας σε βάρος του, μελανό στίγμα, που ευτυχώς δε χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία και την εκπαιδευτική κοινότητα.
2. Είναι σταθερή πεποίθησή μας, ότι το σχολείο πρέπει να ενώνει και όχι να ορθώνει σύνορα, φραγμούς και διακρίσεις. Η λειτουργία του δεν μπορεί παρά να βασίζεται στις αρχές της ισονομίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων κάθε μαθητή/μαθήτριας και στην αποδοχή και το σεβασμό του διαφορετικού. Μόνο έτσι μπορεί να συμβάλει στην ενότητα και τη συνοχή μιας κοινωνίας που γίνεται ολοένα και πιο πολυ-

πολιτισμική.

3. Οι αρνητικές εξελίξεις στη Νέα Μηχανιώνα δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Πίσω από αυτές βρίσκονται τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες και τα παιδιά τους. Χρειαζόμαστε επείγοντως μια ευρύτερη πολιτική, που θα αντιμετωπίζει συνδυασμένα τα προβλήματά τους μέσα και έξω από το σχολείο με στόχο μια κοινωνία ανεκτικότητας και αλληλεγγύης. Είναι το καλύτερο που μπορούμε να προσφέρουμε στα παιδιά μας, στο συλλογικό μας μέλλον.
4. Τα Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ, της ΠΟΣΔΕΠ και της ΑΣΓΜΕ καταδικάζουμε κάθε φαινόμενο ρατσισμού, ξενοφοβίας και διακρίσεων όπως τα παραπάνω και δηλώνουμε, ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε χωρίς ταλαντεύσεις για ένα σχολείο και μια κοινωνία ισότητας, δημοκρατίας και αλληλεγγύης.

Τα Δ.Σ.

ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΣΔΕΠ & ΑΣΓΜΕ

Εκδήλωση-Παρουσίαση βιβλίου

για τα πέτρινα δημοτικά σχολεία

Την Κυριακή 14 Δεκεμβρίου 2003 στο Δημοτικό Σχολείο Ζάτουνας Αρκαδίας έγινε η παρουσίαση του βιβλίου με τίτλο: Μνήμη της Πέτρας. Ένα οδοιπορικό στα πέτρινα δημοτικά σχολεία της Ηπειρωτικής Ελλάδας.

Τη ΔΟΕ εκπροσώπησε ο Αντιπρόεδρος Θωμάς Καραγιάννης, ο οποίος προλόγησε το βιβλίο για λογαριασμό της Ομοσπονδίας επισημαίνοντας τα εξής:

«Το σχολείο είναι το όργανο παροχής της εκπαίδευσης και ο ερευνητής που μελετά ένα διδακτήριο καλείται να μεταφράσει την «εκπαιδευτική λειτουργία» και να εκφράσει τις ανάγκες σε χώρους. Έτσι, το διδακτήριο, μέσα από τη μορφή του, τους χώρους και τις λειτουργίες του, εκφράζει κάθε φορά τους στόχους της εκπαίδευσης που εξυπηρετεί.

Η «Μνήμη της πέτρας» είναι η αφορμή για ένα μικρό ταξίδι μέσα στο χώρο και στο χρόνο. Ο συγγραφέας καταγράφει και μελετά πέτρινα δημοτικά σχολεία σε πέντε γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας. Η πλειοψηφία τους είναι αγροτικά διδακτήρια τα οποία ανεγέρθηκαν

του συγγραφέα Θ. Σίδηρη

στην Ήπειρο, στη Μακεδονία, στη Θεσσαλία, στη Στερεά και στην Πελοπόννησο. Η Θράκη, η Κρήτη και η λοι-

πή νησιωτική Ελλάδα δεν λησμονήθηκαν από το συγγραφέα, αλλά αφέθηκαν επιλεκτικά απ' έξω, λόγω των ιδιαίτερων ιστορικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών των περιοχών αυτών από το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα έως και την περίοδο του μεσοπολέμου. Τα διδακτήριά τους όμως θα μπορούσαν να αποτελέσουν το βασικό υλικό ενός δεύτερου τόμου που ελπίζουμε να ακολουθήσει την έκδοση αυτή.

Το οδοιπορικό ανιχνεύει πέτρινα δημοτικά σχολεία που οικοδομήθηκαν στην ηπειρωτική Ελλάδα την περίοδο 1860-1960. Οι τελευταίες τρεις δεκαετίες του 19ου αιώνα θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως περίοδος των πρώτων προδιαγραφών. Εκεί συναντούμε τα πρώτα ψήγματα, τις θεμελιώδεις αρχές για το πως πρέπει να οικοδομούνται τα σχολικά κτίρια. Οι προδιαγραφές αυτές αποτελούν ουσιαστικά μία από τις συνέπειες της βούλησης του επίσημου κράτους να επιβάλλει το σχο-

λείο ως θεσμό σε κάθε γωνιά της ελληνικής επικράτειας. Από την εποχή εκείνη και μέχρι το 1930 αρχίζει ένα αέναο όσο και γοητευτικό παιχνίδι του «τύπου» και του «τόπου». Λέγοντας «τύπο» εννοούμε το πρότυπο σχολικό οικοδόμημα, το οποίο με μικρές παραλλαγές οικοδομείται παντού, ανεξάρτητα από τα κοινωνικά ή και αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά του κάθε «τόπου». Πότε υποχωρεί ο «τόπος» και δίνει τη θέση του στον «τύπο» και πότε αποσύρεται ο «τύπος» για να θριαμβεύσει, έστω και προσωρινά ο «τόπος». Η αντιπαλότητα της νεοκλασικής μορφολογίας με τη λαϊκή αρχιτεκτονική δεν είναι τίποτα άλλο παρά η αντανάκλαση των διεργασιών, που πραγματοποιούνται στον ελλαδικό χώρο σε πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο στη χαραυγή του εικοστού αιώνα.

Η δεκαετία του τριάντα σηματοδοτείται από το δάνειο που συνάπτει το Ελληνικό Δημόσιο επί υπουργού Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου. Η πρώτη πενταετία της περιόδου αυτής θεωρείται ως η πιο γόνιμη περίοδος στην ιστορία του διδακτηριακού ζητήματος. Το ποσό του δανείου κατανεμήθηκε σε δήμους και κοινότητες που πρόσφεραν το οικόπεδο και μέρος της δαπάνης του διδακτηρίου, ίσως μέσω κάποιων ευεργετών ή και κληροδοτημάτων. Οι γενικές προδιαγραφές των σχολικών κτιρίων καταρτίστηκαν από την Τεχνική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και εφαρμόστηκαν δύο βασικοί τύποι, ο Ορεινός και ο Πεδινός τύπος ή καλύτερα ο κτιριακός τύπος με ανοιχτό ή κλειστό διάδρομο. Τα κτίρια ήταν στην πλειονότητά τους «πολυτελείς οικοδομές». Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ίδιες προδιαγραφές κτιρίων και οι ίδιοι τύποι συνέχιζαν να εφαρμόζονται και μεταπολεμικά, μέχρι το 1961.

Στο σημείο ωστόσο αυτό θα πρέπει να συνειδητοποιηθούν οι διαφορές και οι ιδιαίτερες απαιτήσεις που παρουσιάζει το δημοτικό σχολείο του αστικού κέντρου από το δημοτικό σχολείο του χωριού. Στα απομακρυσμένα μικρά χωριά με τα περισσότερα «πέτρινα κάστρα», αλλά με τις ελάχιστες ή πολλές φορές ανύπαρκτες δυνατότητες πνευματικής ανάπτυξης, οι μαθητές θεωρούσαν το σχολείο τους δικό τους σπίτι και αισθάνονταν ασφαλείς, αφού εκεί γίνονταν όλες οι εκδηλώσεις και το κτίριο πράγματι δέσποζε της περιοχής [σχετικές φωτογραφίες του Εξωφύλλου το επιβεβαιώνουν].

Το Σχολείο για το μαθητή, το διδακτήριο, ήταν ο ζωτικός πυρήνας που παρέμενε «ανοιχτός» όλη τη μέρα,

ο χώρος των κοινωνικών εκδηλώσεων, ο χώρος συναντήσεων με τους φίλους του, συζητήσεων και προβληματισμού, το εργαστήριο απασχόλησης και μάθησης, ο χώρος πληροφόρησης, άθλησης και παιχνιδιού. Ο χώρος που ο μαθητής ένιωθε ασφάλεια και ελευθερία για να εκφράσει τις σκέψεις του και ν' αγαπήσει τη μάθηση και τη ζωή. Κάτι που σήμερα λείπει από τα σχολεία των μεγαλουπόλεων.

Όσοι βέβαια ψηλαφίσουν τα ίχνη της «Μνήμης της πέτρας» και έχουν φοιτήσει σε τέτοια σχολεία, κυρίως ολιγοθέσια, ασφαλώς και θα φέρουν στη μνήμη τους στιγμές και γεγονότα από τα πέτρινα σχολεία, τα «μικρά πα-

νεπιστήμια». Σχολεία που δυστυχώς σβήνουν σήμερα, χωρίς βέβαια να υποκύψουν στο πέρασμα του χρόνου, αλλά χωρίς πλέον να φιλοξενούν τους μικρούς μαθητές και τις φωνές τους, αφού έπαψαν να λειτουργούν εδώ και αρκετά χρόνια.

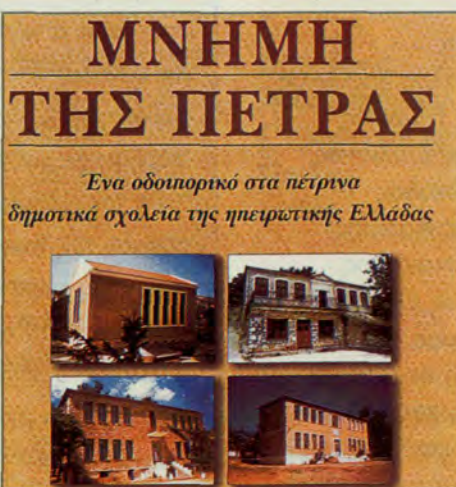
Έχοντας αυτές τις σκέψεις κατά νου, το οδοιπορικό μας δεν θα μπορούσε να είναι μια απλή κτιριολογική καταγραφή και μελέτη, ούτε ίσως μια εκτεταμένη ιστορική έρευνα που θα είχε ως σκοπό να αναδείξει το θεσμό του σχολείου. Η διάσταση της ανθρωπογεωγραφίας πάνω στην

οποία ακροβατούν ο «τύπος» και ο «τόπος» να κάνουν το δικό τους παιχνίδι, είναι ίσως αυτή η πτυχή που θα πρέπει να προσέξουμε περισσότερο σε τούτο το βιβλίο.

Από την πλευρά μας να συγχαρούμε το συγγραφέα της έκδοσης που ασχολήθηκε με ένα τέτοιο θέμα και να του ευχηθούμε πάντα συνέχιση των προσπαθειών του.

Η «Μνήμη της πέτρας» ως αποτελέσει το έναυσμα να θυμηθούμε τα λόγια του Αλέξανδρου Δελμούζου, όλοι εμείς, που προσπαθήσαμε και προσπαθούμε να «στηθεί ένα σχολείο αληθινό πάνω στη δική μας ζωή». Πολύ δε περισσότερο όλοι εκείνοι που πέρασαν από τέτοια σχολεία και που τόσα θυμούνται και νοσταλγούν από τα δύσκολα αλλά ωραία χρόνια της πρώτης νιότης τους. Το δάσκαλό τους, μορφή και προσωπικότητα και το σχολείο τους, το δικό τους σχολείο, το πέτρινο, που στέκει «όρθιο και αγέρωχο», αν κι έχουν περάσει δεκάδες χρόνια...

Μέρος των εσόδων από την πώληση του βιβλίου θα διατεθούν για την αναπαλαίωση του Δημ. Σχολείου Ζάτουνας Αρκαδίας, όπου θα στεγαστεί το μουσείο του κορυφαίου μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Εκπαίδευσης

Δελτίο Τύπου

Στην Αθήνα, στις 2/7/2003, μετά τις αρχαιρεσίες της 21/6/2003, συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Πανελλήνιας Ένωσης Σχολικών Συμβούλων Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης, ως εξής:

Πρόεδρος:	Σάββα Ελένη
Αντιπρόεδρος:	Δημητρώπουλος Βασίλειος
Γενικός Γραμματέας:	Κακαλέτρης Γεώργιος
Ταμίας:	Καραγιάννης Στυλιανός
Ειδικός Γραμματέας:	Σαλτερής Νικόλας
Μέλη:	Αθανασάκης Αρτέμης Ζήσης Κωνσταντίνος Νασιόπουλος Θεόδωρος Σπανός Πέτρος

Κύριος στόχος της Ένωσης είναι η ποιοτική αναβάθμιση της Παιδείας μας, μέσα από την προαγωγή του ρόλου του Σχολικού Συμβούλου και της επιστημονικής, παιδαγωγικής καθοδήγησης κατά την καθημερινή λειτουργία της εκπαιδευτικής δράσης.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος
ΣΑΒΒΑ ΕΛΕΝΗ

Ο Γενικός Γραμματέας
ΚΑΚΑΛΕΤΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Συνάντηση Πανελλήνιας Ένωσης Σχ. Συμβούλων Α/θμιας & Β/θμιας Εκπ/σης με το Προεδρείο του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Στις 2 Δεκεμβρίου 2003 συναντήθηκε αντιπροσωπεία του Δ.Σ. της Πανελλήνιας Ένωσης Σχολικών Συμβούλων Α/θμιας και Β/θμιας Εκπ/σης με το Προεδρείο του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Η συνάντηση υπήρξε ειλικρινής και εποικοδομητική.

Επικράτησε θετικό κλίμα για περαιτέρω συνεργασία και ουσιαστική επικοινωνία με πρωταρχικό στόχο την ποιοτική αναβάθμιση της Εκπαίδευσης.

Ο Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., κ. Μπράτης Δημήτριος, υποσχέθηκε κάθε συμπαράσταση στο παιδαγωγικό έργο των Σχολικών Συμβούλων.

Για το Δ.Σ.

Η Πρόεδρος
Σάββα Ελένη

Ο Γεν. Γραμματέας
Κακαλέτρης Γεώργιος

Αναζητήσεις στην Κυπριακή Εκπαίδευση

(Μπροστά σε μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση)
Συγκρότηση 7μελούς Επιτροπής Πανεπιστημιακών

Είναι γνωστό ότι η Κύπρος έχει διαμορφώσει και εδραιώσει ένα καλά οργανωμένο και πειθαρχημένο εκπαιδευτικό σύστημα. Οι ταχύτατες όμως κοινωνικοοικονομικές μεταβολές που συντελούνται και στην Κύπρο και κυρίως η επικείμενη ενσωμάτωσή της στον ευρωπαϊκό κορμό, απαιτούν τομές σ' όλες τις πλευρές της κοινωνικοοικονομικής και εκπαιδευτικής ζωής. Για το λόγο αυτό η νέα κυπριακή Κυβέρνηση έχει εξαγγείλει, ότι είναι αποφασισμένη να προχωρήσει σε μια **σφαιρική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση**.

Για την υλοποίηση αυτού του στόχου με πρόσφατη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου της Κυπριακής Δημοκρατίας διορίστηκε μια επταμελής επιτροπή Πανεπιστημιακών υπό την προεδρία του γνωστού Κύπριου Πανεπιστημιακού (Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Wisconsin της Αμερικής) και αντεπιστέλλοντος μέλους της Ακαδημίας Αθηνών Ανδρέα Καζαμία. Στην επιτροπή συμμετέχουν ακόμη οι Κύπριοι Πανεπιστημιακοί Γιώργος Φιλίππου, Αθανάσιος Γαγάτσης, Κρίστης Χρυσοστόμου, Ελπίδα Κεραυνού (Αντιπρύτανης Πανεπιστημίου Κύπρου) και από την Ελλάδα οι Γιώργος Τσιάκαλος, Καθηγητής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και ο **Σήφης Μπουζάκης** Καθηγητής Παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η παραπάνω επιτροπή αναμένεται να εισηγηθεί στην Κυβέρνηση και τον νέο Υπουργό Παιδείας Πεύκιο Γεωργιάδη προτάσεις αναφορικά με:

- Τους στόχους και τους προσανατολισμούς της Κυπριακής Εκπαίδευσης.
- Την Οργάνωση-διοίκηση του εκπαιδευτικού συστήματος.
- Τη δομή και διάρθρωση του συστήματος.
- Τα σχολικά βιβλία και τα αναλυτικά προγράμματα.
- Την εκπαίδευση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
- Τα συστήματα αξιολόγησης και εξετάσεων.
- Την πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Η Επιτροπή πρόκειται να υποβάλει το πόρισμά της μέχρι τα τέλη Μαρτίου 2004.

Νέα Διοικητικά Συμβούλια Συλλόγων

Αιγιαλείας

Πρόεδρος:	Ελευθεριώτης Δημήτριος
Αντιπρόεδρος:	Μέρμηγκας Γεώργιος
Γ. Γραμματέας:	Σπηλιωτόπουλος Ευστάθιος
Ταμίας:	Σταθακοπούλου Ζωή
Μέλη:	Αντωνοπούλου Πολυξένη Παπαδόπουλος Ιωάννης Κουτσαντώνης Κων/νος

Αγρινίου-Θέρμου «Κοσμάς ο Αιτωλός»

Πρόεδρος:	Σερέτης Αθανάσιος
Αντιπρόεδρος:	Σπύρου Δημήτριος
Γ. Γραμματέας:	Καρτσακάλη Κων/να
Ταμίας:	Μπακογιάννης Παναγιώτης
Μέλη:	Λιανόπουλος Θωμάς Κολοβός Χρήστος Ρέππας Κων/νος Λιάτσου Χριστοφορούλα Φούντας Στυλιανός

Αμαλιάδας

Πρόεδρος:	Γεωργόπουλος Αλέξης
Αντιπρόεδρος:	Κολόσακας Άγγελος
Γ. Γραμματέας:	Νικολόπουλος Τρύφωνας
Ταμίας:	Παναγιωτάρας Δημήτριος
Μέλη:	Βαρελά Αγγελική Πατσούρης Ευθύμιος Νταλαμάρας Γεώργιος

Αμφιλοχίας

Πρόεδρος:	Βασίλας Μάρκος
Αντιπρόεδρος:	Καρακώστας Σπύρος
Γ. Γραμματέας:	Αλπός Γεώργιος
Ταμίας:	Τρομπούκης Ευάγγελος
Μέλη:	Βανάκας Νικόλαος Πλακιάς Μάριος Μπεκιάρης Χρήστος

Άνδρου, Κέας, Κύθνου, Σερίφου

«Θεόφιλος Καΐρης»

Πρόεδρος:	Ασυνάνογλου Άννα
Αντιπρόεδρος:	Κορκοδείλου Μαργαρίτα
Γ. Γραμματέας:	Στουπής Κωνσταντίνος
Ταμίας:	Καραβασίλη Ελένη
Μέλη:	Πανάγος Κωνσταντίνος Στεφάνου Δημήτριος Κιουσέτσας Νικόλαος

Άργους

Πρόεδρος:	Καρδαράκος Νικόλαος
Αντιπρόεδρος:	Μακρής Δημήτριος
Γ. Γραμματέας:	Δαϊλός Ηλίας
Ταμίας:	Γεώργας Αναστάσιος
Μέλη:	Αργυρόπουλος Νικόλαος Τσίμπος Χρήστος Δασκαλόπουλος Ευάγγελος

Βόρειας Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης»

Πρόεδρος:	Τζημητρέας Γεώργιος
Αντιπρόεδρος:	Σεκέρογλου Σόλων
Γ. Γραμματέας:	Ζήσης Απόστολος
Ταμίας:	Μπόζας Κων/νος
Μέλη:	Κλητσινίκος Δημήτριος Ηλιάδης Αλέξανδρος Γιαννόπουλος Μιχαήλ

Γιαννιτών

Πρόεδρος:	Αγγελίδης Νικόλαος
Αντιπρόεδρος:	Καρυπίδης Βασίλειος
Γ. Γραμματέας:	Λιάβας Σπυρίδων
Ταμίας:	Κόκκαλης Βασίλειος
Μέλη:	Γκργκινούδη Ελένη Παναγιωτίδου Βιργινία Τσολάκης Απόστολος

Ημαθίας

Πρόεδρος:	Ντάμτσιος Κων/νος
Αντιπρόεδρος:	Σοφρόνωφ Ιωάννα
Γ. Γραμματέας:	Απιδοπούλου Σοφία
Ταμίας:	Θεοχαρόπουλος Δημήτριος
Μέλη:	Διολιόπουλος Αντώνιος Πετανίδης Δημήτριος Χαιριστανίδης Ελευθέριος

Θήβας «Ο Πίνδαρος»

Πρόεδρος:	Αρχοντής Δημήτρης
Αντιπρόεδρος:	Τραμπάκουλας Ηλίας
Γ. Γραμματέας:	Πανάγου Γιώργος
Ταμίας:	Κουτσοβασίλη Όλγα
Μέλη:	Σελέκου Αλεξία Ταξιάρχης Δημήτρης Δόσης Οδυσσέας

Ιωαννίνων

Πρόεδρος:	Τσιάλος Στέφανος
Αντιπρόεδρος:	Κωσταγιάννης Αθανάσιος

Γ. Γραμματέας: Τζιάσιος Χρήστος
Ταμίας: Βενέτης Κων/νος
Μέλη: Ζήκος Σπυρίδων
 Ευθυμίου Λεωνίδα
 Πολύζος Κων/νος
 Τζώρτζη Δάφνη
 Ράπη Σοφία
 Βραζιτούλη Ευγενία
 Γιώτης Λάζαρος

Καλαθρύτων

Πρόεδρος: Σιέττος Σπήλιος
Αντιπρόεδρος: Μαραγκός Νίκος
Γ. Γραμματέας: Κουλούρη Ειρήνη
Ταμίας: Πετρόπουλος Πέτρος
Μέλη: Αλατσατιανός Κυριάκος
 Νασιάκος Ηλίας
 Χάϊδας Χρήστος

Καστοριάς

Πρόεδρος: Τριανταφυλλίδης Φώτιος
Αντιπρόεδρος: Παπασταύρος Γεώργιος
Γ. Γραμματέας: Αντωνιάδης Αντώνιος
Ταμίας: Τζιώτζης Κων/νος
Μέλη: Μαλέα Βασιλική
 Μεκάσης Ιωάννης
 Φιλίππου Στέργιος

Κεντρικής και Νότιας Χαλκιδικής

Πρόεδρος: Ταρπινίδης Χρήστος
Αντιπρόεδρος: Καρανικόλας Χρήστος
Γ. Γραμματέας: Ιορδανίδου Φωτεινή
Ειδ. Γραμματέας: Γεωργιάδης Νικόλαος
Ταμίας: Βογιατζής Χρήστος
Μέλη: Μαυρόπουλος Στυλιανός
 Χριστιανού Αγγελική

Κεφαλληνίας-Ιθάκης

Πρόεδρος: Μπαγιώτης Γεώργιος
Ειδ. Γραμματέας: Σταθάτος Θεόδωρος
Αντιπρόεδρος: Τσιβράς Ανδρέας
Γ. Γραμματέας: Παπαδάτου Μαρία
Ταμίας: Μαροπούλου Σοφία
Μέλη: Παρίση Χρυσούλα
 Διαμάντη Ευάγγελος

Κιλκίς

Πρόεδρος: Ταλαμπήρης Κων/νος
Αντιπρόεδρος: Τσακαλοφίδης Γεώργιος
Γ. Γραμματέας: Σταμπουλής Λεωνίδα

Ειδ. Γραμματέας: Θεοδώρου Ευτυχία
Ταμίας: Μπαλάσκας Γεώργιος
Μέλη: Γραμμένος Θωμάς
 Γάγος Ιωάννης
 Αξιμιώτης Ιωάννης
 Παπαδόπουλος Αριστείδης

Κοζάνης

Πρόεδρος: Καραμήτσος Θεόδωρος
Αντιπρόεδρος: Βελώνης Θωμάς
Γ. Γραμματέας: Αδαμίδης Νικόλαος
Ταμίας: Γάγαλης Ηλίας
Μέλη: Βασιλάκου Ουρανία
 Μπονές Νικόλαος
 Κακουλίδου Φωτεινή
 Βίλδης Αθανάσιος
 Παπαναρέτου Χαρίκλεια

Κορινθίας

Πρόεδρος: Δημητρίου Νικόλαος
Αντιπρόεδρος και
Ειδ. Γραμματέας: Ζιάκας Ευάγγελος
Γ. Γραμματέας: Σιφακάκης Πολυχρόνης
Ταμίας: Βλάχος Νικόλαος
Μέλη: Τζώρτζης Ιωάννης
 Ραντίτσας Κων/νος
 Νακόπουλος Βασίλειος

Λακωνικής (Γυθείου)

Πρόεδρος: Τραγάκης Νικόλαος
Α' Αντιπρόεδρος: Τσούλια Αναστασία
Β' Αντιπρόεδρος: Μπιρμπάκου Σταυρούλα
Γ. Γραμματέας: Κομπόγεωργας Παναγιώτης
Ειδ. Γραμματέας: Τσουρούνη Παναγιώτα
Ταμίας: Αθανασάκου Σταυρούλα
Μέλη: Μπόκος Μιχαήλ
 Καλομοίρης Γεώργιος
 Παπαδάκος Νικόλαος

Λεχαινών

Πρόεδρος: Γεωργόπουλος Διονύσιος
Αντιπρόεδρος: Καραθανάσης Διονύσιος
Γ. Γραμματέας: Στεργίου Μαριάννα
Ταμίας: Πετρόπουλος Θεόδωρος
Μέλη: Βουρτσάνη Αθανασία
 Τσεκουράς Φώτης
 Μυλωνάκης Χρήστος

Λιβαδειάς

Πρόεδρος: Κεχαγιάς Στυλιανός
Αντιπρόεδρος: Μιχαηλίδης Μάριος

Γ. Γραμματέας: Καραπιέρης Δημήτριος
Οργ. Γραμματέας: Γεωργάτου-Ποντικοπούλου Β.
Ταμίας: Γιαννιός Μιχαήλ
Μέλη: Γαμβρίλης Ιωάννης
 Γάκης Ευάγγελος

Λοκρίδας

Πρόεδρος: Μιχαηλίδης Κων/νος
Αντιπρόεδρος: Μπαμπάς Γεώργιος
Γ. Γραμματέας: Παπαστεφάνου Αργυρώ
Ταμίας: Σερέτη Χρυσούλα
Μέλη: Κωνσταντίνου Δρόσος
 Χειμάρας Βασίλης
 Αρβανίτης Φώτης

Μολάων «Γιάννης Ρίτσος»

Πρόεδρος: Καραμούτσου Έλλη
Αντιπρόεδρος: Γραμματικάκης Κων/νος
Γ. Γραμματέας: Κρητικού Μαρία
Ταμίας: Αναγνωστοπούλου Ελένη
Μέλος: Κούρταλης Νικόλαος

Ναυπακτίας

Πρόεδρος: Αντωνοπούλου Έλενα
Αντιπρόεδρος: Χουλιάρας Βασίλης
Γ. Γραμματέας: Σουλτανίδης Γιώργος
Ταμίας: Ρισβάς Θάνος
Μέλη: Κουτσοσπύρος Γιάννης
 Παλόπουλος Γιάννης
 Σταΐκος Δημήτρης
 Λουκόπουλος Άρης
 Ζαρκοδούλα Λένα

Ναυπλίας-Ερμιονίδας

Πρόεδρος: Παγούννη Βασιλική
Αντιπρόεδρος: Καζάς Γεώργιος
Γ. Γραμματέας: Βώσσοις Γεώργιος
Ταμίας: Χρόνης Παναγιώτης
Μέλη: Μητσιάνης Γεώργιος
 Λύγδας Δημήτριος
 Καρούντζου Γεωργία

Πάτρας

Πρόεδρος: Κόρδας Νίκος
Αντιπρόεδρος: Μπαρής Θεόδωρος
Γ. Γραμματέας: Σκεπετάρης Ηλίας
Ειδ. Γραμματέας: Λέκκας Αντώνης
Ταμίας: Βλάχος Κώστας
Μέλη: Ζάγκος Γιώργος
 Κυπραίος Μανόλης
 Παπαθανασίου Κώστας
 Φίλιας Ανδρέας

Παιονίας

Πρόεδρος: Ίγγιλις Ιωάννης
Αντιπρόεδρος: Πετσανούκης Χρήστος
Γ. Γραμματέας: Μήτρου Μαρίνα
Ταμίας: Σαββίδης Παρασκευάς
Μέλη: Παναγιωτίδου Φωτεινή
 Ξερχογιαννοπούλου Παν.
 Κούπανης Αριστοτέλης

Πύργου

Πρόεδρος: Τσάμη Διονυσία
Αντιπρόεδρος: Ξενογιαννοπούλου Αικατερίνη
Γ. Γραμματέας: Αλεξόπουλος Διονύσιος
Ταμίας: Πικέας Γεώργιος
Μέλη: Φωτόπουλος Γεώργιος
 Γιαννικόπουλος Δημήτριος
 Κούλης Κων/νος

Ροδόπης

Πρόεδρος: Κυριάκου Χάρης
Αντιπρόεδρος: Καδρούδης Θανάσης
Γ. Γραμματέας: Κωνσταντινίδης Μαρίνος
Ταμίας: Γούλας Γιώργος
Μέλη: Μίγγου Χρυσούλα
 Τζιωτζιός Κώστας
 Θεοδώρου Σταύρος

Ν. Σερρών «Ο ΕΜΜ. ΠΑΠΑΣ»

Πρόεδρος: Καραβασίλης Ιωάννης
Αντιπρόεδρος: Νέλλα Μαρία
Γ. Γραμματέας: Σιαμάγκας Δημήτριος
Ειδ. Γραμματέας: Καρδάκος Κων/νος
Οργ. Γραμματέας: Στεφανάκης Στέφανος
Ταμίας: Σιδηρόπουλος Περικλής
Μέλη: Σπάση Βέτα
 Δράτσιος Παναγιώτης
 Μπογογιαννίδης Αναστάσιος
 Βαλσαμάκη Χριστίνα
 Σεκερτζής Θωμάς

Σικυώνος-Ξυλοκάστρου

Πρόεδρος: Κάσσιος Δημήτριος
Αντιπρόεδρος: Σακελλαρίου Σπυριδούλα
Γ. Γραμματέας: Νικολούλιας Αργύριος
Ταμίας: Πολυχρονιάδου Φανή
Μέλη: Στεργιούλης Δημήτριος
 Μπόκας Βασίλειος
 Μπούρμπουλα Βασιλική

Τρίπολης

Πρόεδρος: Μπαλάσης Νικόλαος

Αντιπρόεδρος: Χατζοπούλου-Μίκου Φρόσω
 Γ. Γραμματέας: Παπάλου Μαρία
 Οργ. Γραμματέας: Μαρινόπουλος Βασίλειος
 Ταμίας: Ρουμελιώτης Παναγιώτης
 Μέλη: Μαρκόπουλος Κων/νος
 Κούρος Γεώργιος
 Βασιλόπουλος Ιωάννης
 Σελίμης Τριαντάφυλλος

Φθιώτιδας

Πρόεδρος: Μητσόπουλος Κων/νος
 Αντιπρόεδρος: Παπαδόπουλος Θεόδωρος
 Γ. Γραμματέας: Γεωργαντζάς Κων/νος
 Ειδ. Γραμματέας: Δουβλέκα Κατερίνα
 Ταμίας: Τσαπρούνης Αθανάσιος
 Μέλη: Χουλιάρα-Σιδερά Παναγιώτα
 Παπακωνσταντίνου Απ.
 Παπαντώνης Βασίλειος
 Φουσέκης Χρήστος

Φλώρινας

Πρόεδρος: Μιχαηλίδου Αλεξάνδρα
 Αντιπρόεδρος: Παντελίδης Θεόδωρος
 Γ. Γραμματέας: Κολάρης Λάζαρος
 Ταμίας: Μοριχοβίτης Αθανάσιος
 Μέλη: Αντωνιάδης Χαράλαμπος
 Δούμτσης Κων/νος
 Σινάνης Ευάγγελος

Χανίων

Πρόεδρος: Νικολουδάκης Γιώργος
 Αντιπρόεδρος: Τζιλιβάκης Νεκτάριος
 Γ. Γραμματέας: Χιωτάκης Γιάννης
 Ειδ. Γραμματέας: Μπαδιεριτάκη Μαρία
 Ταμίας: Πετράκης Νεκτάριος
 Μέλη: Ζώης Σταύρος
 Ντουντουλάκης Κώστας
 Ποντικάκης Φώτης
 Σπαντιδάκης Βαγγέλης

Α' Αθηνών

Πρόεδρος: Καππής Γιώργος
 Αντιπρόεδρος: Τρανός Χρήστος
 Γ. Γραμματέας: Χριστόπουλος Νίκος
 Ειδ. Γραμματέας: Κουκούτσης Χαράλαμπος
 Μέλη: Αναστόπουλος Ανάστος
 Γκρέκας Παναγιώτης

Αγ. Αναργύρων

Πρόεδρος: Γιαμαλάκης Μιχάλης
 Αντιπρόεδρος: Αθανασόπουλος Αναστάσιος

Γ. Γραμματέας: Παπασακελλαρίου Μαρία
 Ειδ. Γραμματέας: Κωνσταντινίδης Αλέξης
 Ταμίας: Κάσαρης Σταύρος
 Μέλη: Μαρινοπούλου Σοφία
 Αντωνιάδου Παναγιώτα

Αν. Αττικής «Ο Σωκράτης»

Πρόεδρος: Ευθυμίου Θανάσης
 Αντιπρόεδρος: Μαρκάκης Γιάννης
 Γ. Γραμματέας: Χριστοφίδης Δημήτρης
 Ειδ. Γραμματέας: Παπαγιαννόπουλος Απ.
 Ταμίας: Κοσμετάτος Παύλος
 Μέλος: Ηλιόπουλος Γιάννης
 Μπέλλος Λάμπρος

Αιγάλεω

Πρόεδρος: Βαϊνάς Παντελής
 Αντιπρόεδρος: Ζώτος Νίκος
 Γ. Γραμματέας: Στεφανόπουλος Βαγγέλης
 Ειδ. Γραμματέας: Τζουρμανάς Ξενοφών
 Ταμίας: Σάμιος Παναγιώτης
 Μέλη: Σκλαβούνος Λάμπρος
 Αραβανή Παναγιώτα

Δυτ. Αττικής

Πρόεδρος: Γεωργούλης Κων/νος
 Αντιπρόεδρος: Κωνσταντόπουλος Περικλής
 Γ. Γραμματέας: Μυρτσιώτης Στέργιος
 Οργ. Γραμματέας: Πατρικόπουλος Ευάγγελος
 Ταμίας: Καρατζάς Βασίλειος
 Μέλη: Τσιαντός Νικόλαος
 Μακρυγιάννης Στέφανος

Ηλιούπολης

Πρόεδρος: Αραμπατζής Δημήτριος
 Αντιπρόεδρος: Λουκάς Γεώργιος
 Γ. Γραμματέας: Χήρα Αγαθή
 Ταμίας: Λαμπούδη Χρυσή
 Μέλη: Φουρνόδαυλος Κων/νος
 Καρακούσης Κων/νος
 Μεραμβελιωτάκη Χρυσούλα

Δάφνης-Υμηττού-Νέου Κόσμου-

Αγ. Αρτεμίου «Ο Μακρυγιάννης»

Πρόεδρος: Φαλελάκη Αγγελική
 Αντιπρόεδρος: Πιλάλης Χρήστος
 Γ. Γραμματέας: Χρυσικόπουλος Αριστείδης
 Ειδ. Γραμματέας: Δασκαλοθανάσης Χρήστος
 Ταμίας: Δοσπάτης Ηλίας
 Μέλη: Ζαχόπουλος Ιωάννης
 Μπέσσας Ανδρέας

Καλλιθέας-Μοσχάτου**«Αριστοτέλης-Έλλη Αλεξίου»**

Πρόεδρος:	Καραθασέλας Στάθης
Αντιπρόεδρος:	Παπαδόπουλος Χαράλαμπος
Γ. Γραμματέας:	Αντωνιάδης Γιώργος
Ειδ. Γραμματέας:	Λουκάς Σπήλιος
Ταμίας:	Ψυχογιός Άρης
Μέλη:	Φακάλου Μαρία Μπενέτσης Θανάσης

«Κ. Σωτηρίου»

Πρόεδρος:	Μιχαηλάρης Γεώργιος
Αντιπρόεδρος:	Γεδεών Πόπη
Γ. Γραμματέας:	Θεοδωράτου Αθηνά
Ταμίας:	Μέντης Ανδρέας
Μέλη:	Τουρτούνης Γεώργιος Πανταζής Παναγιώτης Τουλγαρίδης Κων/νος

Περιστερίου «Έλλη Αλεξίου»

Πρόεδρος:	Παπλωματάς Κώστας
Αντιπρόεδρος:	Παπαρηγορίου Κλέαρχος
Γ. Γραμματέας:	Ρήγας Παναγιώτης
Ειδ. Γραμματέας:	Αραμπατζή Ελένη
Ταμίας:	Ξέρας Δημήτρης
Μέλη:	Καπράνας Ζήσης Παπαευθυμίου Θανάσης Σαρακηνού Ελένη Στάμος Αδάμ Φασούλας Δημήτρης Χαϊντούτης Ηλίας

Ν. Σμύρνης

Πρόεδρος:	Λάγιος Χάρης
Γ. Γραμματέας:	Γκόνης Γιάννης
Αντιπρόεδρος:	Καραμουσουλής Γιώργος
Ταμίας:	Κωστόπουλος Μάκης
Μέλη:	Μόσιος Σπύρος Κουμέντος Γιάννης Μελαμπιανάκη Ζέτα

Νίκαιας-Πειραιά

Πρόεδρος:	Γκότοβος Βασίλης
Αντιπρόεδρος:	Σιούλας Γιάννης
Γ. Γραμματέας:	Λιακόπουλος Παναγιώτης
Ειδ. Γραμματέας:	Χατζηθωμάς Βαγγέλης
Ταμίας:	Τσούτσουρας Παύλος
Μέλη:	Δημητρακόπουλος Γιώργος Παλαπάνη Δήμητρα

Παλαιού Φαλήρου

Πρόεδρος:	Βλέτσας Χρήστος
Αντιπρόεδρος:	Μπίσαλας Δημήτρης
Γ. Γραμματέας:	Παπαδημητρίου Δημήτρης
Ταμίας:	Μιχοπούλου Μπέτυ
Μέλη:	Δεμερτζής Γιώργος Καπένη Γεωργία Μποσμή Χρήστος

«Ο Παρθενώνας»

Πρόεδρος:	Μαρκόπουλος Σπύρος
Αντιπρόεδρος:	
Ταμίας:	Σύφαντος Νίκος
Γ. Γραμματέας:	
Ειδ. Γραμματέας:	Τσαγκαράτου Αιμιλία
Μέλη:	Παππάς Παντελής Δημοπούλου Ιωάννα Μάρκου Φρειδερίκη Κέγκος Φίλιππος

«Ο Περικλής»

Πρόεδρος:	Λάττας Σπυρίδων
Αντιπρόεδρος:	
Ταμίας:	Παπαδοπούλου Αριστέα
Γ. Γραμματέας:	Λιάκος Κων/νος
Μέλη:	Χρήστου Παύλος Μπελέσης Ιωάννης Πότσης Κων/νος Τσουρουνάκης Ιωάννης

Σαλαμίνας

Πρόεδρος:	Μπούτση Κατερίνα
Αντιπρόεδρος:	Αποστόλου Αθηνά
Γ. Γραμματέας:	Αμανατίδης Σάββας
Ταμίας:	Καλαμπόκης Σωτήρης
Μέλη:	Μπάγιος Θρασύβουλος Σακελλαρίου Αλεξάνδρα Σωτηριάδου Στυλιανή

«Γ. Σεφέρης»

Πρόεδρος:	Τσικρικάς Κων/νος
Αντιπρόεδρος:	Χόρτης Κων/νος
Γ. Γραμματέας:	Παπαδιώτης Σπύρος
Ταμίας:	Καμπούρης Δημήτριος
Μέλη:	Ψαρογιάννης Απόστολος Μηνάς Αθανάσιος Οντούλη Άντζυ

30^ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Συνεδριακό καί Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών
1-3 Οκτωβρίου 2004

Αξιότιμοι κύριοι,

Το Εργαστήριό μας, διοργανώνει το 3^ο Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα: «Ιστορία Εκπαίδευσης». Στο παραπάνω συνέδριο που θα πραγματοποιηθεί στις 1-3 Οκτωβρίου 2004, έχουν προσκληθεί να συμμετάσχουν έλληνες και ξένοι επιστήμονες που ασχολούνται με θέματα Ιστορίας Εκπαίδευσης. Θεματικές ενότητες του Συνεδρίου είναι οι εξής:

- Ζητήματα Ιστοριογραφίας
- Ιστορία Σχολικών Εγχειριδίων
- Ιστορία Αναλυτικών Προγραμμάτων
- Ιστορία Εκπ/κών Μεταρρυθμίσεων
- Ιστορία και Διοίκηση Εκπαίδευσης
- Τοπική Ιστορία
- Ιστορία Εκπ/κών Θεσμών
- Ιστορία Παιδαγωγικών Ιδεών
- Ιστορία Εκπ/κών Ιδρυμάτων
- Ιστορία Εκπ/σης Απόδημου Ελληνισμού
- Ιστορία Εκπαίδευσης, Επιμόρφωσης και Μετεκπαίδευσης Εκπ/κών

Όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν ως σύνεδροι στο παραπάνω συνέδριο θα πρέπει να το δηλώσουν, συμπληρώνοντας και το σχετικό επισυναπτόμενο έντυπο. Όσοι συμμετάσχουν με ανακοίνωση (προφορική ή αναρτημένη) θα πρέπει να στείλουν το σχετικό έντυπο και περίληψη της ανακοίνωσής τους σε ηλεκτρονική μορφή (δισκέτα ή e-mail) μέχρι 10-1-2004. Μετά την ημερομηνία αυτή ουδεμία ανακοίνωση θα γίνει δεκτή. Στο πλαίσιο του συνεδρίου θα λειτουργήσουν, με βάση τη θεματολογία του συνεδρίου, συμπόσια που θα δώσουν την ευκαιρία για διεξοδική συζήτηση επί των εισηγήσεων. Στα συμπόσια αυτά θα υπάρχουν υπεύθυνοι συντονιστές στους οποίους μπορούν να απευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι. Όσοι ενδιαφέρονται να οργανώσουν

ένα τέτοιο συμπόσιο να επικοινωνήσουν μαζί μας. Ήδη έχει αποφασισθεί η οργάνωση των παρακάτω συμποσίων:

- Ιστορία και Πανεπιστημιακή πολιτική
Συντονιστές: Δ. Γράβαρης-Ν. Παπαδάκης
- Ιστορία Παιδείας και Παιδαγωγικών Σπουδών
Συντονιστές: Α. Χουρδάκης-Α. Κοντάκος
- Ιστορία και Διοίκηση Εκπαίδευσης
Συντονιστής: Α. Ανδρέου
- Συνδικαλισμός και Εκπαίδευση
Συντονιστής: Δ. Χαραλάμπους

Ακόμη, στο πλαίσιο του συνεδρίου θα υπάρξει ενότητα στην οποία θα παρουσιασθούν τμήματα μεταπτυχιακών εργασιών που είναι σε εξέλιξη από υποψήφιους διδάκτορες ή μεταπτυχιακούς φοιτητές διετών προγραμμάτων. Οι ενδιαφερόμενοι να δηλώσουν συμμετοχή και το θέμα τους στην Ο.Ε. (δεν απαιτείται εδώ περίληψη).

Όλες οι εργασίες θα κριθούν από επιστημονική επιτροπή και οι εισηγητές θα ενημερωθούν έγκαιρα. Ολόκληρο το κείμενο της εισήγησης θα πρέπει να σταλεί με e-mail ή να παραδοθεί στην Οργανωτική Επιτροπή κατά τη διεξαγωγή των εργασιών του συνεδρίου σε ηλεκτρονική μορφή. Όλες οι ανακοινώσεις θα συμπεριληφθούν στα πρακτικά του συνεδρίου, που θα εκδοθούν σε ηλεκτρονική μορφή. Η ανακοίνωση θα πρέπει να μην έχει παρουσιασθεί σε άλλη επιστημονική εκδήλωση ούτε να έχει δημοσιευθεί Για περισσότερες πληροφορίες απευθύνεστε στη Γραμματεία του συνεδρίου. Έντυπα συμμετοχής θα βρείτε στην ιστοσελίδα του εργαστηρίου www.elemedu.upatras.gr/eriande/index.htm

Ο Δ/ντής

Σήφης Μπουζάκης

Καθηγητής Ιστορίας Εκπ/σης
και Συγκριτικής Παιδαγωγικής

6^ο

ΕΤΗΣΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΤΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Πάτρα, Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών,
30 Απριλίου - 2 Μαΐου 2004

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ. Παμπάλαιο εκπαιδευτικό αίτημα η επιμόρφωση του εκπαιδευτικού από τη γένεση σχεδόν του εκπαιδευτικού συστήματος στο νεοελληνικό κράτος. Αψευδής μάρτυς του ενδιαφέροντος για την επιμόρφωση είναι τα πολλά συνέδρια που έχουν πραγματοποιηθεί από φορείς, εκπαιδευτικά περιοδικά, ομοσπονδίες τις τελευταίες δεκαετίες. Ενδεικτικά θα μπορούσαν ν' αναφερθούν συνέδρια από τα περιοδικά «Σύγχρονη Εκπαίδευση» και «Εκπαιδευτική Κοινότητα» καθώς και από την ΟΛΜΕ, τη ΔΟΕ κ.ά.

Συχνά εξάλλου οι πολιτικοί, τα τελευταία χρόνια, αναφέρθηκαν στα δεκάδες δις δραχμών ή εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που παρέχονται για την επιμόρφωση.

Είναι προφανές ότι σήμερα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της ευρωπαϊκής ενοποίησης και με δεδομένες τις «παχιές αγελάδες» του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την Ελλάδα, η επιμόρφωση αποκτά καινούριο νόημα. Ποια είναι, λοιπόν, τα καινούρια στοιχεία που κομίζει;

Μια έννοια λιγότερο γνωστή είναι αυτή της επαγγελματικής ανάπτυξης (professional development), ένας όρος που χρησιμοποιείται ευρύτατα διεθνώς και συχνά αντικαθιστά τον όρο επιμόρφωση. Έχει τελικά η επι-

μόρφωση ως αποτέλεσμα την επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού ή συχνά απλώς γίνεται για να γίνει;

Με ποιον τύπο επιμόρφωσης και σε ποιες συνθήκες αναπτύσσεται τελικά επαγγελματικά ο εκπαιδευτικός; Με τα σεμινάρια; Τα εργαστήρια; Την ενδοσχολική (school based) επιμόρφωση; Τη συμμετοχή στην εκπαιδευτική έρευνα; Τις ομάδες αυτο-μόρφωσης των εκπαιδευτικών; Τις μικρο-διδασκαλίες; Τις δειγματικές διδασκαλίες; Με τη θεσμοθετημένη ή την άτυπη επιμόρφωση;

Ποιο ρόλο μπορούν να παίξουν στην επιμόρφωση φορείς, όπως τα πανεπιστήμια, τα επιμορφωτικά κέντρα, τα διδασκαλεία;

Τι νόημα μπορεί να έχουν σήμερα στην επιμόρφωση ρόλοι όπως του επιμορφωτή, του διευκολυντή ή μεσολαβητή (facilitator), του κριτικού φίλου (critical friend);

Πώς τελικά συνδέεται η επιμόρφωση με το αναλυτικό πρόγραμμα, την αξιολόγηση και την αυτο-αξιολόγηση, την εκπαιδευτική έρευνα, την εκπαιδευτική πολιτική;

Πώς μπορεί να γίνεται σήμερα η επιμόρφωση, σε μια περίοδο μαζικής επιμόρφωσης, με τα πρωτόγνωρα κονδύλια από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με τον πρόσφατα ιδρυθέντα Οργανισμό Επιμόρφωσης των Εκπαιδευτικών (ΟΕΠΕΚ), που συντονίζει οτιδήποτε σχεδόν α-

φορά την επιμόρφωση και ασχολείται με κρίσιμα θέματα, όπως την έρευνα, τις επιμορφωτικές ανάγκες, τα επιμορφωτικά προγράμματα;

Ο εκπαιδευτικός, τελικά, τι μπορεί να κάνει όταν τίθενται όλα τα προηγούμενα ερωτήματα;

Γιατί, παρ' όλες τις τελευταίες εξελίξεις, το παμπάλαιο αίτημα της επιμόρφωσης δεν φαίνεται να έχει βρει ακόμη ικανοποιητικές απαντήσεις;

Το συνέδριο έρχεται να θέσει και να ανιχνεύσει προβλήματα αυτού του τύπου, καθώς και να αναζητήσει θεωρητικές, μεθοδολογικές και πρακτικές απαντήσεις.

Ενδεικτικοί άξονες του συνεδρίου είναι:

- Επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού
- Ανάπτυξη και αξιολόγηση επιμορφωτικών προγραμμάτων
- Επιμορφωτικές ανάγκες
- Μοντέλα επιμόρφωσης
- Ενδοσχολική (school based) επιμόρφωση
- Άτυπες μορφές επιμόρφωσης και αυτό-μόρφωσης

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ

Για να είναι δυνατή η παρουσίαση εργασίας στο συνέδριο, θα πρέπει ως την **20ή ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2004** να έλθουν φτάσει με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (gbag@otenet.gr) ο τίτλος, μια σύντομη περίληψη της εργασίας, **150 περίπου λέξεων**, και ξεχωριστά **500 περίπου λέξεις** που να περιγράφουν τη συνάφεια και τη σπουδαιότητα της πρότασης στον τομέα της επιμόρφωσης, προσδιορίζοντας τις συνέπειές της στη θεωρία και την πρακτική. Όλες οι προτάσεις θα υποβληθούν σε κρίση. Η έγκριση των εισηγήσεων και η κοινοποίηση του προγράμματος του συνεδρίου στο **site του Πανεπιστημίου Πατρών** θα γίνει μέχρι την **1η Απριλίου 2004**.

Οι προτάσεις θα κριθούν από επιστημονική επιτροπή τόσο για την ακαδημαϊκή τους επάρκεια όσο και για την πρακτική τους αξία στα σχολεία. Κριτήρια για την έγκριση των εισηγήσεων θα είναι η πρωτοτυπία της πρότασης, η θεωρητική και η μεθοδολογική της τεκμηρίω-

ση, τα ευρήματά της και η πρακτική της αξία.

Ορισμένες από τις εργασίες που θα παρουσιαστούν στο συνέδριο θα δημοσιευτούν στα **πρακτικά του συνεδρίου**. Η επιλογή των εργασιών που θα δημοσιευτούν θα γίνει από επιστημονική επιτροπή.

Η εγγραφή μπορεί να γίνει με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση του συνεδρίου ή με επιταγή της Αγροτικής Τράπεζας (στην τελευταία αυτή περίπτωση απαιτείται να σταλεί η φωτοτυπία της απόδειξης) στο λογαριασμό: 0120101578051 (Μπαγάκης Γεώργιος, Συνέδριο: Επιμόρφωση και επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού). Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να σταλούν ακόμα για την εγγραφή το **ονοματεπώνυμο, η ιδιότητα, η διεύθυνση, το τηλέφωνο, καθώς και το fax και το e-mail, αν υπάρχουν**. Οι εισηγητές που επιθυμούν να δημοσιευτεί η εισήγησή τους στα πρακτικά του συνεδρίου θα πρέπει να την έχουν στείλει με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο **10 μέρες μετά την ολοκλήρωση του** (μέχρι 2.500 λέξεις και σύμφωνα με τις οδηγίες που θα τους σταλούν). Η γνωστοποίηση των εισηγήσεων που θα δημοσιευτούν θα γίνει από το **site του Πανεπιστημίου Πατρών μέχρι την 20η Αυγούστου του 2004**. Τα πρακτικά θα εκδοθούν από τις Εκδόσεις Μεταίχμιο μέχρι την **20η Φεβρουαρίου του 2005**. Σημειώνουμε τις ημερομηνίες που θα πρέπει να προσεχτούν:

20η Ιανουαρίου 2004: αποστολή εισηγήσεων.

20ή Φεβρουαρίου 2004: μειωμένη τιμή συμμετοχής για το συνέδριο.

1η Απριλίου 2004: ανακοίνωση του προγράμματος στο **site του συνεδρίου**.

12η Μαΐου 2004: αποστολή των προφορικών εισηγήσεων που έγιναν στο συνέδριο για ενδεχόμενη δημοσίευση τους στα **πρακτικά του συνεδρίου**.

20η Αυγούστου 2004: ανακοίνωση στο **site του συνεδρίου** των εργασιών που θα συμπεριληφθούν στα **πρακτικά του συνεδρίου**.

20η Φεβρουαρίου 2005: έκδοση πρακτικών.

Ανοιχτή επιστολή

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αγαπητοί γονείς,

Εμείς, οι δάσκαλοι των παιδιών σας, νιώθουμε την ανάγκη να επικοινωνήσουμε μαζί σας, μ' αυτή την επιστολή, για να μοιραστούμε τις σκέψεις και τις αγωνίες μας για την κατάσταση που επικρατεί, σήμερα, στην Παιδεία και ειδικότερα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Γνωρίζουμε ότι κι εσείς, όπως κι εμείς, δεν είστε ευχαριστημένοι με τη σημερινή πραγματικότητα. Όλοι μας ομολογούμε ότι η Δημόσια Εκπαίδευση έχει προβλήματα. Οι κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες πλήττουν τα θεμέλια της Παιδείας.

Όλοι μας καθημερινά διαπιστώνουμε:

- > Την ανάγκη της ελληνικής οικογένειας να δαπανά αρκετά χρήματα για τη μόρφωση των παιδιών της
- > Τη συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης
- > Την ανεπάρκεια σύγχρονης υλικοτεχνικής υποδομής
- > Το απαράδεκτο καθεστώς της διπλής βάρδιας
- > Την έλλειψη του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού για την κάλυψη των κενών (ενάμιση μήνα μετά την έναρξη του σχολικού έτους υπάρχουν ακόμη 3.000 περίπου κενά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση).
- > Τη μη θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής
- > Την απουσία επιμορφωτικών προγραμμάτων για τους εκπαιδευτικούς
- > Τη συνεχιζόμενη υποβάθμιση της θέσης του ρόλου και του έργου του εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης).

Φίλοι γονείς,

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί, εκτιμούμε ότι το αίτημα μας για Δημόσια Δωρεάν Παιδεία είναι σήμερα πιο επίκαιρο από κάθε άλλη φορά. Είναι καθολική απαίτηση. Γι' αυτό, ως πολίτες αυτής της χώρας, ως εκπαιδευτικοί και ως εργαζόμενοι, διεκδικούμε την αύξηση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού για την Παιδεία από το 3,5% του Α.Ε.Π. (Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος), που είναι σήμερα στο 5% που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος.

Οι δαπάνες για την παιδεία έχουν, φίλοι γονείς, άμεση σχέση με την ποιότητα της εκπαίδευσης και την αναβάθμιση του Δημόσιου Σχολείου.

- Πώς, αλήθεια, θα βελτιωθεί η κατάσταση στην εκπαίδευση αν δεν διατεθούν τα απαραίτητα χρήματα για να εξαλειφθούν όλες οι ανεπάρκειες που προαναφέραμε;
- Πώς, αλήθεια, θα προχωρήσουν και θα λειτουργήσουν σωστά οι νέοι θεσμοί (ενισχυτική διδασκαλία, τάξεις υποδοχής, ολοήμερα τμήματα), αν δεν διατεθούν τα απαραίτητα κονδύλια για υποδομές (αίθουσες διδασκαλίας, χώρους για

ξεκούραση, χώρους για άθληση, αίθουσες πληροφορικής κλπ) και για την πρόσληψη του αναγκαίου εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού;

- Πώς θα μειωθεί ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα (1:20), αν δεν διατεθούν οι απαραίτητες πιστώσεις για την πρόσληψη εκπαιδευτικών;

Επίσης, φίλοι γονείς, διεκδικούμε, ουσιαστικές αυξήσεις στις αποδοχές μας. Αγωνιζόμαστε για το αυτονόητο: «Να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας». Γιατί πώς θα μπορεί, αλήθεια, ο εκπαιδευτικός, που βρίσκεται στο τελευταίο σκαλί της μισθολογικής κλίμακας των Δημοσίων Υπαλλήλων, να είναι, αφοσιωμένος στο ρόλο και στην αποστολή του, όταν, για να ζήσει, χρειάζεται να κάνει δεύτερη και τρίτη δουλειά; Δεν ζητούμε καμιά προνομιακή μεταχείριση. Έμπρακτη αναγνώριση του έργου και του μόχθου του εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, διεκδικούμε.

Αγαπητοί φίλοι,

Γνωρίζουμε ότι η απεργιακή κινητοποίηση στις 3 και 4 του Νοέμβρη θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ολοκλήρωση του διδακτικού έργου της χρονιάς που διανύουμε, αλλά και στον οικογενειακό σας προγραμματισμό. Προσπαθήσαμε με κάθε τρόπο, εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα, να προωθήσουμε τα δίκαια αιτήματά μας και να διεκδικήσουμε την ουσιαστική ικανοποίησή τους. Δυστυχώς, όμως, μάταια. Για μια ακόμη φορά εισπράξαμε ανέξοδες υποσχέσεις.

Γι' αυτό και καταφύγαμε στο έσχατο μέσο που μας έχει απομείνει, στην απεργιακή κινητοποίηση.

Είναι βέβαιο ότι η ευθύνη για την αναστάτωση που θα προκληθεί θα βαρύνει αποκλειστικά και μόνο την Πολιτεία, που για μια ακόμη φορά κωφεύει στα αιτήματα των εκπαιδευτικών.

Φίλοι γονείς,

Πιστεύουμε ειλικρινά, ότι συμμερίζεστε τους προβληματισμούς μας, την αγωνία μας και τον αγώνα μας για μια αναβαθμισμένη δημόσια και δωρεάν Εκπαίδευση.

Ζητούμε την ενεργό στήριξη στον αγώνα μας, που είναι και δικός σας αγώνας για να γίνουν, επιτέλους, πράξη οι προσδοκίες όλων μας για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών μας αλλά και της κοινωνίας.

Η νίκη των εκπαιδευτικών θα είναι νίκη της Εκπαίδευσης, νίκη όλων μας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

Δελτίο Τύπου

ΔΟΕ - ΟΛΜΕ - ΑΣΓΜΕ

Αθήνα, 10/12/03

ΠΡΟΣ: τα Μ.Μ.Ε. (Συντάκτες εκπ/κού ρεπορτάζ)

Τρεις μήνες, μετά την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς και δεν έχουν καλυφθεί ακόμη τα κενά των εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, με αποτέλεσμα να υπάρχουν ακόμη σχολεία που υπολειτουργούν και χιλιάδες διδακτικές ώρες να χάνονται.

Αυτή τη στιγμή τα κενά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση είναι περίπου 2.100. Λείπουν 500 δάσκαλοι, 300 νηπιαγωγοί, 500 εκπαιδευτικοί Αγγλικών, 500 Φ. Αγωγής και 300 Μουσικοί ενώ τα κενά στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση υπερβαίνουν τα 1.500.

Το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να καλύψει τα κενά καταργώντας θεσμούς αντισταθμιστικής αγωγής (τάξεις υποδοχής και φροντιστηριακά τμήματα για τους αλλοδαπούς μαθητές, τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας), αναθέτοντας υπερωρίες σε συναδέλφους και προχωρεί, για πρώτη φορά σε πρόσληψη ωρομισθίων δασκάλων μέσω του ΕΠΕΑΕΚ, λύσεις οι οποίες μας βρίσκουν κατηγορηματικά αντίθετους.

Παρά τις περί αντιθέτου διαβεβαιώσεις του Υφυπουργού Παιδείας κ. Γκεσούλη οι εντολές που έχουν δοθεί στους Διευθυντές εκπαίδευσης, είναι σαφείς: να κατακερματίσουν όλα τα κενά και να προσλάβουν παντού ωρομίσθιους παρά τις αρνητικές συνέπειες που αυτό έχει τόσο στην εκπαιδευτική διαδικασία, όσο και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών.

Πέραν, όμως, όλων των παραπάνω η κυβέρνηση συνεχίζει την ανάληψη πολιτική της και στο θέμα της καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών.

Χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιοι συνάδελφοι παραμένουν απλήρωτοι εδώ και πολλούς μήνες.

Τα Δ.Σ. της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ και της ΑΣΓΜΕ καλούν, για μια ακόμη φορά, την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ:

- να καλύψει άμεσα τα κενά με το διορισμό αναπληρωτών συναδέλφων μας, διαθέτοντας τις πιστώσεις που απαιτούνται για να σταματήσει η αναστάτωση που επικρατεί σε πολλά σχολεία της χώρας
- να καταβάλει τα δεδουλευμένα σε όλους τους αναπληρωτές και ωρομίσθιους
- να ανακαλέσει την εγκύκλιο για την παρακράτηση του Δώρου Χριστουγέννων από τους αναπληρωτές.

Για την προώθηση των παραπάνω αιτημάτων τα Δ.Σ. της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ και της ΑΣΓΜΕ, πραγματοποιούν παράσταση διαμαρτυρίας στο ΥΠΕΠΘ την Πέμπτη, 11/12/03 στις 13:30.